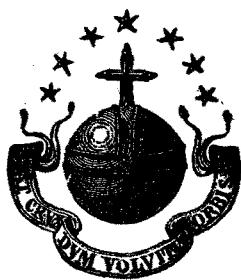

A-5
242

ARCHIVES DE LA GRANDE CHARTREUSE

A-5
242 a

CHARTREUSE de TRÈVES

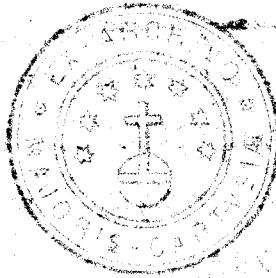
♪ Saint-Alban ♪

(PROVINCE DU RHIN)

Manuscrit du Ven. Père Dom Palémon BASTIN

I. M. I.

Cartusia

Sancti Albani

apud Trevirum

fundata 1330

Domus Trevirensis.

Cartusia Sti Albani extra muros Urbis treverorum, hanc praecepit
Moysella pluri. Hujus et confluentiae coenobiorum fundator fuit Baldwinus
Archiepiscopus treverensis, degens videlicet in historia Cartusiae confluentiae,
Videlicet anno Chronicon Hessangense locum, Ruthemii ad annos, 1331. Berlini.
Catalog. ex d^o ligato: D^r treverensis ab omniaco Balduino ibidem, Archepiscop^o
erecta 1337. —

Cartusiae ejusdem, Desolatio et alio in loco reedificatio
in litteris D. Henrici Paulbecker sancto d^r treverensis ad G. S. Proven Domus
Trentini, sub dat. 28 aprilis 1748. —

Mox vero arbitratum est V. P. vestra Domum nostram Trevirensem ab omnibus
malis conservatam, fuisse, alio omisso, dico: hanc prope manuia Trevirensia
olim constructam, et alias vicinam, ac totius proxime Rheni Matrem et Dominam,
anno 1674 die 6 aprilis a Gallis ita dejectam, dirutam, complanatamque
fuisse, ut per lapidis super lapidis relictus fuerit; in eoque hocce horrens in tribus
filios suos in variis Procedere domos dispersit, praeceps enim tum in villa civitate,
tum in villa Zellbach Ierelictis exulibus. Labebantur interim anni in annos,
lugubris exterris suum exilium, non prout ordo et disciplina solebat, sed ut rei
necessitas compellebat, in ejusmodi inordinatis hospitiis agentes. Quae quidem
tediosa vivendi ratio, ac quotidianae iustaeque patrum, tam male hospitantium,
quae monachos superiores tandem permovebant, ut serio denova domo construenda
deliberarent. Interventis autem plurimis, pro gratianam Dei, anno 1680, levoratis
difficultatibus, die 30 aprilis anni ejusdem, in honorem Dei o. m. B. V. M^a 1°
Ioh. B^{ta} ac B. P. mortuorum Brunonis, primus lapidis Cartusiae novae ~~construendae~~
prope pragam, Merxteich (hunc una leuca distans) ut positus. Hinc et
operis incipi et totius aedificii machinam omni qua possibili cura, labore,
expensis prosecuta, tandem anno 1688 VV. PP. ex artis villanostae in
Merxteich emigrantes, domum hanc novam, (cuius lineamenta sagittata
exhibita, hic offero) in habitare cooperant. Hoc exterioris interiorisque ex integris

4

extorta et exornata, exceptis cellis, quarum plures quam novem, extant et quarum,
qualibet constitit arcitor seu qui mille imperialibus, excepta ultima, quae tanti
non constituit, cum taretur non sicut latitudinis et longitudinis, et immediate sequentes
g[ra]m[m]atica[m] measure erant: reliqua vero & talis erat structure, qualis sunt &
a parte exteriori modo constructae. It[em] hec usque adeo alieno oppressi, aliquae
ob mala, quae in novissimis temporibus nobis evenerunt, ad eas adificandas
impediti fuimus. Verum, jam am[us]t Deo nati laudes, solatis omnibus delitis,
nique nobis non a non innirent mala, successive in eis extenuendis pergamus,
ut aliquando tam completam quam olim possidemus dominum: habuit enim
haec & monachos exceptis fratibus, modo moxiorum non plures sunt quam 12
monachi, quodcum, inclusu V.P. Prior, tres sunt expositi et fratres 9, inter quos
nullus reperitur conversus, quem nostra domus nullum amplius recipiat conversus.

V.P. Dominicus Ruthenus pref[ect]us de Mortuo, consistorio celebris Rythmi:
domo Dei creaturae & libronaque: corone B.M.V. libri experientiae, soni
gloriantis ac popularium sui, et de quo dicimus adscriptus retro et: sancte
memoriae pater, a patre Ruthenus vel Ruthenius nominatus. Hoerille.

In charta capitulo 1675. — Prior D. hericensis non fit omnia; et monachi g[ra]m[m]atica[m]
de dispersi et separati in aliquibus villulis congregantur et conveniunt cum
P. Prior in villam ampliorem, dictam Maik (Merkel) ubi formam
componant exigui conventus ad dicendas horas in sacello et servandam
ordinis disciplinam, quantum possibile fuerit, donec eis aliter prouidatur.

In litteris D. Ioan. Lohery Prioris de Blomensi ad Priorum D[omi]norum i[n] sublato 22 sept.
1679: « Receptis vestis in angusto, ascendere debet, cum P. Visitatore ad deli-
-nationem monachorum hericensis, una hora ab Habe in Merk[el], ubi monachi
resident & fratres sub D. Martino Schne Prior, altero Molsherrum per ch.
absoluto Priori substituto. Non illus ille Prior hericensis (in h[ab]itu substitu-
-to P. Christophorus vester quondam Busio vicarius) strenuam marabit
operam in constructione monachorum cartusie, i[us]co revocatus lyford, a.

Hactenus & usq[ue] angl[ic]a — deinde seguitur in lingua germanica: testamentum
Iohannis Mydor. —

Cartusia Trevirensis, s^te Albani . 1330 .

(Ex I. Joseph. Capus in suo volumine msc. 7 provinciarum Alemanie pag
176-196 - et 458 à 479 & 636 à 638.).

p. 636. — Domus beriranis extra muros Moselloe fluvii adiacens ab illo Baldwinus
Lutzenburgensis, Archiepiscopo Trevirensi, fratre Henri & Imperatoris electo
est ab isto anno dieata anno 1330 (dicitur 1335) atque 1333 ordinis in corpora
ta est a capitulo generali huius verbi. Domum, s^te Albani ordinis nostro in cor
poramus propter reverentiam, Dni Baldwini Archiepiscopi Trevirensis per
dotores eius concedimus per ordinem nostrum, unitemus, monachos eius
fundans et duas domos et dotas et competentes, et adhuc ut de ipso confidimus
dictis dominis conferat multa sua. concessiones etiam consentaneas quod pos
sunt celebrare festum s^te Albani patroni eorum, solemniter cum eisdem.

Note. — La petite chronique qu'il y a page. 176 à 196, n'est point de l'auteur des dits.
capus. — C'est un manuscrit qu'on lui a dit prêté et à la fin duquel on a mis cette
queue où il écrit le dit manuscrit : Nous nous renvoyons ^{encore?} à ce manuscrit.
entre les marge il y a quelques notes qui sont peut-être de M. le curé. 28 mai
1697.

p. 176. Fundatio Cartusiae Trevirensis anno 1330. —

Hanc cartusianam fundavit et edificavit et docevit Rer^mus D. Baldewinus Archie
episcopus Trevirensis ortus de nobilissima stirpe comitem Luxemburgensem,
frater magne germanus, habuit Henricum, quem Imperatorem Romanum.

Hic heros ac praeuiscus pater noster et fundator locum, sive capellam
s^te Albani Martynis prope mecum beriranica situm, ac multis hominibus
processionibus celebrans, a monasterio s^te Matthei ordinis s^te Benedicti iusto
titulo emptionis comparavit, atque a fundationis cartusianam edificare co
xit. cum templo et aliis edificiis circa annum 1330, complevitque anno
Dominii 1340. In qua eadem cartusia deinde Archiepiscopus sibi et discipulis
ubique ullam perfecit, in qua et alde regale nobiscum manens et illis
vestibus

metibus et prope respectis, quadi ab ^{co} amulatu, immo et servientium, ubi obsequia
claus effugient, aqua et pane deplorante contentas tam devote officia tam diuina
quam nocturna frequentarit, ut et excitatores, & curistos, & omnes ipse vel exca-
tarit vel poserentur, et mittan in concentu frequentissimel, priuatione, gustidie
celebrant, fratibus, ne mortis ipse communionem, sacra, porrigeret. Non
per omnia excellent, pastor optimus greges, ubi commissum, exemplo, doc-
trina, testata belligerando adversus incursantes sed episcopis, periculis expo-
nens inculpate patitur. Hes pane uno tempore quis copiatut Moguntinensis,
spicens et hys irans, administravit. Ecclesiam nostram ipse in Pontifica
lib. atque altaria consecravit. Moriens Ispelini, quidam gloriosus agud nos,
sed RR. DD. canonici metropolitanae ecclesiae Ravennae hoc ipsius non perdoni-
erunt solentes tanto viro Ispeliani etiam in morte. —

J. 177. Plantationes, hanc novam circa annum 1330, aut certe aliquanto
citius excorsas est, atque eadomus Moguntina primos nostros Pates deduxit.
Eodem, pene tempore cartuarum, confluentiarum Montis & B. C. d. en-
noster fundator et incepit et complevit. — Prioris cart. Epist. 174.
1. — Primus Rector ac postmodum prior hujus cartucae fuit D. T. annis de Ester-
naco alias procurator I. Moguntiae, de quo in calendis anni sic: obit b. d. annos
rector omnium domorum in hac terra. Idemque initiator I. colonensis
legitur (in marge: profetus I. in B. C. obiit autem... Kal. martii ex d. capituli 1356, et ex
chronico colonensi) sive

Quamvis verisimiliter primus Rectorum haec initiatorum, probamus fuisse
D. T. annos, N. I. coloniae, qui ad post parcas annos ad fundandum et anno
annis colonensibus 1335 mitis, ibidem, obiit Rector. Sic ita que supra loca-
nes de Esternaco primus prior fuit anno Domini 1333. — (In marge. Hic T. annos
rectoribus ibidem esse cum superiori, quia de eo non fit mentio in chronicis colonensis;
sed tantum de D. T. anno de Esternaco. sic. — quod nisi nō quia cetero). —

Anno 1337 incorporata nostra domus ordinis. —

2. — Secundus prior hujus dicitur fuit D. Rudolphus N. ... ab anno 1342, nec
quilibet alius de eo circunius annotatus, sed que ad 1348. (Notas in marge
et in d. 1350 legitur obitum eiusdem Rudolfi sed in professione non potuit legi.)

- à la pag. 184. 1er et 2me de lui : « D. Ludolphus ² prior p[ro]f[essor] d[icit] in Snals ob[it] 1386, iterum d[icit]enuntiauit p[ro]f[essor] cum tricennario anno 1410 postea nam modo remittit p[ro]f[essor]. »
3. — Ecclésie prior hujus est D. Henricus 1er h[ab]i[us] nominis, nec scimus e[st] quas p[ro]f[essor]es fecerit. — à la pag. 184 : « D. Henricus 3rd prior ob[it] 5e Martii, s[ed] ob[it] pag. 182 : » V. P. D. Henricus erit simplex qui in virginitate conservans et ultra 60 annos nigerem ordinis portans usque ad diem mortis molle &bitum officiorum, sibi contingens tunc, in ordine perso[n]a est. ob[it] 1413, 5e martii → In libro experimentarum S. Dominicū et o[mn]i ajoute ille fuit prior ab 1355 usque ad 1365. »
4. — Hic successit D. Gerardus de Noriomago Geldriæ, hic p[ro]f[essor] fuit ante ingressum ordinis canonicus in collegio S. Apostolorum in civitate coloniensi, & d[icit]ebat p[ro]f[essor]is coloniæ atque in officio vicarii d[icit]cessisse. Hic dulcis et pius pater, multum venerans s[an]ctos, omnibus gratias et amabilis, ob[it] anno 1361, die 29 octobris.
5. — Quintus prior D. Henricus de Wettlaria. — pag. 184 : « Alius D. Henricus de Wettlaria ob[it] 8. oct. quondam prior qui tertium fuit electus, sed non successore, unus ex illis est de quo & ubi sit D. Dominicus in his catalogo defunctorum qui ultra 60 annos laudabiliter vixit in ordine. (Il s'agit de savoir à quelle date S. Dominicus fut novicuus celiu dont il parle) — Alius adhuc fuit D. Henricus prior deus Bibliotheca castrensis » ita pag. 184. —
6. — Sextus D. Hermannus 1er ab anno 1365 usque 1366. — (Note au manuscrit : in charte 1366 Prior Hermannus fit notatus) — Alaz pag. 184 : « D. Hermannus 1er q[uod] us nominis et 6th prior ob[it] 1398, 24 sept. Hic alius, absoluens fuit per ch. capituli 1366. —
- p. 170. 7. — Septimus Prior hujus est D. Joannes Rygle p[ro]f[essor] S. Confluentiae, natione mosellanae, profuit usque ad 1372. convic[t]ator prior vicie. Ips[ec] ab urb[us] annis 5° accepit privilégium portandi filios nigrorum, cui d[icit] en p[ro]prietate proprietatem omnibus ut filiis nigrorum misericordie protectionem. — (ob[it] 20 Aprilis — pag. 184.) D. J. Aijle
8. — Octavus prior D. Joannes Meinardi p[ro]f[essor] in domo S. Geldriæ vulgo Mo[n]ichhausen, profuit ab anno 1372 usque 1376 absoluens in visitatione. (D. Joam. Meinardi 8th prior p[ro]f[essor] Geldriæ ob[it] 25 ^{July} pag. 184. —)
9. — Eni successit nonius prior hujus est D. Winandus de Bremonia natione Westphalhus p[ro]f[essor] in S. Coloniæ, ex vicario S. Coloniæ factus prior hujus est virginica reb[ita]

debita ipsi epuleatione dissoluit, omnia pene officia ac cellos reparavit, tandem ab
lissime rexit, sed enim, post 22 annos ad manus maximorum instantiam, absolute
ad professionem domum rediit, sed post tres annos in priorem cartusiam Argentinen-
sis, unde vero pro non a plantatione cartusiae Basiliensis circa annum 1402
in Rectorem assumptus est. Fuit etiam consilidator provincie. Dux mater eius
religiosissima omnis benefactio hic servis quod nos sapienter voluit habere
tempore schismatis in Ecclesia et ordine ortum est. Ipse tandem bones et religiosi-
simus pater plures mentores biennio post incorporationem Basiliensis carta-
m decedit & ita anno 1409, die 6 a g m i s . (A: 1388 ob 1470 tunc Archig. Bernensis)
10. — Decimus prior hujus et D. Bernardus etiam & colonice professor qui in
anno 1390 octo dominibus prioris officio et hic / heritis his in eodem officio, / sed et consilidator
tempore schismatis. obiit coloniae in officio somoris anno 1466, 15 martii.
(p. 183: 16 D. Bernardus filius quondam & coloniae sedis in vice prior in Die Mercede obiit 1439 (manus))

15 martii. Hic pater interfuit exemplum, quod Romae contigit non tempore 1434, quod
et in labore nostro habet de dilectione quod am, qui rehunc ex mortuis, ad quen multi con-
fluerunt et inter ceteros prior Romanus quen, cum sed et tenet istud unum, ex virtutis crucis
et dicit coram omnibus astantibus: O quam multos redi in paradiso tali habent & cibos.
Hoc cum audiens et junior fratibus suis pro consolatione retulit. — Cuidam etiam theatro super
recolatum fuit cum haesitaret quen statim assumeret, ut mundi gloria, effigiebat, quod
ordinem cartusianum ingredi obiret, quia non esset in mundo status ita tenuit sicut & am,
omodo noster est, non ut audiremus, id est, ut sanctitate miracula facta mortuum, resuraverit
in circu oram, utare vel et ut laudem hominem, excederat, sed ad monites ad omnino
ad dictum est omnium nostrorum intravit.

11. — Undecimus D. Petrus professor hujus et (ut vix in ille de omnibus ita) decimus
de quibus non contamus domum, professoris) et anno 1407 non sibi resedit.
Pater pries et pacificus et aliorum iustitiae et pacis arbitrus. (p. 184: D. Petrus de colonia
prior ^{XI} obiit 1419, 13 sept. —) — p. 33: ou domini 1413

12. — Undevigesimus D. Adolphus de Assindia profesor hujus et profuit ab anno
1409 usque ad annum 1415, quo anno missus in Rectorem suo & initatores nova
D. Ruthiane, quae tunc Manica risul' initialiter loco canonicis dignitatis et ne-
glecta. Hie puerus pater ad excellentiora & ita spiritualis deducens sapientem

etiam de die ad supernas per contemplationes, insu et visiones extaticas multo tias
 & in l'Abbaye limitates maxissimum honorem, et gloriam reddidit ex parte oblationis rosarii
 sive e mysteriorum fidei sicut R. P. Franciscus Areas Soc. Jesu et alii narrant -
 (pag. 679, punitus inter veros nobilis qui clamaverunt in hac domo: D. Adolphus de Assis India alias
 prior et doctor obiit 1639, 6 juni. - et pag. 682: D. Ad. de Assis India prior qui B. P. Dominicus,
 ad ordinem, recipit et ad tantam, gratiam, ante mortem, prevenit et plueret quandoque
 in calore, rapetatur modice ob iste anno 1639, 6 juni, habet anniv. perpet. Ex libro Egle-
 rientiarum. -)

Circa hoc idem tempus videtur suscepimus ad ordinem, b. Dominicum de Prusia
 in domo reverentis professus, non mira & audita, strictissime poenitentialis vita,
 per multis amos terribiliter a diabolo & creaturis, tentatus, flagellatus, tortus, tan-
 denz superatis his omnibus tam atrocibus bellis in sancta contemplationis quiete
 quasi continuo procedens, penitentes in hac domo officio & ceteri permodicuz per
 aliquot annos in nostra plantatione habilius, ita clares (predicam, miraculi)
 & vita & religione, ut Reverendus archiepiscopus Livrensis hunc temporis Otto, pro max-
 imo menere haberent liq' us all' g' us frui possit, in tantum, ipse se Reverendus ar-
 chiepiscopus humilians ut Dominicum, reficienter, S. P. nos socios huc perducilia non
 f. 180. designat s' it' u' are in reficiendo et nendo. - / Vita, Dominica damus ad par-
 tem, ex gracia possam non ingratia habens posterant. -

Idem Dominicus scripsit aliquot libros non contumendae & evitandis quorum
 duos vocat libros experientiarum, in quibus graphicce longissimas mat tentationis
 & vide gratias coelestes cum aliis quibusdam q' us dom temporis hinc inde per
 modum dialogi enumerat. Scribit item librum, quem vocat somum exultantis,
 Item aliud, inscribit coronam Marie, et aliud, Hellam Marie, tandem et fatetur
 iustus a Deo sub figura filii prodigi' rhythmicè totam vitam suam, et conversionem
 pulcherrimis rythmis ut & cant acimumatis differit. -

Narratur, in hac domo reverentis non ita priden, scilicet circa hanc tempora con-
 tegit & hoc quod d. Dionisius Richelius noster in libello suo religioso describit.
 Scilicet, post q' u' u' que novitius qui suadente diabolo taliis affectis ad ordinem
 tentabat sive & proposuit at ire retro ad saeculum, dicendum hic in corde huc ore: o,
 si haberem, daces numerus aureos, ego obireos, qui d' un, planus tentatione hac
 illaque

illaque in celo ob ambularet in foramine parvum & id repositos decem aureos
quos optarat, sed rite iis dum miratus rem insolitam, terrore simul et admiratione
secum reputans a maligno hoc practicatum, ad se expulsus, peccatum ad
P. Eriorensem est, agnoscit alij etiam, manu promittit emendationem. P. Erior & d'ens
memnos, iij den. pices coemptas in vivarium sive piscinam, quan. tunc habeban-
tes intra muros monasterii eos injicit aliendos ad necessitatrem, sed res mira,
sequenti die nec pices nec aqua quidem in vivario regesta est, atque ab
eodem tempore locum vocamus agrum, rurum, ec quod frequentius rapet ibi
seminari soleant. Quod omnia non d. Dyonisius habet, t.d. sola necessaria.)

p. 181. Idem. D. Dominicus de Prusia in mis supradictis libris refut. non parræ delinea-
tionis plurima, de excellenti probitate tam in conventualibus quam conversis
hujus Domus, quorum aliquot speciationes narrat & istatos & dissimilatos a Beata Virg.
ine Maria. Ita, & ita dominam nostram transire per chorum conversorum
ad conventum, sive chorum conventionalium, et alia quodammodo. — Ita, quod mo-
tempore aqua benedicta sumpta ex hac domo singulariter profuerit periculose
prognosticab, immo et aliis morbis sanandos. Qui d. Dominicus brevis obiit
anno 1460. — (in festo d. Thomae apostoli, p. 496.)

13. — Lectoris deimus prior fuit D. Petrus Unmuth prof. d. Moguntice,
francis amissus profuit, postmodem in dactores, nos capitulois Ruthenianis
institutionis, inde aper chartam, absolitus est. P. d'actus super plurimum
excorruisse et fugisse officia prioris. Alias & in genios, dulcis affectu, multo
ad Deum et Matrem eius B. V. colentes, inducens. — (p. 684: u. d. Petrus Unmuth
de Moguntia profuit ab anno 1415 usque ad annum 1429 quando absolvitur. —
Hec Petrus ex procuratore herrenk factus est Rector secundus Rivali Monice prope
Syricum (sic) 1421 usque ad 1425.)

14. — Huic succedit D. Joannes Rode prof. d. Herrenk ante ingressum
ordinis juristumque doctor atque officialis curie Herrenk, decanus ad
St. Bonifaciu[m] Herrenk. His optimis strategis illius inceps & id post duos annos
facto professionis per capitulum generali institutionis in priore, hujus d. ab anno
ad annum 1421. quo tempore otto archigiscopes Herrenk & ollens religio
sos passim reformati, auctoritate Martini 5th Pontificis eundem d. Joannem
Rode

- Rode monasterio St. Matthei ordinis St. Benedicti in Abbatum constituit, qui
dium a few enter latibus passim, collapsum, ordinis q'usdam, statim restituit, in co-
cilio Basiliensi in persona dicitur, et ob iit anno 1439, 1 gratus ad S. Matthei.
15. - Post hunc profuit D. Joannes Covet de Sule profus St. Herivensis,
p. 182, alias ante ordinem, canonicus Metensis ecclesiae, vir de votis plurimus, duabus
vixit profuit et celi est ab anno 1421 usque 1426 et 1431 usque 1435
circiter. Fuit et consistoriarum prior in ece, pene semper habens dendrum
dicti domini et ecclesiam christi. - (pag. 184: D. Joam. covet de sule b. isthie, et b. 15^{tho}
Rutelae prior p. o. l. capitulo ob iit 1421, 11 novembris.) X vix. A. 5. 242 c. f.
33. 34.
16. - Huic successit D. Hermannus Appoldorni profus St. coloniensis qui etiam
b. isthie profuit, fuit consistoriarum prior modus vir visitator prior in ece, vir sum-
me innocentiae et virtutum, omnium, proclamans dotibus egregie ornatiss. obit
in acte visitationis confluentiae 1472. Ex nobilitate prospicere ortus. -
17. - Post hunc D. Petrus Welwagh profus St. Herivensis, vir de votissimus, mitis,
affabilis, integrata virginale proceditus, qui et angelos corporalibus oculis videt in cho-
ro sub sphera ignea, in instrumentis musicis cantantes, totus sub matutinis in denz
absque ulla distractione absorptus. Fuit alias prior Tribusagi et Hector novae plan-
tationis Rutelance. ob iit anno 1439. (pag. 182: D. Petrus Welwagh magister P. Dominicii qui
sub matutinis 12 lectioem sic manebat quandoque attentus, ut nec in uno quidem periret dis-
traheretur, unde et plurimos angelos sanctos in sphera ignea se cantantes vidette B. P. Domi-
nico & certius recusat & en referat in priuatu rido ob iit anno 1439 peste cum sociis
26 martie ex libro experientiarum, d. dominici.)
18. - Octavus decimus D. Joannes Vander Hutter sive latine vertendo, de casa
profus St. Herivensis. Ex priore ordinis predicatorum ad ecclesias transiit, ob iit pastiglia
fabre cum, sed alii ex domo haec. De hoc sic scribitur: Bene vivit et sancte ob iit
anno 1459. - (pag. 184: D. Joannes Hutterus sive Vander Hutter, p. o. 18^{tho} prior de quo
pastor dominicus sic ait: Bene vivit et sancte ob iit 1459, 29 septembri). -
19. - Cui succedit D. Henricus de Pyro profus St. coloniensis juris utriusque doctor,
putatur docuisse herivis in universitate sub Nicola 5^{tho} Pontifice, maximus cultor.
Viginti ac defensor q'us ore, grave, scriptus. Propter & unius, absolutus ad many
maximam instantiam, cum duxeris certioribus profuit et ob iit sancto finit 1473 coloniae.

(note en marge : Tunc erat ab amis cartianus quando Nicolaus IV processus in capite, unde pro Nicolaus Martinus V. legendum est.)

p. 183 20. — Post hunc D. Stephanus Roix ^{prof} de Lervis, ~~alias~~ ibidem sed alias procurator non dicitur supervenit ad prioratum, & in alias religiosissimus. ob iit in coetus a confluentina anno 1467. — (pag. 486 : D. Stephanus Roix prior 1450 sic) ob iit prior in via versus cartianum confluentinam anno 1467, 13 augusti. —

21. — Cum recessit D. Albertus de Liffyria ^{prof} de Hildesheim ac ibi ibaz et alias viciam confluentiae prior institutus per ill. PP. R. statores, per quos etiam post brennus pene absentes ad prioratum d^r confluentiae destinatus est, & in eloquio clarus, optimis moribus. ob iit anno 1490. Absentes a prioratu herirensi anno 1469.

(la chronique de D. Modeste ne mentionne pas D. Albert qui a cependant été prieur des horæ. vis son obit in d. 1490.)

22. — Vigesimus secundus D. Joannes de Geismaria ^{prof} in domo herirensi per 20 (sic) annos sanctissime profuit, speculum probitatis, elemosyne actor maximus. Numquam quantumvis invitatus, quantumvis amatissimus cur, quoque in civitate condicis reputatus, numquam aut rix famine die & nocturni sive religiosæ locutus, raro terminos cartiarum exiens, statutorum & consuetudinum ordinis tenacissimus, & ix unquam ab aliquo officio sui & diuinatio nocturna absit, quantumvis continua prece debilitate corporali graviter actus, & ix absque lacrymis cibum sumens ut credimus ex affectu coelestium, sub mortuis, id est dñe, dulcissimæ hæc verba inq amineamus : o bone Tere miserere mei, & sic sancte obit anno 1497, etatis 64.

23. — Queen, & catus in regimine D. Joannes de Francofordia ^{prof} de Moguntia. Fuit ante ordinem doctor medicinae, fuit alias prior d' Argentoratice, fuit aliter et in propria domo Moguntia, ubi obit anno 1515, i. a. 6 instanti ann. et senior, absentes. — (note en marge : magistri domini Moguntia antequam Argentiniensi regni est (sic) pag. 686 : D. Joannes de B. prior 23° profuit ab a. 1493 (sic) usque ad an. 1502, quo actus absentes est ad prioratum, obit 1515, 18° ipso obitum instanti, jam ante absentes)

24. — Hunc succedit D. Tilmanus de Sarburg ^{prof} de Cartier se Herirensi, hic fuit hic per 25 annos diligentissimus procurator, deinde ob manus instanti, 18° absentes, factus sacrista, exinde ad prioratum Moguntiensem, unde per electio annos ad propriam domum herirensi ad officium prioris et catus obit anno 1506.

- (notre en marge: non potuit esse prior Moguntiae ut ex catalogo priorem ejusdem & constat). —
25. — Vigesimus quintus prior hujus cartusie Herrenensis D. Georgius de Efferen, prof^{as} & herrenensis is, nobilis generali mente mobilior, generosus et rigidus in servaz, dicit ad amissim statutis. obiit anno 1525. —
26. — cui succedit in officio D. Christophorus prof^{as} & herrenensis ex profugia nobilissima ss. comitum de Rynck. Vir admodum doctus et sanctus, quasi miraculose a Deo adjutus, cartusianus herrenensis, per luttuanos igne pene absymptos refecit, magnus & benefactor cartusianorum, fuit visitator provincie, locutus exemplaris, suavis et amabilis per omnia Deo et hominibus. Pie obiit anno 1556, 20 decembrie cum opinione sanctitatis. Ex aliis 32 annos. —
27. — Post hunc profudit D. Petrus Ediger prof^{as} & herrenensis alias g'usdenz & procurator, consistorialis provincie. obiit hydrocephali in cartuxa coloniensi, ibidem, 5 gultus anno 1563, 30 iulii. —
28. — Hunc scimus est D. Bernardus Boppardensis prof^{as} & herrenensis per annos 10 circiter, electus per communitatem, obiit in domo Molshemic armis 1611. — (pag. 484: obiit 1611, 7 septembri). —
29. — cui succedit D. Christophorus Coberen prof^{as} & herrenensis diligentibus annis in officio procuratoris sicut et prioris, multo labore omnia et monumenta, 20. p. 185 cumenta, litteras censuque coniugue copias solus ipse descriptis, profudit per 21 annos. obiit anno 1596. — (pag. 484: obiit 1596, 15 dec.). —
30. — Quem, scimus in prioris officio D. Tadocas Emmelinus prof^{as} g'usdenz & herrenensis, alias ibidem, sacrista, vicarius, procurator. Profudit per annos 5, et tunc translatus per capitulum generale ad officium prioris in domo Remundae, ubi tandem obseruans et iusticias instantias, absulet in quiete cellicet diez, obiit anno 1624. Vir valde mansuetus et honorabilis, vixit per 57 annos laudabiliter in ordine. —
31. — Hunc succedit D. Hector Höen Vitensis, prof^{as} & herrenensis, qui ante procuratoris et postmodem prioris officio functus est in domo Butelae, fuit etiam consistorialis et visitator provincie. Vir religiosissimus, maximeq; omnes auctoritatis prudenter et sapienter procedens plus quam humanae; in omnibus tam acuto et suave legerem ac gratia usus, usque in hodiernum dicitur ejus extat dicta.

Dicta omnia admiratione sunt et beatitudine. Maximus econtra, zelator ordinis eximius. obiit quidam anno 1622, 2 februario, sed ejus memoria adhuc apud omnes perennecentissima est. —

32. — Hunc sequens in officio D. Petrus Piles curatus, prof. d. heriendi, alias vicarius et procurator ibidem, vir deo tissimus et optimis moribus, zelator item maximus ceremoniarum, statutorum ac maxime caritas, in divisionis sanctarum sanctorum ac indefessus. Et quia ipsius tempore probatis in valibus inde tandem tangunt, pastorum et adorantes corripuit obiit anno 1636. —

(Note en marge: r. de pistolan, Schai au D. de Wal.) —

p. 186. 33. — Hic pionus tertius hujus d. prioris fuit D. Michael Arnoldi ante ingressum ordinis canonices et presbiteri, in ordinis functus officiis sacristae, magistri novitiorum, & iecarii; inde Remundus ann. 1610 procurator missarum, postmodum Molkenau factus prior et procurator provinciae, et consuetibus paucis annis electus d. prior d. heriendi anno 1636. — Hic factus visitator variis commissionibus in aliis etiam provinciis, clarus vita, moribus, exhortatione, zelo ordinis omnibus tam extensis quam nostris venerabilis. In sacra officia jubilans, seruavit, laud oblitus in ordine tot annis existit, donec anno etatis 86, senio gravis et mortuis obiit anno 1659, 25 Aug.

Ultimus qui etiamnam ab hac quousque d. placidus ^{cum} est f. Paulus Derckheim, prof. d. heriendi alias vicarius, sacrista, coadjutor et procurator, f. ad d. annos 70 annos. —

Sequentur que ex eis in Domine heriensi assumpti alibi
ad officia Prioris. —

(Remarque l'ordre chronologique que l'auteur n'a pas suivi. p. Nat. B. —)

1. 1437. — D. Joannes Newkirchen, prior d. Reticolorum, olim eleemosinarius Archigescopij heriendie. obiit submersus in Morella Anno 1637. —

2. 14... ^{19 (B. 807)} D. Petrus de Mooguntia secundus Rector novae plantacionis prope Sirek sive d. Reticolorum. (anvale). —

3. 1439. — D. Petrus Selweg prior Friburgi, alias Rector novae plantacionis ^{moyen}

- 19
- prope Sireck sive T. Butileæ. —
4. 1439. — D. Adolphus de Assindia prior T. Laco renid primus Rector novæ plantationis prope Sireck, modo T. Butileæ per 7 annos obiit ac 1439.
  5. 1439. — D. Joannes Rode prior hujus T. postmodum abbatis ad S. Mattheiam ordinatus ab Benedicte. —
  6. 1441. — D. Joannes cordubulus prior T. Berendis et Rutileæ obiit 1461.
  7. 1448. — D. Joannes Diebach prior confluentis, post 1° prior novæ plantationis prope Sireck, modo T. Butileæ, scriptor novæ ecclesie obiit 1448. —
  8. 1456. — D. Joannes Plentius prior T. Butileæ olim notarius publicus obiit 1456.
  9. 1476. — D. Arnoldus prior Argentiniæ obiit 1476. —
  10. 1487. — D. Paulus Muntzel junis utiusque Doctor, prior confluentis obiit 1487.
  11. 1493. — D. Joannes de Novo castro prior T. Butileæ et Portæ Montis, alias vicarius et procurator in domo professionis Herrensis obiit 1493. —
  12. 1502. — D. Petrus de colonia prior T. Butileæ obiit 1502. —
  13. 1517. — D. Urbanus Meyer prior T. Rutileæ obiit 1517. —
  14. 1525. — D. Georgius de Efferen nobilis generalis prior cantariæ et treveriæ obiit 1525.
  15. 1526. — D. Henricus de Windecker prior T. Herbipoliæ obiit 1526. —
  16. 1556. — D. Matthias a Herreni prior Moguntiæ, alias procurator et vicarius T. Herrensis, obiit 1556. —
  17. 1557. — D. Michael Bacharends prior Argentiniæ obiit 1557. —
  18. 1560. — D. Georgius prior T. in Aixach obiit 1560. —
  19. 1574. — D. Augustinus prior T. omnium Angelorum in Invald obiit 1574.
  20. 1580. — D. Joannes Bucholdensis prior T. Moguntiæ obiit 1580. —
  21. 1586. — D. Joannes Bruno prior in Eichhauzen postmodum procurator de Ratzebonæ (an note: fuit etiam prior Herbipolensis, habetur in catalogo priorum T. in Neckelhausen ait etiam prior d'Innsbruck.) obiit 1586. —
  22. 1586. — D. Philippus Landis primus prior Herreniæ, 2° Argentiniæ, ibi demque prior, obiit 1586. —
  23. 1602. — D. Lambertus Ningius prior Pandæ iei. 10 ex prope T. Antwerpæ, alias prior Moguntiæ et consistoriorum prior vicarius obiit 1602. —
  24. 1603. — D. Joannes Ediger ultimus Argentiniæ et primus Molthemensis prior obiit 1603.

25. 1619. — D. Joannes Lueckens procurator et postmodus prior Molshemii 1618 deo-
cato locatus (en notes non aereis sed ascholatis que nutritur in scholis scitis anno 1619
16 februario). —
26. 1622. — D. Hector Hoer, prior S. Petilie, dicit e. heriis obiit anno 1622.
27. 1626. — D. Jodocus Emmerius prior Luremunde et heriis obiit 1626. —
28. 1636. — D. Petrus Breit, prior S. Triburgi, alias sacrista et vicarius S. heri-
rensis, obiit 1636. —
29. 1659. — D. Michael Arnoldi prior Molshemii et heriis, visitator prior obiit 1659.
30. 1662. — D. Melchiorus Brocquardt sacrista et heriis et procurator S. Petilie,
postmodus prior domus Triburgi et Ratisbonae consistorialis prior et Francia obiit
1662.
31. 166... — D. Gerardus Boyer prior Cantar. i. pugia tribus, exinde prior S. Tribu-
gi adhuc vivit. —
32. 166... — D. Joannes Caspari prior S. Triburgi et mod. S. Pontis Mee in Astberg
adhuc vivit, alias procurator S. heriis. —
- 166... — D. Michael Hart prior nosa celiae in Grunau, alias procurator
Ratisbonae et coadjutor heriis, adhuc vivit. —
- 166... — D. Theodoricus Dockendorff prior S. Antonii, alias vicarius S.
Petilie, coadjutor et procurator heriis, adhuc vivit. —
- (dans l'original ces noms se trouvent à la fin de la page 186 et au p. 187 et 188.)

p. 189. Subiectum quodam de domo Trevirensi ex D. Dominico.

Hoc pater quidam, satis prosector jam octetis in domo nostra heriensi, qui in
quodam solemnitate Virginis gloriae febricitat et perfunum interesse hancibus
divinis optabat. Hic cum ad horum ire non posset et desiderio laudandi B. Mariae
accubus, parvulum abdormivit, et cum somnius, noscio quale, rivotat, hunc
expugnatus et sonus, reportit, ita quod surgens eccliam intravit, dicamusque
et B. Marianam, prout optaverat hanc abitum cum actoris. —

Isequens ipsis D. Dominicis ^{nosta} persona contigit. Hoc quidam pater hujus
in hunc B. Mariae in nosa plantatione S. Antonii nostri (mod. S. Petilie)
qui cum religiis fratibus tempore autumni in ceteris tribulosis et alias herbas
infractas et radicalis. In cuius osculum acutus, quidam extribulus residuit, et
^{cum}

lum taliter excoecavit, ut nec cum den, oculis, locis vns, nec alterum, quoquid modo posset aperire pro nimio dolore, sed et lacrymæ incessanter profluabant ex eo; Hic per a fratribus ad ostium ecclesie, per quam transibit erat in monasterium, productus fuisset, dicens it frates dicunt: Sed iam bene ex consulta dire pess & perse in cellos, peregre. Sed dum ecclesiæ intrabat, ante sacramentum & imaginem, B^{ea}te Mariæ in gradu humeri alterius se precebat, et in omniæ de solvuntatem, & oblitus: Non rogarit Sanari, sed magis gaudie, & erit, quod exemplo eius, flagrare hac cœtitatis probari & aliarum debet ex eis, autem oratione completa surget, oculos protinus ambos tan, & an openi, quod nullum omnino deinceps dolorum sentiebat. Unde statim, ad fratres regressus, Deo gratias agens, ut ante, cunctis admirantibus laborabat. Beata enim f. 190. Virgo Maria Panacea, sibi accommodata, & coecum ad domum suam remittere noluit.

Aliud:

Primo cum adhuc
in latrone de expiacione. Guidam in domo haec levissima tertianorum graviter sustinebat, ut enim (ad hoc)
in acutissimi febribus gravior longiorum et
et fortis, nolens lecto incumbere, (tamen hora passionis haec guidam & sic caput
hunc, & brachia super sedes reclinasset, corpore prostrato in pavimento, & gravis
time patet ut febres, in tantum, ut sensibus amissis, nullam jam penitus rate
one percutteret, sed & elut amens & al mortuis jacet, nescient quid & cum pereat,
tunc cogit adverteat & sentire quasi spiritum, in gutture suo subcurrentem, Salve
Regina liquefulation, cogit ad se redire & convalescere, admirans quid subiit,
quod ita cum canta tali resuscitarunt, quia ipsi & nequaquam his spiritu ce
cinit, nec ratione nec sensibus propriis quicquam cogitare potuit, sanatus
autem non dix post, Deo & B^{ea}te Mariæ gratias retulit, quod ita ei, cum nec
deinde quicquam poterat, sic gratiale habebat. —

Aliud, quod ipsi D. Dominico contigit:

Habuit quidam, ut notis multis annis in novissimo loco, nihil quod cum ceteris
in choro labore & allen, nisi quod missam celebraret, famam gravis labore, ita
quod sagittissime & ultimam missam, celebrare putabat. Hec si b*ea*te & solentiam
facere considerat in Matutinis & vespere, quando suffragia B^{ea}te Virginis cantar
bantur, præcipue in antiphona Tota pulchra es. Quam, non sine speciali gratia
cantabat tam fortiter, quod quidam de fratribus & sic credere poterant, quod sic
infirmitate

informis, ut dicebat, esset. Sed tota illa pulchra, quoniam ut cunq; us laudare apudib; ead; et antiphona et gaudi ad am; opusculis in pectoro, quia pueris in pectori.

j. 191. tantius remuneratio est, non tantum in futurum, sed etiam in presenti, quia infirmitate caput sic sublevavit, ut iam in ordine suo stand pene omnium contentis fortiter cantet et laudet medicorum suorum, in quo solo confidat teum dominum, dominum nostrum et Mariae reginam, sanctissimam matrem, ejus.

Accidit ante paucos annos, quod unus noster, in solennitate Paschali secundie cantebat in voce hic rauca, et indisponitur, quod plurimus timebat se non posse proflationem, et Pater noster et aliqua cantare, dolens quod auctor peccat accedere ad cantandum. Cui cur, et cuius ad memoriam, qualiter ergo dulcissime cantare posse legitur, ipsius enim in adjutorium invocabat et filium ipsius et missam incepit, possit explore, ne confusio fieret in tanta solennitate in concorde. It ecclesia piissima misericordiae mater ipsi cum gratia dei sua subvenit, ut statim melius habaret, et ante finem missae perfecte in suavitate seruata, de gratia gaudebat. — H. 1. a. 1. d. f. Jean. Remy, voyage plus

domini f. 44. Brig. 3.

Ideas d. dominicus refert:

Audiens a quadam reddito his usque, quod quadam tempore totius se coepit habere vermes, quod quoniam plurimum afflictus fuit ab eis. Timebat se proposito aliqua noviter commissa his a deplagatus, eo quod quandoque ante dies peras et totaliter et vermis et munda erat, vel rotundata, et tamen ex eius a reliquo munda, plenes vermis fuit. Unde ubi ipsi ratiocinatus et organum arripuit, et ut deus de officio quam timebat placuisse posset, semetipsum fortiter vibrans, quid plura? Sic vermes rursum a se fugabat, quod nullus deinceps in vestibus suis et membris, propter pulcas suo tempore sentirebat. Ita cuncti in eis plus numerarunt, quia vestes et aliae haec rursum lavavit, donec sudor et immunditia eis compellerent ad lavandum, vermen tamen nunguay apud se degeneravit, hunc it, quod ut etiam comprehendere, nam quis ante obitum die infirmarius esthi,

j. 192. Quid autem de patribus nostri contentus his usque ibi, quod am tempore ministracionis neglectus, nec ab infirmario vocatus, ut moris est, fuit, nec sibi ut exteris a die patientia data fuit, qui prius quid emorari contra hoc potuit, sed tamen ad patientiam, sed edit, et nemini quid dicens nec murmurans

rans, ministrantes quanto magis poterat in corde suo propter varias ydiorum
occupations excusabat; Huic quoque Dominus gratia hoc vicem statim agnoscet,
et cum tanta mox interna reflectione reflexit, quod libertas tempore fitantia
carnis et si hac maxima Dei gratiae refici posuisset.

Nec monachum cartusiensis ordinis nostri (est Dominicus noster) habentem
stigmata et vulnera Christi in corpore suo, non quidam recentia vulnera, sed
cicatrices et in membris ejus in quantitatibus, usque ad hunc numerum.
Alius autem quidam noster, et erat similia etiam signa in ejus pedibus,
nec dubito quies et in latere habuit. Et interrogante me unde hoc signa ha-
beret, subrisit et sollicito tegens, noluit indicare mihi. Hoc autem homo de con-
sternatione optimae famae, secundum doctrinam Salvatoris se regens, in sua con-
versatione dicens in suo angelico: Et te presentes sicut serpentem et simplices
sicut columbam. Dixit enim mihi et cognovi in conversione tua, quod na-
turaliter homo erat astutus. Sed eamdem astutiam, convertit in virtutem, ma-
gnam, ut non homines deciperet et tentatorum. Columbae crederem amissi-
ca interpretatus habebat manus tuas, et enigmam, curritus se exhibebat. —
Subiecto hic cantilenam de Bta Virgine confortitum, a D. Dominico
nomo hic novis professo. —

Ecce regina laudamus. De mundi dominorum honoramus,
Ecce laudant et ure universae creaturae. Mater, immortale claritate,
Aclara, hummas invictatis. Sole divinitatis amicta. Lunam, supplantas Be-
nedicto. Ecce glorificata his stellis et coronata. In aeterni Patris filia
dilecta, he filii Dei gentium electa. Sancta quoque sponsa Paracleti.
Huius omnes obediens Angeli. Ecce coelorum inestimabiliter amant,
Huius cherubim et seraphim ineffabili voce proclament: Salve, Salve,
Salve o Domina gloriae. Pleni sunt cordi et terre misericordie gratiae tuae.
In Apostolorum regina, in angelistarum doctrina, propheticarum lauda-
bilis munera. Ecce Patriarcharum venerata census. Ecce martyrum et victoria.
In confessorum es gloria, Ecce paradisi rosea virginis formosae, laudent et
contingentes in choros carentes. — Ave regina nostra dulissima. Gaudete
Domina nostra dignissima. Quia gratias sanctis infundis. Quia liberal animas
de profundis

de profundis. Le ergo et rei rogamus ô Genitrix Dei. Incurra populo isti quoniam preciosus
Filiu tuu redemit sanguis tuu Christi. Superne fac annos sanctis et nos gloria muneric.
Pro te mereamur ô Mater sancta pia semper consolari. Ut pro rogatis sanctitatis
p. 196. coronata in gloria Patris. Ut privilegii dignitatis gaudens jure Matris.) Tu custodi
bortare, quia uile major omnia laude. o Clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria. —

Anotat ipsa met D. Dominicas canticam hoc factum, sive compositionem esse signa-
ram Apro cal. 12, ubi dicitur: Mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius
corona stellarum, Iudicatrix. Secundum quod ait revelatione esse canticum Virginis sancte per
Hellas hanc dicitur specialia prius legia Virginis Matris. Hoc dicit Dominicas noster posse
hoc cantum canticum, id notum et canta quo cantatur Te Deum laudamus. — Ad hunc
enim unum nostrum, sub visione nocturna cantum in organis ecclesiis notum quia
cantatur Te Deum. Sed finito primo versu adiunxit quasi multitudinem, parvulorum
respondentium, et altissimam vocem concertum, scandens, verbius, hujus cantici, videlicet
lebant enim e jure universae creaturae. Hoc Dominicas notum, in omnibus suis singu-
lari pueris ac dulcibus. — (Finis est littere qui n'est pas de D. T. de Cagnes.)

Leut de son autre main: Il faut nous renvoyez ^{encore} ce manusait. —

Nota. — Il est intéressant que la chronique précédent a pour auteur un religieux
de laïcs qui vivait peu après 1662. — Ce religieux évidemment que
celui qui a composé la plupart des notices suivantes? Il paraît tout à naturel
de le penser. — Avant de donner ces notices qui se trouvent dans les cahiers
de la page 4458 à 504 sans ordre chronologique, ouvre que je rétablirai, —
à l'ordre d'abord les scellées. — Valsainte 30 mai 1897. —

f. 478.
Nobiliores sepulturae ecclesiae cartusiae levirensis.

1380. — Walramus Sabinius levirensis doctorum doctor tumulus datus 1380
8 octobris in choro conversorum. —
1386. — Emicho de Landeck cives Moguntinus benefactor ejusdem contractae
magius et fundator capelle St. Virginis, Catharinae et Barbarae ab i^m tumulatus
norissimam tubam expectat. ob i^t 1386, 29 j^{an}uarii. —
1395. — Godefridus de Spanheim nobilissimus et ammoday R. D. archidiaconus
tit. Noe Agathae in Longuiano, ecclesiae metropolitane levirensis canonicus, se-
pultus in choro conversorum tit. Allani Martyris. ob i^t 1395, 28 maii.
1503. — Heymannus Franch de canonus tit. Simeonis in leviri benefactor ca-
pitularis loci nostri, contulit ad eum Domini mille aureos. ob i^t 1503, 28 martii.
- Joannes Leyenderker insignis doctor de qua nuptia. (ita) —
1508. — Antonius de Gels j^{uris} licentiatus tumulatus in choro conversorum
q^{ui} tertian, partem, omnium, bonorum, suorum dedit contractae expendi. ob i^t 1508,
11 octobris
- Arnoldus Burdecanus levirensis ibidem sepultus qui clavis pleba-
nis ecclesie parochialis levirensis tit. Gangaphi. ob i^t 2 decembres. —
1610. — Tilmannus ab iudel Abbas ordinis tit. Benedicti in Luxemburgo ac sup-
fraganeus Archipiscopi levirensis, ob i^t 1610, 27 j^{unii}, sepultus ante Capitulum
Dominus levirensis. —
1578. — Petrus Heinheuer Beneficiarius ecclesiae majoris levirensis, magius
benefactor hujus cartusiae. ob i^t 1578, 11 septembres, ex choro 1580. —
1564. — Leonardus Nussbaum, sabinius urbis levirensis et Senator aliquaria-
torum, tribui prefectus, necnon ad vocatus et executor testamenti et codicillorum
Huius atque generabilis D. D. Christophori ab Hynck, metropolitane ecclesiae levi-
rensis Decani, tumulatus in choro conversorum cum hoc epigraphi: Hoc dux sub lap-
ide teguntur artus Domini Leonardi Nussbaum, sabini urbisque levirensis per annos ter quin-
tuor consulit, cui Deus misereatur. Hoc qui legent, Aver. predictat. Huic post lustra
sedecim annosque quinque fata ritus, considerant a reparata & aliante humana pen-
tentiis. Tunc Christum, 1564, die 19 maii, tunc extraordinariis, et singularibus, cartis de
levirensi

Trevirensi benefactorem. Hic ille est qui Gasparum, leviamen, hereticum, ex gym-
nasio trevirensi anno 1559 ex celsis fiduci eliminavit, qui postea cum adjutoribus
alii suggestione hospitalis intra trevirois occupauit. D'annunciatu est cum tuncenari
per totum ad. 1565. - Fuit consul anni 12, obiit aetatis 85.

1576. - Otto Kempensit, curie trevirensis officialis cum hoc dolo in sacristia
Spiritus 1576, 22 septembri: Patria maturo usquebat ab arbo fructus
corpore, mox petrum, fructus et arbor evan.

Loco dictico indicatur pars tempore officialem extitisse.

Anno 1632. - Sub obsessione hereticoe urbis a Francia in Angusto, obiit in car-
taria trevirensi capitaneus nobilis cuius nomen ignoratur, & gruelles honorifice
ab exercitu in choro conventuali monachorum. Den^{te} P. procurator D. Joannes
Wiltz ind^{it} accipit & ex pistoletas pro loco 3 geschoss.

1670. - Nicolaus Clutrich & cabinus trevirensis et alias. & idem consul, obiit 1670.
18 septembri tumulatus in choro conversorum, stipende famulū civitate.

D. Theodosius Liersch, sacrista predictae confunctorum 1671, 16 Aprilis.

Multi viri nobilis et clarissima in cartaria Trevirensi.

D. Adolphus de Assindia alias prior et Redon obiit 15 juncii 1639.

D. Joannes de Rieck obiit 15 juncii 1639.

D. Joannes a Boeteren, ante professionem canonicus et dignitatem ecclesie
treverensis, obiit in procuratoria ibidem 8 sept. 1639.

D. Reinhardus prior ex iudea obiit 3 oct. 1639.

D. Joannes Rode 10 priore, deinde Abbas (obiit 1639)

D. Joannes coverdus duce alias prior regius et huius obiit 11 nov. 1641.

D. Paulus Muntz dal Doctor promotus juris, prior confluentiae, professor
treveris, obiit 30 Aprilis 1687.

Fr. Theodosius Herend effigie conversus obiit 11 Aprilis 1516.

D. Georgius de Efforen obiit 5 aprilis 1560.

D. Christophorus de Rynneck professor et lector treverensis, Inventor prior in eis
Rheni obiit 20 dec. 1556,

les pug. 1680 et 1681 sunt blanches.

p. 685. 1367. — De D. Jacobo de Sirek primoprefato & heriensi. —

Antiqua necrologia indicant apud Heriensem ascertiora H. Alani martyris quod res. P. D. Jacobus de Sirek filius honesti viri Henrici de Sirek subiecit curam parochialem ecclesiae Nacalbaciensis atque post quodcum temporum intervalla, administratam optime ecclesia Nacalbaciensis, secundum ritum contemplativum elegavit apud cartusianos ad exercitium; ubi in patrata cella primus omnibus meruit in certisia heriensi profissionem, conventualis, omittere anno circiter christiano 1334. Vir deditus servanda sibi sole in communitate eremii cartusianis, p[ro]fessus est anno 1367 die 13 februarie. —

Circa annum 1333 professione processerat F. Theodoricus de Wintrich, cuius quodcum bona in pago Mosellano Wintrich B. Pater Thomas de Eptenaco prior, per a post dominicas, cantata anno 1333 acceptavit. Hoc attestatio libet pergamenes Benefactorum, cartusie heriensi sub die obitum Theodorici 17 januarii. —

Notabile de quodam Monacho professo Cartusie Heriensi. —

B. P. Dominicus in corona Marie p. 115, et in libro sonus epulantis p. 162, subsequenter historiam tradidit: Sunt audi omnes (inquit) a patribus nostris, non longe ante nos hic fuerat monachus quidam, de gestasi non parvus, tentatus. Et cum in promptu obiectu et consentaneo, whilearet, cogitare cogit de sumptu, qui a non hab erat si exiret unde statim vivaret. Dicorat ergo infra se, certe h[ab]ebamus, pecuniam, abirens. Ialucum tacitus tecum cogitans et accidit ut in cacofo fornicis inventis 47 floribus ligatis in paucibus, quas quis invenerit ad rurari et alde cogit, unde venirent, et ratiolens quid noviter mente tractasset, ad eum affectum esse tentatoris sui. Quapropter de consente occulto poenitens priorem dicit, pecuniam, inventam tradidit et quid ego erat humiliiter enarravit. Prior ergo assumptis floribus pices pro eius emit, et in rurario collocavit. Mirabiliter jam in ordine plurimum, divulgata, die altera prior et in armen, exsiccatus reportavit nullumque ibi pices inventum, unde manifeste calidus hostis inuidias et laqueas apprehendamus. Hoc hecque verbarent B. Dominicus qui ab anno 1609 usque ad 1660 Heriensem incoluit cartusianum professorum circiter. Hunc exaratae scriptores Dominicum plurimum conseruit procedentrum patrem, nostrorum perantiqua

perantur traditio que tamen paululum discrepat ab exemplo a Dionisio Richehi
tradito in scola Religiosorum, co-operatione D. Theodoricu Lohar edito, quod idem
exemplum, reperitur in appendice de Institutionibus noviorum, quam ex eodem
Dionisio elaboravit Petrus a Leydi prior coloniensis. Si enim est dis-
crepancia in decim, floren's aureis quam cum trutinassez regni substantiam,
historie prodictas, et non omnes circumstantias percurrente enim Dominicus
explanationes, inveni ut supra notatum est 67 florenos, et alibi in eodem autore
in anno 1590 fuisse in substantia intento pecunia quod cum leg. isten, in
latae opiniones, in eisdem Dionisi historiale exemplum esse idem, quod Dominicus
maior Dionisio senior pluribus cum circumstantias et adictionibus posteritate
commendavit. D. Dionisius obiit 1571 et D. Dominicus 1660. —

Aliud notabile de quodam Piose ejusdem heriensi Cartusio. —

Quid am priore cartuio de exercitu (uti tradit B. Dominicus notatus in libro coronae
8^{tae} N^o pag. 26 et pag. 134 tomus praelatis) justit in quod am recreatus a conversa-
tione fratrum seu patrum cartusiensium, ut quisvis quinlibet mirabilis us-
quam contingisset enarrat. Tamen quidam monachus recente professus ob-
dientia simplici ad actus recensuit se ante professionem manu in apparitione
quam am Virgine, Mariae, eodi' Dominae, se consolantem, vidisse, quam cons-
olationis gratiam, si non consecutus esset, stabilis atque perseverans ne quoque
permansisset. Ob audiit prior ille junioris visionem, et postmodum in oratione
— d' am pro estimatorum ¹⁵⁹⁰ opinionem ac sententiam, incidit, quo pro estimatorum heresi-
tum temporis rigebat, et vel ex curatione quasib' parva consolationem
genera nunquam contigit. Crux hic interius motum, seu tentationum
tumultus in priore, eosque donac eadem consentent. Cedit ergo tentationem
anfractibus exiit nocturno tempore habitum, ordinis cartusiensis atque pariter
vestem, socularem, cum sarcinula sua assumpit, et ad viam fugae sese pre-
paravit. Actum. id est ante matutinas nocturnas sub quo tempore egredi
a Cartusia tentauit. Verum ut prius, mentionem, moris est totius negotium
et consequentias (antiquam exire) in transita templi B. Virginis Marie
seniores recommendavit. Quae in recommendatione obdormierunt. Tum hoc spites
deponit et prostratus in terra ante imaginem, Bmo Virginis N^o jaceret, obiit
cc

et hoc imaginari vido. Nihil gloriosissimam Matrem afflictorum consolatrixem Mariam, ad seruantes, querentesque quidibi ageret, quid animo vobisset? et cum habuerit, depositisset? Ille vero confusus dum ad interrogata respondisset, Bta Virgo durissime cum den patrem, in oratione in hunc fore modum. Parvulus in christo filius meus lac, et constantes manebant, propino, te solidiore cibo educare intendeam. Itenim cum, jam, deberas esse magister propter tempus, rursum, indiget ut docearis quae sunt elementa exordia sermonum Dei, et factus est cui lacte opus sit, non solidio cibo. Interea, dum hoc et alia interiori in foro Deus per Btm Virginem Mariam salubriter cunctos testato pater operatus est, accedit auctoritas, post transierat somno illo salutari spiritum, habituque solulari induitum, ac in terra prostrato corpore jacebat. Hic mox obstupuit putans esse Jheron, quae causa transactus cœurrerit ad alios patres quodam conuentualem; iisque statim cœlum suum exarans, condecoravit eodem, ut vidarent quid cum fure illo est et factus opus. cum illi globatis pariter ad septem, appropinquarent, luminibusque exhibitis eum, accurritus recipiebat. Nihil erunt esse priorum, gravis magis obsequi facta, statim eis comœ et vox fancibus hoc sit. Ille vero ex parte factus vita, tamen meliori cum proposito et stabiliori cum fiducia pastorem dum emendavit. Ita fere dominicus. — Haec D. Theodoricus Laurus doctora certissime brevirens. 1671. —

p. 166. 1408. — Vita Ven. P. D. Henrici Kalcariensis professi et alias prioris Domus Coloniensis. —

P. Ven. P. D. Henricus Kalcariensis cognomento Figuratus ex officio Kaltar, natus circa annum Domini 1328, quod oppidum in ducatu Clericorum continetur, est. Ab incepto estate bonis moribus a parentibus dum timentibus imbiciens, tum liberalibus artibus instruendis traditus, in quo vite genere plurimum temporis impendiit. Erat ut ex apostoli's q' u' haec, in anno ad capiendum, supremam doctoratus lauream apprimedotatus, ad congruentes facultates parentum, degubebant, qui adolescentes affectu & continuo conatu litteris incumbentes, ad studia sublimia & varias in academicis universitatibus.

universitas coloniensis & doleret, Parisiensis, et levirensis. Amandarent; in quibus tunc
tuus doctrinæ colligit, tantum præstes et massis, ut etiam Parisius ad supremam theologice
scholasticæ gradus concordaret, solemnè more illius temporis magister theologice scientie
inauguratus. Adjicit hinc diuinæ creditioni canonem de cœtorumque pontificum laudes, palmas
in eadem civitate futeis Parisiorum, in qua quatuor libros sententiarum, interpretari tibi
continet annis & soliter audierit. Inter haec beneficia ecclesiastica dignitas primo in
collegio, coloniensis ad Georgium, canonicis beneficiis honoratus ad citius, neconon
deis in coetis insulari vlg. Huius ornatissimæ canonicatus munere afficiatur. His beneficiis
omnique mundo honore ac seculi deditis neglectis & contemptis, & acrum ordinem ca-
stus iansen, in colonensi urbe in castellio ~~the~~ Babilone ingreditur octatis sue anno
37°, anno Christi 1365, ubi iuxta Arnoldum Babilone, (c. 12) diuinæ sapientie fuligine
fauoritatem irradiat immitias et bellum, inexpugnabile ferocitatem induit, ac virtu-
tibus quo & oboe animas, felicitate incubuit. Hac in arenae contra omnes hostes
dimicavit, & citidemones, & cit mundus, & cit caenam: calcatis igitur hostibus excel-
lentioram viarum, ingressus est. Quo & omnia patent ex locis subjectis. Collector epistolam
q'us, pistola & sic introdicitur, loquenter: Videlicet, Ego Iacobus, misericordia tua,
qui & agus mente, insolito re, negligens opere, inter eos hunc annumerandum, qui ut
inutiles et inbecilles ad peccata radunt. Vide Henrici humilitatem, quæ profunda-
mento supermodificatio[n]is ponitur. Addit in ead en, epistola: sed nec ab hoc desperabo,
scimus & impetravimus, sed inquit dominus amonas servorum, meorum, et non deinceps
omnes qui sperant in eo. Pauci post narratis pugnis adversus ritus subiicit: omni, o
mi, quis dabit mihi misericordia semper habere cum, Tasse. Hoc enim, experiori q'us
recordor, q'notis et quando recordor, tunc libenter adversatio[n], non superbia, non
ambio, non irascio, non invado, non lascivio, non torgeo. Sed si p' auxilium q'us oblixi-
cor, ecce statim magnus mihi et alii suu, alias judico, mihi soli credo, non obedio,
meumus etc... Sola igitur exercitatio debet esse mea, ut me Christi passioni con-
formem, q'us passione, eccolans, gratiam q'us queram, semper in hoc eam tenui,
semper ore, semper ead ore, semper dicas & em' Domine Tasse), nullis commodiis,
honoriis aut favoribus dignus me estimem, sed in omnibus humilius, r'lenus, omnibus
peccatis dignus, omnibus angustiis et doloribus adjudicatus, me reputem. Sic erit mihi
pax Christi, quae in doloribus et laboribus consumata est. In mihi occurrerent loca,
vnu,

cum timore et gratae rerum actione ea suscipiam, si tristia cum gaudio et letitia in quantius poteris pro Christo sustinendo, omnia de manu Dei acceptabo. Oremus ergo semper, petamus semper Iustitiam nostram et non deficit Deus qui dixit est in omnibus. Hoc hunc. Prosternitur epistola 18a sic ait: O Domine tu sis quam liberans et ellen, esse de illis qui in simplicitate cordis et in pura mente internum intrant silentium, in quo spiritus tuorum nobilitatem perficitur. Illud unum est necessarium, id est utrum, simplificato, puro corde stare in conspectu tuo. O Domine si otias, multa nihil processet simplicitas cordis et otiositas mentis, tamen omnibus viribus meis ad hoc mittaberem, ut semper cor meum pararetur, et prout aphantasmatis invenerem, etc. Ita hunc. - Ex illis intelligat lector affectionem quod usque ad hunc vici.

S. 2. — Quanto favore erga Beatae Virginem Marianam flagraverit ex Petro Borlando (lib. II. cap. 16) intelligi potest, quoniam ita affectus: Legi apud Virginius scriptorem, prius et olim, coloniae quando am. Henricum, virum magnae probitatem, fructuam et copiam a gratia in domo habuit arce apud castellum eius, qui erga eam deo, Matrem, et Virginem magnis ostentabat in scandulis, nec ille Beatus Borlandus, cum undique sua turma ab interiori cultu et affectu excludebat, quia amor Dei includit cultum sanctorum. Habet ergo Virginem mirabatur affectu. Unde quando nocte cum spori se dedisset, quodam ex istis Virginibus immenso lumine horum caelis et celo illi apparet, in hoc per alba preumpens: Misit me dominus Virginem chorus, ut te semper officias, ut te doceas, quoniam debet laude singulari dicibus Dei genitricem, salutare ac benedicere. Dic: O Virgo, Regina Virginum, summae Trinitatis Sacramentum, Angeliorum, pacificum, scala Sanctorum, omnium, tutius, peccatorum refugium, ferme, opia, nostrorum periculum, in morte tamen placatum, nobis ostende filium, et tamen ultimum gratiarum. Hanc precem si addidit dixit deo Mariae ac omnium nostrorum gratianam allegatus. His dictis Virgo diffaruit, simul atque Henricus exsultauit, sed formulaq; in visione ostensam, non usque que retenetur. Ideo supplices lachrimabundus redirem, virginis doctrinam deprecatus est, donec rota ad depreciationis compas post aliq; usus tempus factus, tandem, eadem Virgo ex insula legione exorata numeroso Virginum, comitate choro, canens odang, seu formulam laudes in visione auriculari et imaginaria ad auram, Henrici continentis mirabiliter cur, concenserunt, ac simul consolatione atque dilatatione animi. Ita per Borlandum, quando laudes formany ad integrum, receptam, quotidiano ab non sine vigore animo et suae practica

p. 168, deinceps persolvit.) Ille etiam amor qui erga Sanctam Virginem ex alio hymnus
cantico quod extat in Bibliotheca Theodori Petraci pag. 133, quenamque jam per-
sumus in littera H, ubi eum reportat. —

§. 3. — Exercitium, quoddam sub elevatione corporis Christi conservare
deum &c. pater Halcar, quando ordo carthusianus juxta morem suum ubique
locorum, in faciem, sed solit prosternere similiter attacere opus est. quod exerciti-
um, in prostratione secundum a post Agnus Dei cantatum, Amator meus offerre co-
meavit. — Primum exercitium post modum creationis sub elevatione hoc fuit.
Ave dulcissime tecum Christe, Fili Dei vivi, Benedicte, dilecta, gloriode Verbum
Patris, Filius Virginis, Agnus Dei, salus mundi, Hostia sacra, Verbum caro, Fons
pietatis et dulcedinis, o tecum, Fili Dei vivi Benedicte et dilecta. — Ave Domine
Tecum Christe, Splendor Patris, princeps pacis, mamma coeli, panis virtutis, partus
Virginis, uas Unitatis. — Ave Domine tecum Christe, Uas Anglorum, gloria San-
ctorum, uita pacis, Ueritas integra, Uerus Deus et homo Christus Jesus, pax et
fructus Virginis matris benedictae, gloriodes et amantissimae Marie.

Ave Domine tecum Christe, uenienti coeli, proctore mundi, gaudie, nostre, pa-
nis Anglorum, subtilis cordis, rex et sponsus Virginitatis et constitutus.

Ave Domine tecum Christe, via dilectionis et vita, ueritas uera, charitas uer-
ma, fons amoris, pax, dulcedo, requies, uera uita, gloria pannorum. —

Ave Tempore, Tecum Bone, Tecum Benedicte, Tecum dilekte, Tecum pretiose, Tecum
care, Tecum dulcissime, Tecum misericordie, Tecum enigmatische, Tecum misericor-
dissime, Tecum clementissime, Ite proprieates nihil peccatori misericordiae
et adjurame, sicut tu sis et sis pro gloria tue. amen. —

Secundum exercitium sub prostratione Agnus Dei, hoc fuit:

Ave dulcissime, Amantissime, dulcissime, gloriodesime, excellentissime,
Domine tecum Christe, Fili Dei vivi benedicti et gloriosi, Deus noster, Pater nos-
ter, creator noster, liberator noster, adjutor et protector noster, salvator et he-
demptor, amator et uisceptor noster. qui ex nimia charitate et sincera dilecta-
ione quam ad humanum genus habuisti, quam naturam nostram assumisti
et induisti et transuisti in mortem nobis tradidisti. In signum huius excellentie
sime chartatis et ferventissime dilectionis, quia hoc fecisti, dulcissimus, benignus
— simus

J. C. n° 2

simus, nobilissimus, et amantissimus, corpus et sanguinem tuum in cibis
 et potis, fidibus tuis et nobis peccatoribus in hoc sacramento reliquisti, et nobis
 hoc facere et frequentare in memoriam, benedicti nominis tui precepisti. Acci-
 -pe ergo hoc sacrificium de manibus nostris, quod hodie in presenti loco et ubique
 terrarum, a fidibus tuis tibi offertur. Sit tibi gratum et acceptum, in laudem,
 gloriam et honorem, Benedicti et dulcissimi nominis tui, in gaudium, beatitudinem
 et beatitudinem, beatorum et benedictorum patrum tue semper castissimorum in oster-
 -num, glorioissime, amabilissime et integerrime Virginis Marie genitricis
 p.leg. iustorum, Dei et Domini nostri Iesu Christi, et omnium electorum, sanctorum, et
 dilectorum, tuorum: In augmentationem gratiarum, et consolacionum, dulcedie: in re-
 mediorum, fidibus tuis et nobis paupribus, qui tibi offerimus et pro quibus
 misericordiam tuam imploramus; in salutem animarum nostraarum, et omni-
 bus viris tuis et defunctis in remissionem peccatorum, et misericordice tue
 exhibitionem. Amen.

§. 24us. — Horum unguentorum gratia spirituali perfatus Henricus, atque ad eos
 ob doctrinarum ac scientiarum eminentiarum, famam celebri clares, simul etiam
 grandiora secu matura octate possent, ad iterum, atque in necessariis claram
 gubernatoris tenendam, in catholica monachorum, sedis propria Brabantie,
 per electionem vocatus, quadramorum, iam annos 40 sub anno Christi 1367,
 cum per biennium, plus minus ordinem carthusiensem fuit et expertus, ubi
 eum quinque annis in proclatura cum variis fructu processisset, atque in rebus
 agendis industrianus, virtutum tranquillitas, animique specimen ostendisset,
 indefactus est, ut propter utilitatem, fortitudinem, reverentiam praticam, experi-
 entiam, ad nos am. foundationem, Ruremundensem tanguisse. Hec sub anno
 Christi 1372 per obedientiam, amandates fuerit. Hujus nove plantationis
 gubernacula paulo ultra quinquennium, tenit usque ad annum salutis 1377,
 quo anno, 22 maii, ex humanis post celebrataem, capitulum, et generali decessu
 pat. pater d. Toomas de Brada prior carthusie colonensis, in cuius et locis, nig-
 ore canonice electionis procedente per nos patres constitutas colonenses
 ad hoc barbare ascensionem, assumptus successit. In hoc ergo loco Ruremundus,
 antiquam ad colonensem transseretur, quantum laboris exhortaverit, videlicet
 verbi

verbis poterit explicari. Sterilis enim, sun, & cibis, sed forte data opera sterilitas
mea & uitatem, assequetur, quam, intendet trahere. Diligenter, aliquem, patrem fa-
~~milia~~
^{extra torres, cuiusdam, & omnis consilium, & usque proprietas Henricus applica-}
-mus. quis non nos it quantum, uires patrifamilias in uadomo circuli extrahit.
De sollicitationis curae, impensarum, nocte die, ne impendat? quomodo ad-
-grediatur? quod providat! quomodo sacrificet sollicitate institutus? quomodo omnibus
inserviat. Quantum hinc inde discurat, formam apicemque disponat, iniciatur
procurat etc... Ex his collegat lector patris nostri Kalcariensis in recente domo car-
thus iuram iuramentorum speciales & generales curas, circumstantias, impensas,
labores atque zelum, erga cartusienses, ordinem. Postquam autem clares, cla-
vumque coloniensis cartusiae assuntus est, paululum, externa Mæthor sollici-
tudo mitigata videtur; quamvis curae alio supercoarent. Ad visitatoris
equidam officium, circa annum 1377 usque ad annum 1396 applicatus
legiter, cum, igitur septem annis in infinite strenua, nam asset operam,
in procedentia coloniensis domus, ad instantiam manu missus est a
tempore schismatis anno 1386 ab officio ejusdem domus manumissus est a
capitulo Bononide habito, ac alibi in cartusia Argentinensi institutus, in
qua 12 annis in infinite laudabiliter resedit. Hoc comprehendit & attestatur
p. 1620 responsus apostolatus ejusdem fratris ad x. P. S. Toameny Dotzien, Mo-
nasterium domus professorum. Quod responsus, in apostolico ejus observatur
quod nos heretici cartesianos. In apostolico responsu, hoc verba Kalcar-
iensis extant: Domus ista sicut Nicolai quam in calabria post cartusianum
majorem, B. Bruno vestimentis vocatur Domus sicut Stephanus de Basso, et quia
post Brunonianos visitatores paulatim defecerunt, ipsi & c ad ordinem, cisterci-
ensem, transiuerunt etc... Ita dux, & equiter de eo quod libenter cires ubi
prosuerint, litora indigenas suos in domo Goldrice primus per 5 annos.
Inde Rector lucernandus fere per 5 annos, postea prius colonice 7 annis,
denuo coniugenter Argentinensis in cartusia annis bis senis, id est
12, ac per annos 20 presencia hujus visitatoris sub intelligenzia primarius
& secundarius. Quinque dies dominicae suae in capitulo generali ab eis noscitur
denique tempore has sermones a patre habui. Visitavi uno anno
Picardie.

Picardiarum, Galliarum et Alemaniarum, inferiorem. Et aliquando visitator Pragae fui
 in Bohemia, ac in Bruna et Moravia. Tercero per 20 annos papalem habui in ab-
 solvendis causis papalibus protestationem, sive et capitulo generali, paratis
 mihi, quia pro solatio & resto ut prie desiderasti et non ex factantia haec scip-
 si. — Haec tenuit hunc. — Porro quomodo unionem generalem Ecclesie anhelata-
 erit? quid & in capitulis generalibus paraverint habitatione, quid & inter-
 derit? facile colligere licet ex principio tractatus De origine constitutio et Ordinis,
 in quo quasi tragicum cum terrena in Theoria lamentatur inueni: circa
 annum Domini 1382 horum annorum et deplorat apud in Ecclesiastitica cala-
 mitas et miseria ex guerris, dissidiis principum, oppressionibus pauperium,
 rapinis, incendiis, devastacionibusque ecclesiistarum, villarum, urbium, et hoc
 propter papae imperatorisque dissidium. Claro visente sine gloria, Religiosis
 sine regulari, pide currente modica, charitate rara, spes resurrectionis et futuri ju-
 dicii quasi nulla. In quorum omnium, vindictarum, malorum, tanquam an-
 domini, turcoe usque ad partem, mare Mediterranei ultra Greciam (quod bra-
 chiun, dicitur St. Georgii) cum magna strage christianorum, ac blasphemia fidei
 atque sanctorum locorum, contumelia parvaverunt. O. o. utimur pietate
 nunc similia non essent mala. Sub anno 1384 nec piora aut majora, et
 hoc propter estuendam schismam, propter quod hec hec: Santa Mater Eccles-
 ia Biceps & dexter facta et acephala, sed et in tristitia, ut desolata caritas
 olim, divites, sanctis plena, gentium, Domina, nec est qui' consolatur eam,
 nisi te deus, et aliquis, quem te de teis miseras. — Hoc Henricus litteras
 consignavit anno 1384, quia tempore incredibili cum spiritu rerum pro-
 motione Argentinae carthus profuit, tempore interiori anhelans ad con-
 cipiendum, hachalis in solitudine complexus, quietorem et intermissionem illos,
 quos assuetus est tranquillioris statu, dum anno ab Incarnatione Christi
 1396 a manere priores et aliorum officiorum exactiores, in capi-
 tuolo generali Vallis St. Joannis 8ta in loco gratanter & capit. non poterat
 enim a misericordia petend agnoscere, donec eam a munibus extensis
 liberas obtineret, atque ad silentium solitudinis celoque quieta secretaque
 subterranea pacationem supernorum contemplationem, columbam tanguisse, priores
 et simplex

et simplex monachus rediret. Hoc ut sane ad Agrippinensem, et quod gessit in
mente ostendit in opere. Notate verba signata mysteria. —

§. 5us. — Adnotandum nunc incipit a visione et mirabiliis, id est miracula
explicatis Kalcaro. Respondet ipse epistola & o his verbis: Eg. aliquando
senti (ad eodum) mirabilia, sed tempore horum et regis Domini, ut nunguay
mibi talis quid erat. Post pauca addit: non debemus hic tantum sed expec-
tare gloriam, futuram, in celis etc... Ita illa, huc circa ultimos vitam
meam conscripsit. Deus tamen quoniam non expatiavit a visione
concessit et alia mirabilia. Ver. P. D. Joannes Dotzies carthusianus Mo-
nasterius anno 1600 epistolanum ad Henricum allegavit, in qua interroga-
vit Kalcarionem, cum denique visione aliqua. Verba Dotzie sunt haec:

Quid an de fratribus senioribus dixit mihi se olim a vobis perceperit et quod
B^{ea}t^a Virg^a Maria quadam vice in visione vobis apparuit, dicens: Eg. o
cognosco tuum & misericordium, quod libenter gratias & canticis impetravas,
si scires. Ties igitur tibi, quod simulatum, mihi multum gratiam exhib-
ebit, si quod nomine Anglican^a salutationem, quinquaginta ricas prostra-
tas in terra dixit et attente persolveras, et cetera paucis interpositis finit
sic epistolam: Patres ante vales in Christo Virginis filio, nunc et in
oerum, Amen. Hanc sanctitatis opinionem in responder a humilitate
ut videt, refutat, non enim aperte visionem negat, sed nec expresso affu-
mat, ait enim: De salutatione Anglicana et de numero dicendo, sciatis
quod jubilous est numerus mysticus gratiae et missionis, id est quinqua-
ginta A^{ve} Maria dicere placet B^{ea}t^a Domine gloriosaque Virginis Marie.
Salutem mihi notas ab antiquo cum uno Ave Maria. Haec Kalcar.

Lentato autem vel solito, aribo monacho D. Joanni de Bacharaco
Argentinensis certus esse alumno littera scriptit, in ea enim epistola his
alloguitur Becharacen^{sic}: confitas inquit domine, sicut tibi dixi. Es enim unus
de dilectoribus meis in Domino filiis. Eg. protet orabo, et pro me, labora-
bimus mutuo ut tandem illorum introcasus regnem, quam omnes expecta-
mus, quam nobis concedat illa cuius erunt mille mellifici angelorum,
per omnia opera sociorum. Rogo, saluta mihi meam, Benedictam, Mariam
Virginem.

dicas?"

Virginem dicendo tecum a Maria. Dicas si in oratione ut te respiciat loca mei, et dicas
 me capellam, quod em mandare ei hoc ipse. Promitto tibi, si ipsa mande te honora-
 re vis, liberatur illud factorem, esse. Vale in Christo Iesu, et cetera. Ecce quanquam unius
 sapienter et apte respondet luculentus perspicitus. Verum enim vero ut in magis postea,
 producamus fragmentum epistole ad rom. patrem, Wernerum Stock Confluentinus carthus de
 procuratore, exaratus, in qua sic lego: Cogitat monachus se habere interiorum, et
 exteriorum, hominem. Exterior quid enim semper cogitat, quod carnalia sunt, tractat pro-
 pria commoda, delicias carnis, patrias nativas, parentum affectiones, amores carna-
 lis et similia. Unde Paulus de hoc homine inquit: Infelix ego homo, quis melibera-
 bit a corpore mortis huius? Verumtamen interior homo omnia cum gratia superaret,
 cogitat enim ea quae sunt Dei, ut separata anima et divisa a corpore, tangueret
 substantia ab elementis huius mundi nil habens, nec ex eis creata, solummodo tractat
 ea quae divinae voluntati complacent, tractat de bonitate Dei, de eternitate, in corpo-
 ritate Divinitatis, de deliciis Divinæ visionis, de gaudio cherubim, et seraphim. Quid
 Throni, quid Dominationes, Potestates, Virtutes, principatus, Archangeli, Angeli? Quid
 ipsa Dei gloriosissima Virgo Maria? Quid patriarchæ, prophetæ, seniores populi Is.
 legi doctores, apostoli, evangeliæ, discipuli Domini, martyres, athletæ, confessores,
 Virgines continentes omnesque electi et doctores Dei naturaliter et amores operantur
 in celis? Quid considerent de visione intuitiva et fruitione Divinæ facie? Ita cogitare
 sic anima vicerit ac gustaverit quanquam suavis sit Dominus, sacrificatus illud Pauli
 nec oculis videt, nec auris audiret iste. Tunc impossibile erit tali animæ non sentire
 se consolari, et concire, angelorum, visitationibus quidam angelorum, indignorum,
 nihilominus eorum, consolationibus reportans, non tandem ita creatori non congluti-
 netur amore, ut angelorum consolationes, visiones qualescumque, somnia atque
 supernaturalia respectu Dei quaque attributorum partipendat. Sicut angelus ange-
 lum, respectu Dei minoris patrum estimat, ita anima talis quamcumque consolationes
 ac sentimenta ostendet plus gaudens de contemplatione crucis quam de quacumque
 consolatione in hac vita. Pro tali autem gradu et via adipiscenda expediat ut homo
 dicat se abstineri a phantasmatis ab imaginibus rerum corporalium, excepta im-
 agine Christi. Homo ergo interior semper suspectus habet exteriorum. Ita habeat
 ad Wernerum.

S. 6us. — Utterius alien. Pan. 8. 8. corradus Winckel cartusie Moguntinae professorum excellentiorum, ad r. ian. optare voluit, qui ob nimiam austritatem, ad res animam devenerit ut in subseq. eventibus patet.

Epistola ad corradum Winckel. 20^e: Charissime n. d^o, quia corpore non spiritu di-
dimur habet hoc pro memoriali. In primis quo tecum cumque potueris flectat de omni-
tate tua, atque officiaris ei perde totas aspirationes et adorationes, ac si diceras
m^{ta} mente: O domine quando v. deb o te! quando venies ad me? mane mecum, sed a
me, custodi me et sic de aliis similibus sanctis affectibus et collocationibus. Si hoc conti-
nueris per tempus, non dubito quin tandem inflammaberis, ita ut rix etiam dei oblivio
poteris: ergo quidquid faceris semper accurras ad tales joculatorias affectiones sive
solus pueris sive inter fratres vel socios. — Plaque operis sine magno corporis
conamine hoc est ita intus in intellectu tuo, ut rix entias illud in capite tuo, sed in
puro affectu et modo quantum poteris. Nec oportet semper formare phantasmata,
cogitando per illa de passione domini et aliis, quod dominus gessit, vel quae
circa illum gesta sunt, quia hoc multum frangit caput quod debile habet.
Parum sine omni phantasmata officiaris deo illi qui est natus crucifixus
in humanitate etc.. non fabricando semper phantasmata et imagines.
At adora deum in spiritu et veritate, ac modo quia simplicitas eius est Deus
tuus. Imo nee de humanitate Christi domini nostri humanum phantasmata
formare oportet, quia non dimittas imaginem ejus; sed solus intel-
ligere sufficit, quod in rei veritate sit verus homo, et nunc glorificatus, suffi-
scere quod habet animam et corpus essentialiter ut verus homo. Ita nec
do B^{to} Virgine oportet fabricare aut formare phantasma mulierum, quia nescis
qualis modo appearat in corpore glorificato etc.. Non scribo ista ut refutem long-
am simplicitatem multorum, qui multas institutiones meditationes de domino
nostro Iesu X^{to} et B^{to} Virginis Mariae de votis sane et compassivis, hacten
phantasmata. Quia ad hoc trahit nos infirmitas carnis, meditamus enim
plorunque libertatis cum phantasmatis, et difficulter ead invenimus.
Bona quid emunt hoc, serum excellentiorum, r. ian. demonstrat Hes. Paulus.
Instigo itaque te ad hoc, ut omnia phantasmata, quantum potueris, a mente
rejicias, ut in solo intellectu et affectu tuis, pendeat exercitium, non in
organis

organis carnis, & aliis inphantasia, in cogitatione et memorativa, sed in
 illo per quod homo es, hoc est in intellectu et affectu. Quia quando homo
 cum phantasmatis habet, & id alio non datur, exinde limites moralitatis,
 id est illius quod cum bestiis habet commune. Baptizae non aliter quam per
 phantasmata cognoscunt. Felix ergo homo qui per abstensionem, continue
 am, phantasmatum, ac per mentis distinctionem, securum ad Deum, tendam
 ad oblivionem, imaginem, et phantasmatum, adducitur, & aliam pro tempore
 si non semper pro toto. Ialis vero dulcissime officietur, sed minime loaditur
 in capite etc... Nudus agitatem tuam, ab omnibus quantam, poteris,
 quo usque dominus debili manum educat in simplicitatem, mentem
 quandam etc... Finis omnium exercitiorum, est quiete in christo, per dor-
 tissimam affectionem et intellectum, sine phantasmatis, non tamen sine
 imagine christi. Hoc pere Kalcar. Addidit et alias instructiones, quas si
 Conradus ille Winckelius obserasset, non utique in vestimentis, postmodum
 incidisset. Stetit in ordine carthusensi Winckelius 16 annis sacerdos et
 honestus sanctaque conversationis, post quos clausus in monachum aliquam
 incurrit, ut patet ex apostola 23^a Kalcariensi, ubi legitur, per sex annos
 satis misabiliter vestitus, fuisse, post obitum, qui contigit anno a parte
 Virginis 1390 in die sti Vincentii martyris (22° Ianuarii) totus dorsum est
 nudus sine vestimentis at publicis, quas vestes lacerare solebat. Putatur
 nihilominus in statu gracie vestimenta, incurrit ac consequenter aliata
 atque aeterna gloria donatum, cum teste eodem, Kalcariensi homo bonus,
 sanctus et timoratus ante illam, amentiam, incusam, existimat. Si obedi-
 esset informationibus in duabus apostolis ab Henrico ad eum, directis atque
 abstinentias insolitas et vigilias nimias moderatas fuisset, in tantas utique
 miseras nequagras incidisset, fallacia diaboli, non sapientia decep-
 tur dicitur. Unde in quadam epistola ad novum priorem, Moguntinorum domum
 ab eodem Kalcariensi directo sic legitur: cogitate semper et timete, qualiter
 ille bonus sanctus homo et timoratus Conradus Winckel, vita discesserit,
 qui antiquam, infirmariet, magna ac multa signa vero poenitentiae
 edidit, atque que subinde post missionem contractam, habuit hic infirmis in eadem
 continet

carthusia Moguntina patrem Germanum, Ven. patrem b. Joannem Winckel,
qui anno Domini circiter 1392 clavas, Moguntine prioratus consecutus est,
hoc enim anno in epistola Kalcarensi 262 novus prior profectus munificatus
p. 174. §. 7us. — cum tempus instaret, quo ex hac lacrimarum valle ad clystis
campis celestangae paradisus Henrico emigrandum erat, incipit pa-
radox laborare affecto circumlocutionis anni 1407 usque ad obitum suum de-
obus pere annis, quamvis debilitatem continuam non senserit, ut collegit
ex epistola q. us 252 dата ad ven. patrem b. Joannem Dotzium, in cuius
epistole fine sic habet: « aleas semper dilecte fili, orans pro me forte non
dimanebit hic, sed intrabo terram viventium, ita libi: n. ad morti monachus
mundi moriturus amor. Ut moriat amor si mihi, n. ad morti. tandem
ex humanis, ex ergo studio corporis predictor ab anno 1608, in vigilia die
Thomae apostoli, 20 dec. quod die canis ius in Germanico suo martyrologio
eum inter sanctos report. Quod et testipulatus Theodorus Petrus et Geor-
gius Garnfelt carthusiani professi D. colonensis. Successit autem octo
generies religiosi carthusiensis 63, sacerdotii 48, sacerdotii ergo
unctione inaugurate fuerat antiquorum Ordinem, certe iam intrare
scriptor additiones ad martyrologium nominavit Henricum virum excusum
sanctitatis. — Porro de hoc ven. patre faciunt mentiones honorificas,
Trithemius ab. de scriptoribus ecclesiasticis: Bostius de Viris illustribus
carthusiensibus: Petrus Sutor de vita carthusiana: Petrus Orlandus in
chronico: Theodorus Petrus in Bibliotheca sua et alii. — Extractus et
libros a se conscriptos omnium acutius tradidit Schoen, omisit tamen con-
positionem Henrici quan. fecit comprehendere in Decretum Gratiani et
Decretales Gregori noni, et sequentem quoque Rhytman: Fodix mon-
achus, qui sapit ut monachus, si tenet colligimus pacificum, colloquium
pacificum. Si bibram refectorium et dormitorium oratorium — si debitem in
cellis, et obedientiam in implandis. Et velis modestus, et moribus honestis
vires non logitur sorcularia, m. intra claudicantia — si placet abjectio
militas et atritio, paupertas, humilitas, sobrietas, charitas, contemptus mundi,
amorgue Dei. O libanache Hoc nisi sint in te, nomen habes sine re. Ergo
sic.

sic pac et rivotis, ut nomen tibi sit et res, si hoc benemerens, carthusianos
organabis sanas. — Hoc D. Theodoricus Leursch profectus auctor carth^{er} novirens.

1413. — D. Conradus vir sanctus et honorabilis, fidelis amicus patris Domini-
nici et Christi devotus famulus, ob iit 1413, 18 martii. — In libro experient.

1413. — D. Walterus rex matarus qui cum lachrimis mortem expectans
quam hinc percepit 1413, 21 aug^{usti}. — In libro experient. ^{dict. 1414} T. C. pag. 482.

D. Petrus procuratus justitiae et dator, vir facundus ob iit 13 sept^{ember}. ⁽¹⁴¹³⁾

D. Nicolaus vir intelligens et multum poenitens timore longo casto-
gatus in sponte tendens optata de initus respiravit. — (Cessau non res remaneant
apres D. Walter sans date, et son tiers du livre experient. de D. Dominique). —

+ 1428. — D. Hermannus Steynchyn ricardus monachus, prope Brugas Ordinis
nostre matrem ab ipso dilectus, filius hej'us d^r, ob iit 1428, 23 Aprilis. De
quo etiam alibi dicuntur. — T. C. pag. 483. —

1428. — D. Jacobus Meisenberg singulans B^r Maurice devotes servus,
qui B. P. Dominicam et alias ad Iacobum Rosariu*m* ipsi Domine nostre infla-
marit. obiit 1428, 5 junii. — In libro experient. — T. C. p. 482.

1428. — Fr. Simon conversus qui optimus carthusianus diebus atque obiit
31 octobris 1428. — (conversus mortuus tempore de D. Dominique — ^{exh. 1419} T. C. pag. 498). —

1428. — Fr. Joannes Palty senior domus prioribus antiquior secundus ergo-
men allegare prioribus ob iit 1428, 14 decemb^r. ^{dict. 1424} (T. C. pag. 498.) —

1435. — D. Henricus homo simplex ligator librorum 1435, 16 junii. — (Ex
libro experient. — T. C. pag. 483.). — ^{dict. 1436}

1437. — D. Joannes Neukitesen olim decanus monachus Archigepiscopi
Brevicensis, submersus in Mosella 1437, 20 febr. ^{dict. 1437} (In libro exper. — T. C. p. 483)

1439. — D. Petrus Eselweg magister patris Dominicⁱ qui sub matutinis
18 lectioen^m, sic manebat quod nemoque attentus, ut nec in uno quidem
verbo distrahatur; unde et plures angeli sanctos in sphera ignea
secantibus vidisse B. P. Dominicⁱ secretus revelavit seu referebat in
prioratu. Rigo ob iit anno 1439 peste cum multis 26 maii. — (Ex libro rep.
T. C. pag. 482. — T. C. pag. 483. — T. C. pag. 484. — T. C. pag. 485. —)

1439. — Canonicus genitam, Joannes de Riech nositus qui tanta contumie obiit ut nos us sanctus a quibusdam vocetur. obiit postea 1439, 15 junii.

D. Petrus homo subtilis artis et ingenii ac dulcis affectu, qui plures ad eum et matrem eius cultum, officia studuit, obiit 12 m illi (anodato libro super D. Dominici, comme le précisant). —

1439. — D. Tilmannus deo atque genitici us et sanctis devotus, obiit 24 junii 1439, de Actuene diebus, profatus confluente.

1439. — D. Joannes Bacalaureus bonae memoris et cantor chori sonorus obiit postea 1439, 25 junii. — In libro super D. Dominici. — T. C. f. 183. — Voir aussi II Genf 1439 p. 222

1439. — D. Joannes a Soeteren ante professionem canonicus metropolitanae ecclesiae levirensis, obiit in procuratura ibidem 1439, 27 sept. — f. 479. —

1439. — D. Joannes Tuvenus nobilis etcomes a Soetrem, primogenitus familie etcomes sub anno 8ta Maii lacrimans in multis agilis, qui procurator notus effectus, postea obiit 1439, 27 sept. — (Cestlemente quele précisaita T. C. f. 482 — ex libro super D. Dominici. —)

1439. — D. Reynerus homo nobilis et virtuosus qui compitam mortem, cum ceteris in pellentia locutus exceptus 1439, 15 octobris. — (voir p. 18 : 30 octobre).

D. Joannes Meysenheim vicarius obiit in Rutile hinc translatus.

D. Willelmus de Urschirchen, dñm notarius p. m. Ottonis Archigraeci levirensis, obiit procurator ibidem 28 septembis.

D. Thomas qui non a prævia infirmitate intentus est a nobis etate obdormisse, adiunctus hinc per spiritum, amoris quoniam, secundum secula fore diceras. 21 februario. — (Les derniers ex libris super D. Dominici — T. C. f. 183.)

Mante p. 42

p. 158, 1439. — Brevis historia compendiosa collecta de D. Joanne Rode, curio levirensis olim officiali, deinde carthusiano et priore levirensi, postea Abbe St. Matthei, a D. Theodoro Luerch.

Joannes Rode in laces prodit parentibus haud magnis obscuris progenitis, et familiariter amplius, fama et nomine satis proclaris, re catholica ab invicabilis instructu, ac affectu honesto genere seu patribus coornatis.

Pater

Pater quidem Joannes Rode (a quo Abbas Rode nomen suscepit) Vernes ex
Söhnen nunquam abatus, cuius rei testis est liber benefactorum, horumque cartusia
in quo hoc memorantur: Joannes Rode dictus Vernes ex Söhnen et Catharina uxori
ejus, parentibus domini Joannis Rode Abbatissae Matrice monasterii ad Heriros cum filio
Gobelino et Joanne in cartusia herreni habent anniversarii perpetuorum
sub die nostra Septembris. — Obiit Joannes Rode patribus herreni pater dictus
Abbas anno Domini 1436 amorem vestrum et hunc eum, natu et enim
anno salutis 1381, incogit ut supercilium anno 1375 iam haberet annos
octauos 54. —

R^dus Pater Antonius Mesenich, ordinis Benedictini ab anno Matricie, emer-
itus alumnus, de Joanne Rode Abbate sic loquitur: Sub ejus denuntiatione,
granaria monasterii domusque torcularia iunctis per insulam ignibus con-
flagravunt. Agilis tamen misericordia optima hujus patris optimi parentis,
Joannes salvat et Catharina in hite urbis herenice civis conjugis que memo-
ria sancte oeterna dignissimi, opibus suis non modicis, nos recurrerunt. Ita
Antonius. — Ex quibus verbis proceria coram laude que haurimus, avitam
minimorum, romae, religiosorum, misericordie in afflictos et scara, zelum in per-
versos, educationem filiorum, sollicitum in prefilium Dei, ex qua educatione
Joannes et Gobelinus filii, cum materno lacte mores religiosos, affectumque
in clericos ac monachos integre imbibuerunt. Joannes Rode filius obiit 1421.

Noster Joannes Rode, abbas de quo maxime hic sermo intenditur a
parentibus in Gymnasio Hydallensi litteris operari, narravit ut attestaz-
tus Antonius Mesenich, Petrus et Antonius Mesenich et alii; ubi tamen sedulo
humandarum, ac divinarum litterarum, indepresso incubuit studio, ut brevi inter-
vallo post clapsos, sacros anchoras theologiae Bacalaureus ac pontificorum,
canonum licentiatus publice oratione promovetur. Inter haec mente et corpore
jamque tunc mandatis, et quod sub mundi nomine illucabrosus, ac de-
cimus estimatur, contumere salubriter virtus est. Ominus beneficium can-
onicum in ecclesia majori Metensi init, paulo post in ecclesia SS. Simeonis
et Judaei Heriros collegati ordinis locum obtinuit, ubi cum aliis honoribus ac
ac superemis theologiae gradibus insignitus in majora ultra intentionem suam
roptus

raptes est. Decanatus dignitatem, ibidem per electum, & iure, suscipere impulsum
neon & acircum, facile spiritualium, & iuris, superantes, curie herrensis offici-
alis judicialium, thronum, concordare ad actus noscitur. Quibus ex causis quo-
modo esse maturo cum consilio ac prudentia discretione emere possit, non
semel aut item, sed frequenter promeditatus est ruminatione. Causa itaque
ecclesiae viros gratos prospexit, eosque solerti sua cura in praeceit herrensi-
um, iuris, sapienter instruxisset, eos & nos Archipresulat harrensem Werner
p. 659. de Halckendorf tangunt, apertos subversores proponit, sibi que ad carthu-
sianos, juxta herrenos Rachels et Marial complexum, ibi subitum licentiam
eundi emissimmo expectat. Quod facaret princeps contra spiritum, in quo
libertatem agnoverat. Sicut ut Innocentius 3. papa decretum in cap. Licet de
Regularibus, non esse spiritui contradicendum. ubi enim spiritus dei est, ibi
libertas, atque spiritus dei aguntur, non sunt sub lege. Norerat idem Archie-
pis copus, non esse & existendum, private utilitati hodiernae, per ritum quietam
contemplationis & orationis, ubi publica utilitas per alias informata
promoveri & aleret. Nec ei abs conditum, fuerat decanatus, officiis ordinarii
officium minoris haberi, at non dignitatis quicquam comparari. Deo
quamvis mente intita, attamen conformata rationaliter licentiam, to-
ni Rode nostro carthusiana spolca incolendi vita anachoretice more,
auspicando, mox de promeditata bude concessit anno Domini 1616. Inscriptio
omnis 1616, in mensa angusto. —

§. — 3 v. — Ingressus est ad novam & ita sumitam, auctam, & decuram anno pre-
dicto sub patre Priori D. Petro Ummetz, sub cuius regimine & iurisestate ac eligi-
one clavis carthusia herrensi degabant & uerum integritas ac timorata
conservatio undique immotuat at tangunt, stolidi lucentes fulgide prouin-
ciam, illustras erant. Huic societati, at potissimum horum militanti Regule
clarissimus pariter ac consultissimus ille Toanno Rode decanus ac officialis
est adiunxit; ubi, ut inquit Antonius Matenich, cur, jam aliquot annos
in contemplatione & deliciis, contemplatione exegisset, dieque procul jam am-
plius atque in decessu Rachels amplius, omnem & ceteros ritum, novitatem
exactum speraret, tum primus & duxime eam amplexans compellitum.
^{die} Hoer

Hocce Memoriis in catalogo Abbatum, 5te Matthiae.

Notatus dignus de eo invani, nemp*e* quod in anno novitatis hui' in quadragesima
mali*j*g*u* uno pauculari*u* ulteriori*u* refractione*u*, confrat*u* us carthusia*u* H' Albani
per donationem liberaliam, & florenorum Rhenensium*u* dict*u* procuraverit,
non i*u* ratione*u* private*u* commodi*u* congaudent*u*, & erum*u* patrum*u* attendent*u* nece-
sitate*u*, qui eo tempore strictione*u* plus observantia*u* pug*u* aliter corporativa cas-
tigabant*u*, quam*u* o*u*que moderno*u* tempore*u*. In*u* ea facta*u* donatione*u* Rod*u* i*u* giude*u*
charitat*u* ac temperata*u* voluntas*u* satis*u* super*u* que ducas*u* a*u*c*u* sit*u*. Hic non omittendus,
arbitrio*u* humilium*u* viri*u* abnegatione*u*, et humilitate*u*, prosequi*u*, cui*u* se*u* in tantu*u*
mortificando*u* membra*u* sua*u*, quo*u* sunt*u* super*u* terram*u*, promptius*u* adduc*u*, ut etiam*u*
humillima*u* obsequia*u* ex*u* ordine*u* et*u* conductu*u* domini*u* obvientia*u*, & el*u* i*u*ne-
ta*u* d*u*ro*u* impluerent*u*, inter*u* quo*u* anumerand*u* sunt*u* scapulare*u* generales*u*, hor-
torum*u*, purgationes*u*, candleabrum*u*, emundationes*u*, etiam*u*, ornationes*u* et*u* lignice
sunt*u* s*u* ischilia*u*. Cum*u* instar*u* et*u* professio*n*is*u* dict*u*, quam*u* solemnibus*u* celebravit*u* rod*u*
in*u* festo nativitatis*u* B*u*no*u* Virginis*u* Maria*u* anno*u* Domini*u* 1617*u*, amorum*u* statu*u* ja-
tun*u*, quam*u* mag*u* in*u* nov*u*ay*u* plus*u* minus*u*, i*u* positionen*u*, legatarian*u*, antecedenter
proponit*u*, cu*u* us*u* summa*u* summarum*u*, circu*u* excessit*u* 600*u* florenos*u* Rhenenses*u*
cum*u* adjunct*u* omnibus*u* ratione*u* quid*u* den*u* personale*u* postmodu*u* cartu*u* se*u* h*u*ri-
p*u*l*u*rank*u* obvientib*u* us*u*. — } Qui*u* elo*u* g*u* poss*u* et*u* quid*u* postea*u* post*u* in*u* a*u*p*u*l*u*ata*u* ca-
tharsis*u* ro*u*ta*u* inter*u* sens*u* erit*u*? Quam*u* consolatione*u*? Quam*u* quiete*u*?
Quam*u* profundam*u* contemplatione*u*? Quam*u* pre*u*l*u*atione*u* & vita*u* eterna*u*?
de qua*u* Paulus*u* a*u*t*u*: Hoc*u* est*u* vita*u* eterna*u*, ut*u* cognoscant*u* & erum*u* Domum*u* et*u*
quam*u* misericord*u* Christus*u*. Ita*u* melius*u* nemo*u* nor*u*it*u*, quam*u* spiritus*u* Ihesus
Rod*u* qui*u* pacis*u* post*u* am*u*'s*u* remans*u* et*u* ins*u*ta*u* (text*u* T*u* am*u* d*u*nt*u* d*u*nt*u*) ad*u*
priorates*u* officium*u* quid*u* den*u* carta*u* se*u* attract*u* est*u*. —

§. 3us. — Am*u* reparato*u* salutis*u* 1619*u* absoluto*u* n*u* escandorato*u* per
cartam*u* capituli*u* gen*u* H. P. D. Petri Urmuz*u* de Moguntia*u* priore*u* Eboricensis*u* dict*u*
per*u* quid*u* den*u* capitule*u* diffinitores*u* Rev*u*. P. Toam*u* Rode*u* in*u* prioren*u* dict*u* &
in*u* institutes*u* conspiciunt*u* in*u* carta*u* eadem*u*, que*u* sic habet*u*: In*u* h*u*to*u* Albani*u* prope
Eboricum*u* ad*u* suam*u* magnam*u* i*u*stantiam*u*, & *u* via*u*, et*u* proficimus*u* in*u* prioren*u*, dict*u*
de*u* D. Toam*u*, Rode*u* monachum*u* quid*u* den*u*, et*u* case*u* quid*u* non*u* hab*u* et*u* tempus
congruum

congruus dispensans. — In hoc officio prefectus usque ad annum 16.21. iusque
mentem, juliis fructus & humilitas, virtus & laudabilitas perduerant. Quod
propter domesticos nostros antecilos auctores, externi quoque ut si testimonia
comprobant. Quod enim, fructus & profusa sit afflictus tristis in tractatu de
saintoribus ecclesiasticis, ubi eam, & closum inter carthusianos es numerat. At
tantum et id ipsum, quod legata atque simul ab ipsius spiritualia & temporalis
carthusie prefectus. Quod autem, humilitas ad ministeraverit, consequens effectus
manifestus addit. Quod & virtus & approbat Theodosius Petrus in elucidationibus
Orlandi lib. 7. ubi recens et carthusianorum itam esse evangelicas, praevidentes
ad quinque, sed et Redemptor accepit, in qua vita & virtutes suas ita celare
et abscondere non potuit quin otto Archiepiscopos & viri eius auctoritate huius
mi Pontificis, cum ex cartisia ubi prioren, agebat extraheret. Idem ins-
iuniat Antonius Martinus loco citato supra, in quo apud cartitiones
aliquot annos transiisse Rhodium, in coelatum, deliciamque contemplatione
patet. Quae contemplatio sine virtutem, dominico et affectu, inordina-
torum supplantatione haberi auctoritate continuari protest. Quod autem
laudabilitas profuerat. Erit omnis tractatus de & in illustribus convicet, dicens
Dominum et ordinem carthusianum, ingreditur, ubi per aliquot annos lauda-
bilitas conversatur. Ergo & consummat in omni virtute peruenit ad moda-
litas, in suo genere perfectionem. —

§. 4us. — Anno incarnationis sapientiae 16.21, auctoritate Martini 5^{ti}
Summi Pontificis, per hex^m o. o. ottonem, de Ziegenheim archiepiscopum,
borensem procuratorem, Joannes Rodius Abbas monasterii St. Matthei de propria
terris institutus, conuentor in Dominicâ infra octavas Visitacionis B.^{ea} 16⁰⁰
quæ incidit in octavis H. Petri et Pauli apostolorum, intronizatus atque con-
secratus, hoc est benedictus. Confirmat id assertum Joannes Lutemburg. A
uthoritate apostolica, ingreditur, procurante illam Archiepiscopum Borensem, ordinem
nostrem, St. Benedicti ingressus Abbas pro reformatione ejus et consecratus.
Eratus iste Doctor, zelatus et doctus id est quod nullus unquam, sinistra opinio habet
potest, que carthusianos coactus & venit ad Dei solius honorem, & nostre ordinis ho-
nestatem. Proclamans et solidius eum laudat & cor. Mittimus in sermone secundo
de ordin.

161. de ordinatione & vita monasticoe ubi hæc hadit. Particularis reformatio in Alemania a generali concilio constantiensi tempore exordiū, quo est inchoata in Saxonice canonio, quod Burffeldia dicitur & nuncupatur. Primus Burffeldie Abbas institutus in reformatione fuit & oannes monachus de Reinhauzen, secundus
 Toannes de Hagen, tertius Theodorus, quartus Toannes qui profuit novitorum tempore lithenii. Hanc reformatiōnem Burffeldianam ad alia monasteria transduxit primus auctor et princeps d. Toannes Rode Abbas insignissime atque celeberrimi monasterii St. Matthei apud Berivat, qui generalis & iustitior ordinis Benedictinorum constitutus a presbato Constantiensi concilio, ne aliis predicantibus ipsorum judicariet reprobus reformatiōnem, primo in seminario exhibuit reformatiōne impressis I die monachos memorare monasterii. Constitutiones edidit conformes Regule et confirmationes sancti spiritus impetravit a sedi Apostolica etc... Mortuo tandem Toanne Rode Abbe St. Matthei, principe reformatiōnis nostras, cum in eodem loco non inveneretur pro dilatione incepti negotii donens successor, instante Archiepiscopo leviorum, Jacobo a Birk Baron, Toannes ab Hagen Abbas Burffeldensis canobii respectiva ad reformatiōnem secundus dicitur, & is sanctus et multum pro ordine Benedictino zelosus qui jam casta monasteria reformaverat electus fuit. Hic Hagen sa pueritate contentus Burffeldianam dimittere non consensit, ne diuersis paupertati reveretur proposisse. Mansit igitur in suo monasterio et alias in locis quos Rode in St. Matthei dominatus fuit, & delicit Toannes Vorstius, non contumendens, qui postquam quadriennio plus minus ibidem in St. Matthei canonio prelates proficiens et translates legiter in St. Pantaleonis Colomam, ubi pacis annis transactis translates est rursum Berivat ad St. Maximini etc... ubi triennio profuit. Ad hoc Toanne Vorstius liber in pergameno (Gregoriano cantu) more carthusiensis ordinis conscriptus pro monasterio St. Matthei optatos per donationem gratitiam recipimus, quos plurimo labore emendatos per industram patris Landi' Dercus, moderni priores nostre hodiernas & tuncnas, ibique in choro retinuerat apud St. Albannum.

§. 5us. — Multi beatissime et honorificentissime leguntur de hoc Vesp^u
 patre Rode. Landibat successores Albertus Meretus, Theodorus Petrus, Toannes ^{fratrem}

Truthemus, Gaspar Brishus, Hieronimus Platius, Antonius Macenick, Christophorus Browerus, Ronanus Hay, Dominicus Puteanus carthusianus et plurimi alii.
Boccinatus sive papa Rodolphus in Metropolia sua est auctor Christophorus Browerus in hunc modum: To amicis Rode ex eius honestis parentibus Toome et Catharina matres ex carthusianis emendatioris vita et religione insignis
seculator, qui multis monachorum canticis magisterii sui luce ac sapientia
vitam et salutem attulit, efficas ut ob morum pravitatem licentiam cali-
ficationem, admet, et eam vel magorum integratorem restituere. At concilio
Basiliensi amplissima ei data authoritas, et dicitur quod quod utriusque
sexus monasteriorum, in trium Sacrorum electionum Diocesis, et Sacerdotum,
Wormantice et Argentino procedentibus, ecclesie occurserit inspicere; et ad
gauamus, discipline normas et recordi. Ucis Brunswicensis rogata ex
sua discipline formata noscimus optimis Bursfeldiensibus misit, ubi funda-
menta Bursfeldicæ congregationis ac unionis jactabant, quo postmodum
in monasteria LXXXV (75) pullularunt, et ad instar Bursfeldicæ salutare
benovis et formam hauserant. Reformatio Bursfeldica paulo ante con-
cilium Basiliense tempore constantiens in choata noscitur, ut supra de-
tinxit. Hujus reformationis propagator Rode non retinendam laudes
obtinebat apud Anthomium Macenick his verbis: Tuisse et auctoritate Martini
5th pontificis maximi (a Rabano ab Helmstadt sub intellige Pontificis
Lateri adhaerente tum temporis) in virtute hoc ob edictum per voluntatem
Ottomii Archigris copi breviens is procurante, locum illius carthusianis
descens et proclaram, 8th Matthei apostoli ex concordi patrum de capi-
tulo et voluntate, in de recipere cogitis anno Redemptionis 1621, quo in officio ta-
tis profecto conversatus est, ut non solum optimi patrum rationem adoptet et, etiam etiam
toti pene ordinis stupor et ornamentum, fuerit, ut puta quod regularis observantiae Burs-
feldensis per totam, fere etiam manuam, instauratorum eiusdem et utriusque sexus mo-
nasteriorum portentum. Henricus atque Mosellus reformatio celeberrimus extiterit, ita
fere Anthomius. — Adjicio orationem, et revelationem, exemplum nostri Domini
Primitivi carthusiani apud Levisios, qui in libris exponuntur, ita ait: Dux, otto ar-
chigris copus Abbatum, creare d. To amicam Rode in monasterio 8th Matthei desideraret
potestibus

patentibus etiam illum, Fratibus giesden monasterii, turbabamus multorum (inguit) et
quantus in nobis erat consternatio molebamus, cum timore invocantes Dominum, ne adabo-
laremur. Inter haec dominicas circa prandium spiritus in eae conuentus, neuma aliae
alleluia adivit circa cuius finem intellectus cantori Alleluia de Ascensione Domini,
quod specialiter intonauerat ante responsorium, nos et os relinquant orphaneos, quoniam non
matus cantu nostro locutus ac simul certus effectus est, se non orbando et in iustitia
caritatis. Ad hoc congruerat ita accidisse.

Non orbata fuit cartharia nostra to anno

Dum scandit solius cultus illa suorum.

carthusianus enim pisteate, favore romans sit,

carthusianus officiens munere, voce, manu.

Igitur Elias illi confitentes in acte.

Ob quen clamas it carthusianis ager.

O patre! o Rode mihi, curres que aurigae nostre

Brunoni sacra pallia lingue tua,

Ut rada Tordensis siccet Brunoni's alumni

Pervolant que nisi alibi busque nescient.

S. C. us. — Ad distinctionem, to annis Rode ab aliis ejusdem nominis, sciendus
erit eadem tempestate to annis, Rode Hamburgensis professor, cartusie Horti B. M. M.
prope Bragam, et quondam priorem, cartusie Francofurtensis et gratia dei prope He-
ting, vix illa, qui ex humanis decessit anno eodem 1639. — Aliis to annis Rode
p. 1663, civis Berolinensis quoniam suspicior fuisse frater, Abbatiss Rode inventatus est ob iste 1621.

Rex ait alius to annis Rode in prima classe librorum, probiletorum, editionis his-
panicas, qui est diversus ad dictis Rodeis. Pono patrem sapientissimi noster Rode uti pro-
missum habet, to annis quoque nunquam abatur, cuius horumque fuerat pater
Benedictini ad St. Matthei pro majori parte. Insuper anno 1632 et 1633
I. am gravissimus dominus patria Berolinensis ob idem in electionis Archiepisco-
polis pateretur, et concordata essent multa oedipia in districtu St. Matthei
neconon et astata vineta et agri, et alienum ab eodem, monasterio St. Matthei
magnum contractum est; cui domino parente abbatis Rode opum ab undante
focussi, ab unde incurrerent, proclaraque meritis sunt. Pignora sunt adempta
^{pensionis}

pensiones levatas, reparata multa aedifica flammis absympta, teste Antonio Mesenick et Bruxero. Inter haec omnia aduersa Abbas infra dicto animo persistit, et quia acceptus erat Deo, deo necesserius, ut tentatio illius probaret, donec tangas auram in fornace probata, dignus Deo redderetur. Post ergo exaltatas immenses in messa christi et vina domini labores, post zelum ergo ordinem familiam & conditio[n]em graviter ostensum, post catholicorum religionis procuratorem augmentum, post visitationes gravis in exortis institutionis in circumiacentibus Rheni partibus a se reformati, post paternam & pastoralem curam, fideliter et sollicito impensis, post peractam ritus, sine ulla supplicione innocentem, procacita quadam fabri pestilente in oppido Montabourum non procul a Vilmanea corripuit ibidemque extremum, laus ita dies, 12 decemb[ris] anno 1639, octatis 83 circiter, regimines Abbatialis 18 usq[ue] dimidiis, sub Alberto Imperatore et Eugenio II papa. Reiectum est ejus corpus ad Matthei limina et sepulturem ante aram Sancti Stephanii protomartyris etc. Epitaphii sui manierunt Thaddeus Petrus et Antonius Mesenick. Unde agnos dicimus de eo in litera T. et in titulo, cartesiani Abbates instituti.

Scripsit et r[ec]ita opuscula lib. I. de Reformatione monachorum, et lib. I. de officio et qualitate Abbatum, et Elegiam ad generalem ordinis carthusianis et alia. Addo chronologicos:

Doctorum canonem, sancte Sophieque magistrum,
Monibus amantem, necnon sacro honoris decanum,
Ad exercitos denuo Brunonis vota professum,
Electum tandem, prolateum ad clausa Matthei
Scripsit et regis propria Svo. Vice dicti
ad se, anno CVI p[ro]tra trophae patet.

V. 1441. fol. 34.

1441. — D. Joannes cover de Salle. — prior Rethelensis, filius de Berirens, qui hic obiit magnus, habens deiderium dissolvi et esse cum Christo. obiit 11 nov. 1661. (In libro Reg. S. Dominici — T. C. p. 683). — sive und. Recens

1442. — D. Bertholdus ricardus, multorum, non iterorum, magister qui a pueritate ritus dicit innocentem, obiit 1642, 12 aug. utr. In libro Reg. S. Dominici.

1446. — D. Mathias Nobe de Wardschein, sacrista olim, discipulus S. patris Domini-

- nisi, qui doctus hic obiit 1646, 12 januarii, usque ad annos doctus. — Ex codex.
1646. — D. Otto verbis once complexioris qui fere 60 annos in adiuncta curta modestia exegit, ut nunguay gratiam carnalem patienter nec acceptas vitoblatas sed coenavent cum contentis fructibus contentus usque ad die mortis anno 27 januarii 1646. — Ex codex. T. C. p. 483.
1647. — D. Christianus profut de reverentis circa professionem suam, certe pudentiam, molestia corporali tabescere usque ad quindecim annos professionis suae, tunc lectulo decumbens sic impotens pluribus mensibus patienter jacentem quod tamquam alter servulus illatus semper et non possit in aliquod latet, unde in dorso semper immobilitas; accessu corporis inde patuerunt amicta disrupta. Hoc genitum d. Jacobus de Bick Archiepiscopus cum admiratione vidit, qui ipsi moriente addidit et ejus exequias in propria persona solemniter celebravit, obiit 1647, 23 martii. — pag. 496.
1647. — D. Joannes de St. Vito, homo pacientis innocentiae usque ad canos pios et gratus omnibus. Hic amicis erat tenet et post plures annos divina misericordia ipsi reformans ita ut reditum proprio loco et officio sacerdotem ultra octo annos constantem et sedule celebraret et finaliter in hidropis longuus faciliter obiavit 1647, 18 iulii. — pag. 496.
1647. — Fr. Henricus reditus qui varies languoribus multis annis humiliatus filius vero plantationis prope Syk, hic obiit sedis sancte 1647, 15 nov. p. 499.
- + 1648. — D. Joannes Diebach filius et prior de confluentia et visitator provinciae Rheni, ultimo huiusmodi profetas, obiit in prioratu de Kutenensis. Hic tamen in domo nostra homo pacis appellatus et honestae conversationis. Deo laud et honor in singulari nostris. obiit 1648, 23 februario. — pag. 496.
1652. — Fr. Petrus homo obedientiae et fiduciae huiusmodi laborator obiit 1652, 30 aprilis. — pag. 498. Filius mortuus d. Dominique n. c. 6.
1656. — D. Joannes Plunz & accolauens in artibus, publicus notarius et jurista homo subtilis ingenie; discipulus & discipulus d. dominici hic in schola christi. obiit 21 dec. 1656. — Ex libro expresso domino. — T. C. pag. 483.
- D. Joannes medicus viri notatus et strenuus filius huiusmodi obiit confluentiae et sancte 1656, 12 maii. — pag. 483, ridentia huiusmodi precedentem.

1458. — Fr. Conradus Reditus in senio coecatus semper manu*s* et ad finem usque
in diuinis, obiit 1658, 8 juli. — pag. 498 - n° 2. ^{vix heretoge} t. 1. p. 282. 5 lignes.

Fr. Joannes Reditus homo impetu*s* qui seruas (pediculus) habuit
sibi importunos, nihilominus post resprias oqua plenus erat ut ante, h'c et ante
resprias se periret, sed hoc cum virga disciplina a se fugavit. — n° 1. p. 498.

Fr. Conradus homo multis sermonibus longo tempore misericordia
ab omnibus affectu*s* diligebatur. — n° 4. pag. 498. —

Fr. Rubinus, qui fuerat buterus et dabilitatis in ordine qui non
voluit foris laborare gratia, sed quodcum*s* servit de rete ad missas, et mul-
tum ex hoc deo et fratibus placuit. De hoc converso habentur plura in corona
Mariae circa geminas Rubini et... obiit 16... 26 oct. — n° 7. p. 498. —

Fr. Petrus portarius, parvus, sed almissimus pionitor, qui ubi ele-
mas inas largiter distibuit. Is 28 annis in ordinis transactis obiit generosa
procedente agonia; nam per dies, integrum, et noctem, jugiter sine inter-
missione dicebat Ave Maria, etiam, cum, jam, oculos clausisset et nemini
nomen cognoscere, et in a voce Ave Maria dicere, at hinc b' ablutando, hinc
sonniando non esset ita donec deficeret. qui cum, sans puerat continua
derotione rosaria gloriosae Virginis S. M. et uero recitabat, obiit 12e anni
(n° 8. p. 498. — 615 pères sont morts du temps de D. Dominique Lene ^{Nadre} indiqué dans
lequel les doms. D. Jos. capus. —). —

1458. — D. Joannes de Freudenburg sacrista P. hujus valde diligens
et omnibus acceptus qui tribus mensibus oratione p' dilector obiit 1658,
19 octobris. — pag. 496. —

1459. — Fr. Anthonius homo juu enis diaconess d' eretis magister actus,
coloniensis filius hujus d' qui laudabiliter ab amante existit obiit ante
3 augusti 1659. — pag. 499.

1459. — D. Joannes de Colonia 33. circiter annorum, et leuius filius
hujus P. leuvenensis. Homo taciturnus et r'aldo riutus, flos conseruatus istius
obiit postea 1659, 13 septembries. — pag. 496.

+ 1459. — D. Joannes V'ander Huet prior hujus P. leuvenensis medicus
estatis homo de rebus qui ex ordine licet monstratensi, ubi erat prior, ad nos
venit

- venit, bene rixit et sancto obiit 1459, 29 septembris. — pag. 496. —
1459. — D. Henricus Diepach homo devotus et dicit procurator huius et
strigos obiit 1459, 10 novembris. — pag. 496. —
1460. — D. Dominicus de Prussia conscriptor procedens eum, nomi-
natus patrum, homo devotus et multis notis et dilectus multorum nostrorum
magister etc... obiit 1460, iusto tempore apostoli. — pag. 496. —

D. Joannes a Beldesheim cartularius professor I. Mozzentie
militia seculari relicta, in ite parentibus ordinis nostri intravit, que
animus semper in militia tenuit quoniam a multis nobilibus retrah-
eretur, obiit 1461. — pag. 496. —

1461. — D. Willelmus magister quidam artius, attamen ratus simplex
homo amator piocepsus per fortatim gravatas longa infirmitate obiit
16 decembris 1461. — pag. 496. —

1485. De venti patre D. Paullo Muntzall professore herrensi et briore
I. confluentis. Obiit 30 Aprilis 1487. —

Dolendum, apparet ven. patrem, D. Paulum Muntzall juris utriusque doc-
torum, I. herrensis professor, circa finem anni novitatis sui ex dispensa-
tione qui fuit ubi anno 1483 et 1484 nichil atque et fuit. Dolendum ar-
bitror, eo quod parco tam dulces in rumpendis ejus vitis filii extiterint,
monstrum, tegmen ponebat, nec subtegmen proparaverat, et ceca immatu-
ra mors cum cartulice subfracta sacramenta rotundum cartulam ensium
anta clausum annus novitatis in dia sc. Magdalene 1484 edidit
cum omnibus aplausu et reverentia. Liber beneficiorum cartulam herri-
ensis sic de eo ait: D. Paulus Muntzall olim magnus in saeculo ut ipse
doctor et plebanus in Crutzenach districtus Palatinatus Rheni, profundi-
tus que in Flancherz, hoc nihil praedens, reliquit socii promptis, sputis
sternit illucabris corvis, ordinem chartulariorum in domo herrensei susci-
piens qui quod in saeculo posset et eidem donum ostendit, in honorem dei
optime Maxime et sc. Alii anni martini, libros nos omnes memorabiles
juris canonici, Decretorum, Decretalium, etc... corrumq; ut et sacra scriptura
varios

p. 186. & annos interpres / multi s'anc' p'cti' adhuc nost'ris coram publico notario exor-
icens & cartu'sie donatione primus interv' os paulo post mortis eam a libe-
donavit. Erat r' sit sp'ci incomparabilis totius ordinis carthusian'i column'a
et subfulcrum doctrina sua. et praxi / utrue ut operat'is. Sed postquam
ad Confluentino' carth'as proclatae munera adh'bit'is fuit anno Domini
1685 circa Ascensionem Christi Domini, d'fice'ce incipit viribus, in tantu'm
sticu'z ut anno 1687 die 30 aprilis auram, r' ita'z reliquias
animis cito. Hoc! huc & in ille cartu'sie st' Ali' ani sublates ut n' canoniz'
tu'sie st' Beati. - D. Paulus per' conflu'ntio'ce professus exerciens' ob'it
ex carta 1688. -

1514. - Fr. Theodorus Heven de Siffia conversus ob'it 1516, 11 ap-
rilis. - pag. 429. -

p. 501. De Ven. P. D. Marco de Crovia prof'co cartu'sie brevirensis
ob'it 1520, 21 decemb'is septuagenarius. -

P. P. b. M' arae Fabri de crovia, natione germanus, studiis liberalibus
appim'c' end'itas, & beneris amnis singulari'z, coepit affectu'z, g'ore, erga
cultu'z, B'z Virginis Marie, quoniam ut cattus in aliqua religione exequi
possit, Mediolanense Benedictinorum confr'ui'z, afflu'ui'z, & eras, in
patru'z brevirensi' situs, fam'j an' matrem ad statim, & ita eligendu'z ex-
pectau'z. In eodam monasterio suu' affectu'z insinuar'z, atque apud venera-
bilam Abbatu'z, pro susceptione institut', religiosos que ibidem patres preci-
bus fatigau'z donec v'oti' compas effectus est. Incredibilis (ut par est) de'votione
noven' illam, & ita semitan' auspicatus, in tantu'm, in via virtutum, morum-
que paubitate proficit, ut intra septuaginta'z moe' conversio'nis ad magis-
terium, novitioru'z applicatus fuerit. Paulo post spiritu' D'ci ad actus ma-
joren, austeritatuz in carthusian'i religione apud brevires coepit
voce et animo appetere, ad eum ordinem, aspirare et inhiare, id que tan-
diu', donec carthusian'i propositi' participans, effecit. Recepitus est circa
festum Apostolorum, Petri et Pauli anno Incarnationis sapientiae 1677 circu'ltor
ad ejus

ad optima legiter caputum, solitudinis locum, cellam, minorem, designata, sub littera M. apudissimo et beatissimo viro D. Joanne de Geysmaria priori, quia commode late ad ipsa postea exercitia alia spirituale, mox p. 50. maxime tradidit librorum describendorum operationem, in quibus describendis ad plures annos inde usque, ac fidem, narravit operari. Plures tomus quidam, adhuc reservantur in librariensi hac causa, ex quibus hancit scriptiori, lectiori, exhortationi et doctrinae summa parte addictius, fructuose, fructuosusque tempus suus a primordiali hec conve-^{sionis} lumen imprimuisse. Exactissimes existit observator temporis inde ortas sunt frequentes illas quae de satis religione non habeo tempus, tempus nimis brevus est etc... Scipio it alicui patre in apostola qua-
dam seruit tantum temporis habere, ut ab ita tempore comedat. Notatum dignum est quod 45 et 46 annis in prima sua cella M. vitam religiosam transagit, sub quibus annis exemplar modestiae existit in solo, sine fraude, sine ambitione, sine instabilitate, omnia ut stercorarupit et Christum luciferas. Soli Deo servivit matrigue ejus. Septuaginta annis plus ultra ex haec vita presenti abiit quia morosus, integritate pers-
picax, quae doctrinam perspicacitate ingenuus, anno preparato salutis 1520, die 21 decembris, expulsi in coemeterio professo domus circa crucem, ubi ven. pater D. Joannes Decamps, V. P. b. Joannes de Geysmaria, V. P. b. Christophorus a Reynaek et nunc V. P. D. Michael Arnoldus expulsi
facent. — Theodorus Petrus in Bibliotheca sua hujus b. Marci mem-
nit, quem constituit inter ecclesiasticos scriptores, acta et quid scripto-
rit, milii certum est postea alia compilasse exempla aliqua et
historias sui temporis, quae exempla et quae historias cum annotationi-
bus descripti, quamvis non expedit eadem edere. — Hoc d. Theodorus
Liersch, curticie brevirens et sacrista.

1525. — De Ven. P. D. Gregorio Reidchio cartulari Triburgensi professo et briore, Rhenenaque provincie Visitatore. Obiit 1525, 9^a maii.

§. 1us. — P. D. Gregorius Reichius genti germanus, natione Alsata, parentibus fortunae honestae et medio eius natura, a quibus ad omnis genitrix scien-
tiae et scientiarum a prima infantia est applicatus, consequente aetate, ingenio
fertili et capacitate liberalis talentis plenis prouidit incubuit philosophica re-
tiorali, naturali, morali atque iuris prudentia de casis arcoa, nec non canonica
bandis, cum scientiarum palmas et apices obtinuit et, illustri et generoso
admodum, domino domino comiti Bolmeni a proo dico et consilio ab ipso a mensa
proseminuit et duxit. Sub quo tempore lucens, videlicet Margarita philosophica
(collecta ab auctore Reichius fore impatiens et aderens) prodita typis honoris
vix Adam Wernerii Lemarensis typographi in Heidelbergensi urbe anno domini
1496. quo tempore Gregorius nondum, carthusiana speloca inhabitarat. Hoc
prodicta eruditio, nunc certe probabilis ex ipsa Margarita.

§. 2us. — Maximilianus imperator natuus est in die secundum dominum anno
1459 atque ipsius die Paschae baptismi charactere solemniter inunctus.
Postmodum, anno 1486, die 16 februario in Regio, Romanorum electus est.
Cui a confessionibus fuit praefatus doctor Reichius. De hoc Maximiliano 1.
in speculo exemplorum refert Wolfgangus Layius Cyprianus quod tantum
fuerint veracundie et honestatis ita ut remo eum, ex cubiculariis ungany
j. 503. vel mingere, vel naturam opera egere videat, inquit, ut vix medicus
Urimas manu perspiciendo, permiserit etc. Hic Imperator exemplar
veracundie et pudoris in aliis et religione, coetibus, in promovenda reli-
gione non impinguens, sed ante praestito auxiliatorem atque cooperatorem.
In carthusia Friburgensi propriis sumptibus superiores clausi partem glorio-
so apparatu extremitate curavit. Similiter et alii religionis faverunt. Ob quam
causam capitulum, generale carthusianorum monachatus placibonificium per
totum ordinem, postulandum ei imponit. Post obitum, quem beatum praestitum
in Oppido Nels divites. Numen, anno 1519, die 12 a. annorum, ut patet in capitulo
generali nostri, quod uel habet obitum a missa et christiana missa datus
princeps Maximilianus Romanorum Imperator electus, Archidux Austriae,
Burgundie, Bohemiae, Croaticae, Styrie, Carnioliae etc. cuius progenitores
fundaverunt et doceverunt lues domos carthusianis ordinis etc. — §. 3us

D. Gregorius Reich.

§. 3us. — Huic bato defunctioni advocates ex carthusia Friburgensi, Id est D. Gregorius pro impendendo ac impetrando benedictione ultimâ, atque separante pro exomologâ Imperatoris excipiendâ adstitit, eid emque omnem operam, ac ministerium dispensationem, rite adimpendi, teste Petrus in Bibliotheca sua et d. christophoro Rynck in M.S. qui Christophorus quo ad annos & ita Maximiliani distat a calculatione sui atque oannis Naueleii, qui ritus annos 63 ponunt, noster autem Rynck f. deliter annos ita in hunc modum: Postquam Maximilianus ricerat annos 59 menses 9 dies 19, et quod idem est postquam ricerat 60 annos & cunctis dubius sensibus et diebus 12 rite excessit. —

§. 4us. — Ven. P. D. Gregorius postecessus Imperatoris ad caelos Friburgens et rursum cavit, ubi iustis paratis facta humana considerans ex artibus in amorem divinorum exercit, Erat hoc tempore principalis visitator provincialis Rhenane institutus ab anno 1508 ~~successus~~ ^{thronus} ~~in loco officio~~ postquam secundarias vices coarctatoris ab anno 1502 thronum exercerat. In loco officio singulari cum industria, admirabili cum fructu, atque totius curie sensi ordinis illuminatione usque ad obitum suum habuit. Unde Petrus recte ait: In utraque functione tantæ utrius est benignitate, moderatione et prudenter annis compluribus, ut tanta ejus et sapientia bona omnes auctoritas, ut signare consuetus fuisset, responsa ejus quilibet pro oraculis haberentur, sed quae ponderis habere videbantur, si responderet posset, ipsi dixit, ut olim de Pythagora solebant ejus discipuli intermissione. Super hoc mirandum est magis quod in his omnibus semper in teat modestiae et humilitatis metas diligentissime contineant. Ita Petrus.

Quanti fecerit cum Ven. P. D. Petrus Leydensis prior D^r coloniensis, ac ejus in visitatoriis officio successor patet ex annotationibus quas ex resolutionibus Reichii super dubia et questiones ad eum missas exhaust. In tamen enim ea Reichii oracula supererat et Pythagorus, discipulus jure merito sese puerum approbaverit. —

p. 50b. §. 5us. — Ad entissimum partem videlicet Reichii hominem litteratorum amator, quod sufficiente probare ex sola et unica T. annis Echii lucubratio-

one in *Reply contra Buccerus*, quoniam Petrus his verbis recitat: *Sed pro nominibus sufficiunt
temporis et R. P. Gregorius Reichius in cartesia accedebat anno (mane) et anno
Friburgi Joannes Eckius ab anno 1502 usque ad annum 1510) auctores, Magister philosophie
sophicorum, et mathematicorum ab eodem dicitur et multa secretioris theologie. Nam et me rur
optimals plurimus, cum rur eret me totius studiorum et item, unde et frequens fratres illi
carthusianos accessi magis orationibus eorum commendavimus. Hoc est.*

Externum Reichius tria rurice annis continuo interfuit compilationi statutorum
carthusianorum sub R. P. Patre D. Francisco Puteano Generali editorum. Quod Reichius
in unum corpus redigit, atque cum privilegio Ordinis carthusianus Basileot operar
to anno Amorbachii anno 1510 imprime curavit. cui operi adjicit proclarissimum
et doctissimum, ad Puteanum Generalem apostolorum ex qua licet quod doctrinam capere.

§. 6 us. — Anno 1517 carthusianus eam ruris suus in Germania evanuit,
multosque spiritulitos in fide necessit, cui nomen in item Martines Luther, quem cor
bering Reichius privatus apud adorantes secte Luthrance aliquoties fundamen
tulit confudit, tunc lingua germanica materna, tunc greca, tunc latinita, tunc deni
que hebraica, quas et invenientes docuerat alias, earumque peritissimum fuerat,
omniisque sacrae scripturarum loca profundissime ex iis linguis explicare poterat, quas
ob causam invidiem, atque ranorem, omulorum incutit. Hinc quidam, amatorum
Reichius, etenim sublatione, fuisse factione nobilium, huius etiamrum, qui documentorum
sibi immisae ex tanto viri scientia et autoritate censuerant. Ecce vero soluta
est die nona maii 1525 prior Friburgi et visitator provinciae Rheni, habuitque plu
mum monachatum, et anniv. pugnatum per totum ord.

Faciat huius viri proclarum, mentionem, Antonius Possevius, Thaddeus Loricinus in
sillabo Doctorum, Petrus Leydensis, Joannes Eckius, Thaddeus Petrus in Bibliotheca
sua, Matthaeus prior Bononiensis qui interfuit translatione corporis sacerdotum patrum
nostri Brunonis in calabria anno 1516. Ex quo thas auto Gregorius Reichius quoque
provincia Rhenana ab eodem, Mattheo aliquod communematis, ac distribuens
Iuxta accepit anno 1515. Vide ergo jam dictum de eius littera G. — Hoc d.
Theodorus Laurentius cartesiae scripta 1670. —

p. 501 1553. — De Nicolao Lymster antiquissimo omnium Donato & Trevirensi.
Ven. P. d. Joannes de Gysmaria professor ac prollatus cartusio levientis ad statum
Donatorum religiosum p. Nicolauem Lymster ante tribus annis in proxima villa ordine
cartusienorum servientem, adolescentem fortem, et vivacem, sub anno christi 1483 cum
consensu conventus renabiliis recepit, ut amotus sit Ven. P. d. Christophorus Rynck
prior et visitator provincie Rheniae. Hic post professionem factam, vallis cartusie
levientis proximioribus laudabiliter, in culpe et incontaminata profectus, atque
eadem magna cum diligentia moderatione et tangere filius prompte obedientis, et
de canis pro oculis habens, tandem anno 1552 in fine mensis augusti (dum Alber-
tus marchio Brandenburgicus uxore ducta relictaque fide orthodoxa cum bellico appa-
rato Germaniam, devastat breviroisque invaserat) ex Belsbanchica villa vir
decapitoo octatis ad villam sitan, in ipsa civitate levirensi in qua, venera-
biliis conuentus levirensis cartusie ob Alberti persecutions, vel scaten, peri-
cula conservat adrectus est, manu sit in cader villa vnde domus usque ad pas-
cham anni subsequentes 1553, quo ad cartusianos sti. Alberni mastoris in colla
quietem captivus iam, sanctutis et exercitatis modestia gravatus, regredavit
ab hoc tempore baculis invictus ecclesiam, fore centenaries exemplariter frequen-
torum. Ius, deinde tunc lectare cunab ent spiritum, creatori suo reddidit. Et die
29 auguste 1553, octatis 96, et digensis 70. — Hoc d. Theodosius Laversch
professus cartusio levirensis 1669, 12 maii. —

p. 186, 1556. — De Ven. P. D. Christophoro a Rynck professor et Priore &
Trevirensi, visitatore provincie Rheni, obiit 1556, 20 decembri.

§. I^{us}. — Christophorus a Rynck, patre illustri comite, quem Burgravium, nomi-
nabat aut progenitus anno domini 1495 iaduinitate. Hic subsequente tempore,
Ius, jam liberales artes in eminencia comprehendisset. Ut interea a Julio
secundo pontifice tam maximo honoratus fuisset, et anasque orbis terrae plages
peregrinus invisiisset, mundi fallacias parvus existet, totumque meendum in
maligno politian, experti oculo perlustrasset, novissime ad somnia caroli 5th
eligiendi causa indicta de contulet, quibus in limine prolibatis, ad leviroredit
moxque

moque jam die induitam mentem p. statuit, quod religionem, sanctam, carthusianam spirat. Expeditum itaque carthusiana spelaea extra moenia urbis levioribus ita, quantum temporis quidem, multo obscuriora et humiliora erant, quam, quod idem mecum existant, ita ut eremitarum speluncarum, magis quam celorum nuncupari merearentur. Ad hanc cellas tam tenebras ad (ab eodem Christophore tempore superioritas illustriores factas qui prioratus honor paulo post recessit) animum applicuit, in his 3 clites circa expeditum, id quod a priore domino Georgio de Efferen congrue obtinuit. Itaque obtento loco, dum iuxta formam Carthusiensis Ordinis industus est habere ordinis anno 1519 die 13. Iunii quod dies hoc anno sacra existit. Quod in anno primo probationis sustinuerunt tentationis nullib[us] unquam legi, facile tamen conjici potest, demonem circa eum habendus quaque dormitatis, quem cum christi gratia a Christophoro victimus esse, credere sanum est. In obato anno ad professionis carthusianae sacra missa edenda ac promittenda animum defirmavit, receptis exinde solemnibus ratis anno salutis 1520, in vigilia Urbani, quod fuit octava Ascensionis Christi sese astrinxit, quo eodem anno matusus jam aetate penultima decembrib[us] coram variis illustrib[us] et probrib[us] viris atque venerabilis conventu jucund a curia congratulatione celebravit.

¶. 2. us. — Post solemnizata rata carthusientia, ac primicias a crucifixia inaspicata ferventior, induit erga eum quod ordinem affectum. obtenerem, actum complacionem suam, fugit sumptuare in hunc tempore infusum, expertus est, contra quod sese mortificando nobilitatem invixit. Inhabitavit hoc tempore circa annum 1521 cellam C, cuius cellae cubicularum ac hypocasterum, venerandus pater g[es]us novis assibus undeque justit investiri. Hoc tempore haec est Lutherana plurimum invaserit, ita ut patres omnes continuo inharetur uerent privatis et publicis orationibus ex partecepto divino et naturale, quod in tali necessitate strictius obligatus cui obligatione quis dubitet ex totis riservibus christophorum in primis fervoribus et profectibus consistentem extrinsecum et intrinsecum abunde satisficeret. In gravescendo vero de die in die, horaci armagae inviolante depopulata sunt regna atque provinciae. Percepit anno 1522 die 5. septemb[ris], miles

sub duce Francisco Sickingio militaris ad ut que levioris, quia ex statu ob-
sidione hostili obcedit, quo circa cum occupass et pontem in Contz super
Sarac, conservatis castellis suis prouida, circumspecte et discrete sibi prospic-
cione secessit in civitatem brevirem, manique ibidem usque ad calendas
Augusti anni 1523 ob deflagrationem postmodum ejusdem castelli ac factarum
obcedit ibidem milie brevirem urbem 7 diebus ab octavo Sept. anni 1522
usque ad dieum 17 ejusdem inclusive. Primi diebus coenobiorum sti Maximini
invaserit, ultimis vero montem Martis, quo in monte milites ejusdem exercitus
ex gloria militari collam nominatae Frantz anthonigay extinxere. Hac
tempestate a foco infecta coetus brevirens in cineres redacta defla-
gravit, sub proscriptis, ne Franciscus Sickingius a Metensi civitate eliciens
cartusiam pro castello atque propugnaculo uteretur. Hujus schematis
comes in carta capituli generalis anni 1531: domus eius Richardus Graffen-
clau Archigos copus commandatus ut pro justitia et auxilio restaura-
ta fuerit cartusia brevirens. — Ob ita Franciscus 1523, 6 maii
in arce Landstal ciuitatis obsidione. —

S. 3 us. — Post obitum patris Georgii de Efforen priorib; omnibus
ritibus probabilitate more ordinis cartusiensis canonico rigore electus est
propositus Christopherus die 7 maii 1525, cum esset in anno octagesimo
et ordinis sexto, confirmationem sortitus circumfusum Neri et Achillio
martyrum, et multe devote et providus, timoratus conscientia, reli-
giosa munificie auxilio divino suffulsa, quod et attestantes monum-
enta veterum patrum non rara. Sub anno Domini 1529 a capitulo
generali commandata est illi cartusia Rutiliana, his verbis: Prior
Rutilae non fit mea, et committimus priori brevirens et superintendant
super domum istam, propter loci vicinitatem, et inter nos illuc accedit
ingredendo statim dominus, cui conuentuales obedienti eantur sicut
visitatoribus; ac pacifice insigilat et observantia regularis ibidem
revocatur. Ita carta. — Post hanc visitatoris officium, usque unum, sub
anno 1538 difficulter ad uit, principalis vero visitatoriis Rhenane prov-
inciae munies sub anno 1552 ex obedientia carta capituli generalis
irrogatione

188.

irrogatum, usque ad obtinere summa cum auctoritate administravit ac sustine-
vit. Inter haec tempora maxima pro parte in cineras redacta carthusianorum
splendoris atque lucidus ab anno 1525 usq; ad annum 1538, auxiliante
Revmo D. Richardo Archieps copo, et integravit non auge addidit edificia.
Ceterum, frequenter carthusianorum majorum in Dauphinatu tempore capituli
generalis invisit ac diffinitoris obedientiam aliquotam subiit. Adfuit ca-
pitulo generali anno 1538, 1540, 1542, 1546 et anno 1550 etc.
Sub his iteribus pertinuit carthusias Sallioni, Montis merulae, Bili-
graci, Salazarum, Divisiorum, Poncii nonnullos liberos benedictos ut
ipsorum et quodcum loco annoverat.

anno 1552, Albertus Brandenburgicus (olim Magister Lutonicorum)
ducta uxore ab Ecclesia Romana ad Lutheranorum transiens Moguntiae
profato anno omnem clericorum expulit mane Franconici milites. Pe-
recit vero monasterio Joannis Ferri (Ferri obiit 1562) prioris Franciscani
inignis ecclesiasticis ob vii gaudiis, cruditionibus ac virtutibus ornatus.
Albertus deinde Brandenburgensis sub dicta ab accusatione ultorius pro-
cessus brevires ad iusti libelorum ingressum et egressum postulavit.
Admissus et conditionate et Lutonicorum domum incoluit, circa eadem
contingentias milites quos extra civitatem spoliavit templo, pagos
et oppido videlicet Machaentinum, et Epternacum. Excusat monas-
teria sub urbana atque Sarburg usq; oppidum, in cineras plane redigunt
et fundites ibi et iuste sicut et fecerant Moguntiacis, ubi prout alia
loca distractarent atque concamarunt Moguntianorum carthusianorum super-
degue, teste Nicolao Seratio in Moguntiacis historiis. Idem Damnum
carthusia levioris rursum passa fuisse nisi et empator Christophorus
heroicus ac viri comitis animus induisset. Albertus que in propria
persona applicatus pro mea carthusia in domo Lutonica breviris
hospitante, accessisset. Audirebat enim sibi referri Albertum pertin-
centem moenia civitatis in iugis obambulantes ad comites suos
dixisse: Quid facit ibi, ille oscurus, debilis carthusianorum, adja-
centem civitatem illumidus illam sacrificans, procedentes quidam
-darm-

Darant carthusianos ad quos locis spectat prius que se ad interphonem
Mihilominus Albertus manebat per castrationem monachorum orationes, milites
que g'us frans militari discinti liberae ragabat antea. Eius usus causae arei
Christophorus a Rynock visitator et prior Ordinis nostri, Marchionem
accessit, qui dum admissus est in domo Lacconica ad audiacionem, ut
solat dicit, nos Albertus ad hunc taxillorium vel chartarium, eum invitauit
Veni dicere hunc meum pater. Ex quo iste Rynock gravitatis de-
cor apollent modo quo meliori potuit. Tunc supplicationes mag-
estrophit, pariter ac marchionem obsecravit amicissime, ut d'anna
carthusie inferend a quantitate, sicut possit ex parte dignatur. An apostoli
castrationem Albertus christophorus ad omnem exitanis fecerit, neque, non
stat mihi constat. Hoc unum competunt teneo carthusianos deviriens ex illaten-
-pstante incendiis, ac vastationis (quod deflagrationem) illos am conservatis
fuisse. Deus non tentat super quod possumus preferre, jam antea eadem domus
1522 concremata fuerat, si rursum in accidisset, tentatio nimis accumulate succre-
visset, Ideo divina protectione eam hoc vice custoditam fuisse censio, cum tam
p. 149. eod em anno 1552, die 8 septembris, monasteria / the Matthei Apostoli at the Maximini
ordinis Benedictinorum incinerata fuisse legantur. Hoc ita contigit traditione ab
antiquis patribus nostris percepit, confido patres deviriens illius eti relatores non
fuisse mendaces siue credentes.

§. Lvi. — coetum, postquam profuisse et amissi circa annos 3 & misericordia eius lan-
de, uti de eo memorie ab posteritate commandavit, pater Petrus Edig or gaudiu-
s Lynch procurator et successor, & vita exaginata et ultra emigravit anno
humanae salutis regenerationis 1556, die 20 decembrie in vigilia B. Thome apostoli,
circa horam undecimam, dicitur, tumulatus in cemeterio iuxta crucem, lapidem
quass erigit pro mo tumulo ante obitum, matre curas erat, in cuius cruce in-
scriptio hoc extat scriptura incisa: Effigies christi ad memoriam, V. P. S. Christopho-
ri Lynch prioris hujus domus erecta, quass viri fieri curavit, hicque iuxta suorum
sepulchralen, lapidem, erigit dedicavit.

Memorit huius patris Petrus Messenius Cratopolas minorita in Coitalego Archigispagorum pag. 289; his verbit: Pater o. Christopherus Hyneck prior castri & de re rendis

rensis et visitator provincie Rheni etc. — Meminit quoque ius carta capituli generalis anni 1557 quae commandat ut ius timorata ^{tan} religiositate auxilio & studio suffulta sit.

Vigilia sancti Thomae Apostoli I In Vixit Interiore Venerati patris Christophe
et Hynck patoris et Visitatori provincialis Rhenance. —

1560. — D. Georgius de Efferen (nobilis). obiit 1560, 5 aprilis. —

1586. 1586. — De Ven. P. D. Philippo Leursch professo & breviensis et Priori car-
tulari Argentiniensi. obiit 1586, 3 Januarii. —

D. Philippus Leursch, sive Leusch, sive Lirsch, sive Leers dem unusque est,
natione germanus, gratia Luxemburgensis, patria Lueching, dioecesis brevirens,
nativitatem fundamenta in domo brevirensi posuit anno 1537, in qua primario
professionem Deo novit, secundario vero postmodum, in domo Argentiniensi. hic
res pater dum procuratore officium et prioris in prefectate domo Argentiniensi
exequatur, cum habita seculari pastoreli & eu ecclesiastico coactus est plurim
incidere ob heretici, & iudeorum, antedictos et assedias, maximeque
iusti factores. Interim, aliquatenus affinitate conjuncto Matthia Leursch
quem Matthiam ag. o. patrem, genuinem mecum, profiteor, largiter & satis
beneficit, benignaque habuit circa annum 1586, anno vero d. brevirensi conti-
gunt an alibi nescio. — Inter hanc incommoda horumque et insidias infectorum
capitales intricities passus est Philippus, nihilominus in administratione sua
perennit usque ad annum 1586 quoque die, j'annuntiatur, quo prie et
1587. fideliter vita emigravit per quinque annos in Odine / carthusiensi existens
successit ei Ven. P. D. Joannes Schuster Edigerius professor & cartucho bre-
virensis sub quo carthusia Argentiniensis quidem funditus & cuncta monasteria
nihilominus aliquatenus per centrum recuperata atque Molsheim translati.
Post b. Joannes Edigerius officium, sacriste exercuit in domo nostra S. Albani
ab anno 1587, 19^e augustinus usque ad annum 1591, quo ad munus procuratore in
domo Moguntina applicatus est. & ait Argentiniensi in carthusia vicariatus
executes, tunc denun. iusdem loci prefectus est prior anno citato 1586. — dico

Dens extermineum, cartusianae familiæ ibidem successit circa annum
1590 et 1591. Unde et carta capituli generalis D. T. annis Edigeri prioris et sua-
rum, fidem erga Deum et sanctam matrem Ecclesiam ac ordinem uniusque
laudamus et omnibus in exemplum proponimus, ut protégere nos dimes
omniumoda destructione, omniumque ymaginibus expilatione, nec captivitate
nec terroribus, nec blanditiis, sed nec sacrilegioribus eorum opulentoribus conjugio-
rum, coemoriis a recta et catholica fide, nec a sanitate professione nec ab obedi-
entia capitulo nostro generabi matrue cartusiae et suis visitatoribus debita po-
tuissent alla ratione aselli. — Cum etiam priore simul et visitatori mandatus
atque procuratus, ut omni studio, omnique iuris præsequantur apud Coscare-
am, majestate, seu cameram Imperialem, vel alios quos cum eis magistratus
iurians, etc... conscientias parta nostis inter litem contestatae, sente ab anno
1590 usque ad annum 1598, Deo non expedit omnia nucleatus denunciare.

p. 176. 1602. — De Ven. P. D. Lamberto Ninglo professor brevirensi, Priore
D. Dantiscaue et consistoriæ provincie Rheni, obiit 1602, 16 augusti.
Religionis 67. —

D. Lamberto Ninglus natus de Odendorff, dioecesis Coloniensis, tempore illi, quo
Gaspar obrianus reversus genitrix brevini novam, Lutheri et Augustini confessi.
omnis sectam introduxit, cartusianam ritam, sed uisse comprehendit. Invenitur
in computationib. ad D. brevirensis, quod anno partis Virginis 1567 eticam offi-
cium in brevirensi carthusia, quod fuit de professoris sue, excedit fuit. Ex
hoc munere eticariatus ad Moguntiense D. prioratum transiit anno Domini 1573
per visitatores institutos, post hoc tanti amicuit profectus, non solum in tem-
porali administratione, sed et maxime in spirituali regimine, et doctrinae fra-
cionalis suffragante, morum, maturitate exigente, in consistoriæ provincie
p. 175. Rhenane officiorum introgressus et acceptus fuit ac sub anno 1576 confirma-
tus a capitulo generali etc.

Interea invalebat hinc etiam Lutherana undique uagans in Germania invasit
et Dantiscau in Prussia, ob quas calamitates Dantiscau carthusia e manibus
professorum, quibus, reuocauit carthusiensis crypta legitur, ad quam recuperan-
dum

Iam, a capitulo generali d. en. D. Lamberti convisitator pro incise Rhenane anno
1589 missus est. — Res ipsa et illius d. episcopus Vratislaniensis domus Hieronymus
Aroffdehus, primatus auxiliaticus, ipse promis erat, eis et labore res
factum, consecuta est. Ex humanis hic Hieronymus obiit anno 1601, habuit
per domos vel in domibus majoris carthuae, legi domini et Dantis canit missas,
cum agenda per priores dictarunt, domorum, conuentualiter celebrandas.

Interea igitur dominus ab est D. Lamberti a Moguntina carthusia, rectorem
ab eodem, prioratu absolute est et, commissa est eadem. Et a capitulo generali
Ven. P. b. Valentino priori d. Welsalensis, quod patet ex cartis capituli Rhenae
provincie, quod in hunc modum: fratres Welsaliens in urbem seu offici-
dum, Welsaliens & migratos ob destructionem carthuae, Welsalio extra oppidum,
situm, consolantes. Prior d. Welsalio D. Valentino qui est Rectoris seu commissarii
munes exequitur in domo Moguntina non fit sua, cuius absentes, sup-
plicatio utroque statu d. Antonius vicarius Welsalio, inde auctoritate
nostra quam illi impetraverit, qui cum sibi commissis quoque fecerat animo
vistationem. Domine, cumque exorentur post tempestates trans vallum pietatis
quod et vita religiosa et exemplari abundanter studiant impetrare etc...

Quo autem loco fuerint in civitate patres Welsaliens prodicitione ex carta anni
1592, quod sic habet: Qui a domus sive monasterio, in quoniam conuentus
Welsalio commoratur, super erat domus seu monasterio, Dominicanorum
nolumus ejus ad noscere, ordinem, translationem, ab illius principio clivice
factam, nostra auctoritate acceptari et confirmari, nisi accidente consenserit
summi Pontificis et R. P. Patris Generalis ordinis predicti Dominicanorum
pries debito et diligenter informatorum, per risstatorum, provinciae et priorem, Mo-
guntio Valentino, ut sic unicuique ius suum servetur, et pax et mutua
charitas inter utroque ordines sibi invicem ab initio conjunctissima conti-
natur. Haec carta. Hanc domum sive monasterium Dominicanorum nostri
patres reliquerunt et Dantis succendentibus nostis temporibus novam carthu-
sianam extraxere. Hoc per parentes in. Redeo ad D. Lambertum,

D. Lamberti ex voluntate superiorum, personas pietate et ordinis glorio ser-
uentes secum assumit, quarum antropologian, hic anno. Primus fuit Ven.
P. D.

P. D. Hector Vitensis, alias ab Hectore Hoen priore, procurator de Santis Canis, qui tandem reverens breviros ibidem in cartuaria sua professionis sub pultu completorum obiit 1612, 22^e maii. — 2us Ven. P. D. Joannes Voerman, Namurcensis & vicarius de Santis Canis usque ad 1618. Deinde vicarius de professione suae breviensis et vivis existat octatis 65, ordinis 45, 1625, 30 decembres. — 3us Ven. P. D. Antonius Kemmerensis reverens obiit in domo professionis breviensis in officio senioris 1622, 14^e octobris. — 4us Ven. P. D. Servatius Ulatius. — 5us Ven. P. D. Gerardus Rhodius campensis profesus & conuentus emendatio sublatuus in domo S. Antis Canis hospes 9^a februario 1613. — 6us Ven. P. D. Jacobus Mertis-Dorff patruus breviensis conuentus professus. Hic ex domo de Santis Canis anno 1596 ad Olmucensem est missus, deinde ad Gamnicensem anno 1595, tandem in priorem Olmucensem electus, ibidem in prolataria ritari, cum morte commutatus anno 1602 die 6^a maii, alii 8^a maii.

Hos insignes et admodum procedentes patrem consitatorum D. Lamberti Sacry ad opes et negotia perficienda duxit, qui anno 1590 hanc laudam et beneficium, ut sequitur constanter. Verba charte capituli generalis profero quae hoc sunt: D. Lamberto Ninglo priori Moguntiae instituto Hectori & Paracclisi Marice in Prussia, (cujus videlicet industria, labore et ~~obedientia~~ ^{obedientia} comitata illi et Rer. me episcopi Pratislariensis favore et in nos summa benivolentia simul et justitia, delitorum manibus erupta et ordinis restituta est), non fit nua, quamquidem obedientiam, recognoscere & dentem eider, & Lamberto donamus missam de Beata Virgine Maria per totum ordinem. Domini vero Jacobo Mertis Dorff, Hectori Vitensi, Servatius Ulatius, Joanne Namurcensi, Gerardo Rhodio campensi, Antonio hermanni qui tanguebat obedientissime filium, relictis dilectis fratribus et propriis dominibus ac provincie acris clementioris, ad remotissimam frigidissimamque domum, pro dei et ordinis glorificatione sunt, donamus missam de Beata Virgine Maria per provincias Germanicas. Hoc carta recuperata in itinere cartuaria Paracclisi Marice et quæ posse esset, tres illi commissarii seu Rectores in suis obedientiis ratificantes, et per capitulum generale 1592 confirmantes. Antonius Moelanus Coloniensis & professus alumnus in Hactoren, et tandem anno 1595 insperatus ^{de} ~~de~~ ^{Was alienus}

Wes alienis is, domum abscessus obit hospes in domo Rutidana anno 1618, die 8^a februario.
D. Valentinus vero in prioratu (5) 1609 uintus discessit ex ita die 26. iulii 1614. Ante
hunc plena dies uero et meitorum, D. Lambertus Ningles humana reliquerat 1602, die 2^a
Augusti in itinere constitutus sub ordinis negotiis et obedientia cursum consummavit,
in religione cartusiana, 47 & ita annos agens, fidem servavit, de reliquo regis ita est
illi corona justitiae quam dedit illi dominus iustus tuus etc. Sane uir eterna me-
moria dignus. — Hoc D. Theodorus Lewis, prof^{us} & sancte uirtutis heriensis 1669.

1608. — De Ven. P. D. Friderico Boppardensi professor & herirensib.

Hic pater claruit insigne doctrina, morum modestia, & ita pietate ut religione, qui
ordinem carthusianorum in domo 5th Albani martini ad exercitos professus lugiter anno
1564, 17 februarie, post quod spatum, sive in christo conversionis tantos in virtutibus ac
maternitate neconon religiosis moribus fecit progressus, ut sub anno 1568 in solenni-
tate pentecostes ad munus sociistarum aptius donatusque judicatus fuit, in quo offi-
cio sedulo ac diligenter per orationem adversarii casum, et fortunam (deo tam permitta-
te ac providente) incurrit, & dicit leprosum corporalem, de qua exortio et capituli
generalis monachorum sub anno salutis 1573 hoc tradunt: Prior & herirensis non
poterat, et super d. Friderico ibidem professor et leproso visitator et prior dictor & pro-
videntia de habitatione, ne alii contaminarentur, et si celebrare posset, licet auctoritate
auctoritate capituli generalis provideant, sic habet carta. — Sub hoc eodem tempore
lepra crevit, summitates manus, in aspergimis, in tantum etiam, ut seip-
sum, difficulter reficeret potuerit. Assignata est illicella a reliquo paupelium, des-
erta (quae hodiernum, indecum adhuc erat cognominata Hollock, vel donans theoto-
nica), pro perpetuo quasi habitabili, ne alii contaminarentur, proprias sca-
tellas pro esculentis in collo apud se retinebat in quas formali culinae
cibaria effundebant, ne scutello permiscerentur. ^{demum} nec magis
crescente & in aliis manibus contractare et tenere poterat. Qua ^{ora} sorbilis
poramen (quod erat ad substitutam efformationem in menta) mittebat, ictuque
cibarum petefactis ea ex poramine mensa lambebat, sed a quo malevis poterat
excedere elixa cum & sine coccis putaminum, preparata cum extrinsecus
putamini.

putaminibus nisi aliter cogitis indicisset, patiens sorbetat; fuit misera-
ble spectaculum, et sanctos spiritus in tali docto homine et secundo. Manebit
in hac lepra annis 38 plus minus; Verum enim, vero tolerabilis adhuc esse
eventus ille accidisset, si non coicitas oculorum, in qua 19 annis ante obi-
tum, fatigatus est, illico supersessus. Unde de illo nostro brevirenti Tobiae applica-
tur dicta Tobie 2: 15. 12, ubi auctor textus ait: Hanc tentationem deo permisit
Dominus evanire illi, ut posteris dexter exemplum, patientia quae sicut est
Tobie, nam cum infancia sua semper deum timuerit, et mandata eius custodie-
rit, non est contristatus contra deum, quod plaga coicitatis evenerit ei, sed
immobilis in dei timore permanens et agens gratias deo omnibus diebus et nocte-
bus. Quod autem in parte inferiore sentitur ob amissum humero tristitia, non
est a deo mirandus, cum et tobias (Tobie 5. v. 12) indicaret, dum angulus
Raphae accesserat ad eum, et dicerat: Gaudium, fili! sit semper, et ait Tobias,
quale gaudium mihi erit qui in tenebris sedeo et humero celi non video. Ius
miratus hunc in inferiori animae parte sensum, tristitiae cum et ipse Christus
Tonus salvator noster hac methodo et longe excellentiori tristitiam senserit que
deo ait: Ecclisit est anima mea usque ad mortem, etc.

Coccaunus ante inuersus Cyprus, varia ex ecclesiis doctoribus in annis li-
p. 500, brux, } colligendis ^{copilarat} compilarat, quoque quidem mecoenates expeditant, sed ab hos
-zoren, lycos dñe in obscuris latere, forte lucem excepit et id obiit. Unus
est aliquo libro in cuius calce hoc scriptum intermixtum: sunt quinque species
gulie: nimis comedere vel bibere aut sponges quam proteret. Nam lante vel
delicate comedere vel bibere, nimis proteras a libacis quererat, nimis arde-
sumus ibimus vel potius, horum debitas comedendo provenire. — Tunc gulie
sunt sex: 1. surribitas, 2. in opta locutia, 3. habetudo mentis, 4. multiliqui-
5. immunditia, 6. obiectus. Sic et de aliis capitalibus ritibus ibidem illibus
quem hic omittor perit. — Et haec et ita migravit idem b. Fridericus
Boppardensis anno 1608, die 12. m. auctu.

1619. — De Ven. P. D. Joanne Luyken, profess. et brevirenti et Priori
cisterne Molshemensis occidit 1619, 15 februario.

D. Joannes Luyken patricius breviens et professione ibidem castoris ianus,
professionis et deo immolavit anno 1605, 10. octobris simul cum Michaeli
Arnoldi Arlunensi, professedus, pioce et visitatore, Dominoque Gasparo
Kurten breviensi et duabus consors isto anno Schutz Stephanus Hostett.
Hic d. Joannes Luyken anno 1610 procuratus Molshemensis omnes subiecta
obedientia patrem capitulo generalis. Deinde anno 1612 officium Rectoris inhibi-
suscepit, quem anno 1613 munus prioris ex hac vita resignato et aulando
eas u successus est ad duas servis de Molshemensis quae medicinae uoca-
tum, idque in ambitu vel cochlea quaque parco ante medianu noctem
duas ex his servis fugiunt muros civitatis Molshemensis transiliendo nocte
erant, alter interceptus poenas condignas habuit furti, homicidiu et sacrilegi
poenis affectus. Erimus ipsi ante monasteriu Molshemensis portans extra
manu amputata nos citius in poenam sacrilegi, tum deinde caris tormentis
exacerbatus et afflictus in poenam furti et avaricie, speciem, autem capie-
re curu intaserant patrem, tertio in poenam homicidiu extra Molshemi-
p. 1618. us, morte iustificatus est. Hoc proactus a Molshemensibus patribus hab-
eri poterunt acta. Anno 1652 hospitiu leges Molshemii expertus fui, cotem-
pore narratu, mihi de eodam patre est, quod somni paucissimi fuerit, ex-
ploratusque prudentiae et virtutis. Denique quod circa horam decimas
atque iste contingit. duas cellas prior habet ibidem, communiter, una u-
nior altera superior numeratio. Superior habet cochleam, seu gradus
lapidos descendit peristilium, sive ambitum, in his cochleis gradibus letham-
ium, ictus, in capite accepte patrem illum, certare relatione dividit nihil me-
mus adhuc usque ad ambitum accurrit in quo corrigit, pauloque post ex-
aminatus inventus est. Reputetur etiam fratres quod dux, quod genitus
audivisse, uersus nescio iste quid rei ageretur. Regnoscatur in pace. Pe-
catorum quod dux, & c. patris R. n. I. Adams Peetz Bipolitanus Episcopus
ac suffraganeus Argentenensis tumbam, funari's acrumque corporis invic-
eodam instanti contingit adesse quandoq; timoratus patrem circa corpus
prosternens, cui quasi iurat episcopus dixit: In hoc facisti, ob hoc verba
episcopi bones ille patrem mire consternatus fuit obiit violenter occidit.

1619; 15 februario. Et Kalend. Marci anno obiit 5 februario 1618. — Hoc D.
Theodorus Laires, professor et sacrista de Maricensi.

1623. — D. Todocus Emmelius professor et alias Prior S.
Maricensis 1596 ad 1601, obiit 7° Januarii 1623. —

---

f. 1689. — P. P. Todocus Emmelius ex diocesis hericen sis pago orium us & vota cartu-
scensis professionis auspiciatis est in cartuia Hericen sis circa annum 1559,
vnde ex vita ac moribus pro virili respondendo, cum ne optime dispositus esset
ad omnia quae Ordinis sunt exequenda, ei anno 1570 a Rev. patre Bernardo
Graham prior locum officium & acrisitatem creditum fuit, quo aliquot annis rite
perfumato & caricatus cura ei summandata est & dilatata anno 1573 usque
ad annum 1575. quo procuratoris officium exercere coactus est, in qua
administratione solerter ac prouide satius usque ad annum Domini 1596
perduerat, quo anno Rev. pater Christophorus Coleray prior cum obiisse et 15^a
Decembris, in ejus locis suffragantibus et cogentibus omnibus & votis subro-
gatus est. Cui pastoralis officio adeo satifecit, ut eum sui ambo dolore anno
1601 ex ordinatione ac voluntate capitulo generali Ruramundanorum dimittere
coacte sunt, indicante eodem capitulo ut dom. Rev. pater Hector Hooy, re-
tector province in tunc illustri domo ejus locos consideret, quo faciliter ebus
dictae provinciae intendebat. Ipsi extans adm. P. P. Todoces in dicta domo us-
que ad annum 1622 in prioratu cum magno fructu permanens it quo anno
obitum, ac manu instantiam a capitulo generali absolvedit, non die post
infirmitatis anno 1623, ¹⁶²⁴ / j'annum non sine gravi agonia (quam ego p.
Nicolaes Francisci occulatus impedi) de hore & ita emigravit, de quo agit
supra. Ultra 6° annos laudabiliter vixit in ordine. —

f. 1684. — D. Todocus Emmelius hic primo prior, deinde Ruramundanus translated, Do-
minus istam ^{Ruramundensem} maxime opere edificant, ac in prioren statim
post eadem patrum ac fratrum restituit ab anno 1601 & el circiter usque
ad annum 1623. dum non solum haec industria a pars imponita & in intellectu
aut circiter millia florenorum dubitorum dicitur, sed et septem ad minus millia post

post suum successorem domini dereliquit. Fuit non mira patientia, sed uitatis, parsimonia et singulariter tantus solitudinis amator fuit, quod intra 20 et ultra annos non nisi bis fecerit in insula nostra ad actum bombardum jacentem a civitate, ubi est hostis voluptatis et insignis piscaea salmonum, ex quo rurum venditione subinde propter consumptionem facile quingentes florinos acquirit cartaria nostra, licet iam aliquantulum deficit dicta piscaea propter Hollendorum, fauritanorum, qui in via lagunes posuerunt at machinas faciens p. 485. ne pisces transirent, saltem in tanta copia ut hactenus fecerant, quia contigit me tempore quod tanta capta fuerit copia quod ad quatuor menses quotidie ab exercitu illis resci. Hic itaq; se sanctas ac decretissimas vir hunc tam egregiam, locam, & iter adiit, nam & duabus tantum vicibus miti relatim est a nobis quod certe insignis mortificationis exemplum fuit, nam omnia sua per fidem, famulam Stephanum nomine, quem familiariter nro, dirigebat, quod certe ejus factus, igne postea s' sanctae solitudinis observandae probet exemplum. — Hoc D. Nicolaus Fran. — cisci professus dominus kuramundus in epistola mea 1669, 22° septembrio.

p. 500. 1639. — De Ven. P. d. Bartholomaeo Wintren, professori D. breviensis.

D. Bartholomaeus Wintren patria breviensis, professor usq; iudicium, cartusio et post tempore antiquior, hic ultra 50 annos laudabiliter rixit in ordine carthusianis, vir simplex et rectus corde, timoratus et sincere conscientie, plurimes devotionis et pietatis. Hic circa finem v. saec. suo, prout ex relatione dicitur, quando contagio a lucis peste breviris dominabatur sub anno 1639, ad ven. patrem Gregorium Tontoren, patria Epternacensem, tum tempore ricarum accessisse forte, atque in hunc modum sermone, invenit, instituisse: Pater & scire, libenter & ellen confiteri, si forte et ego morerer; nam qualemque qualiter ex personis carthusianis dominus breviensis eoderum mens et animo ad coemeterium exterrimus, usque ad tombam, non issimam, quietum, date ante fecerant. Pater & carius respondit Bartholomeo: charissimus pater, et ad te patrem priorem, illigique confiteatus, qui modo est in celo. At ille dicens, ingens et hoc bonum, est. Inter haec adjecit, non possum, domino & co-exprobare vel impro-
perare

perare de ritore longo decurso, ritus agendum, nihil satis longam concessit. Bona pausa
temporis proteruit, quia me in ordine carthusiani benigno aluit, conservans et protegens
et coetara. Postmodum priorem, d. Michaelen, Arnoldi accessit sacerdotalis, exomlo-
gian, candide et rotunda facit, licentiam, visitandam confratres et patres in conventu su-
perstitos expetit, simul atque accepta ratione eadem die ante obitum, suorum omnibus
fere cellulis, corpore adhuc sanus valedixit atque ad propriae, facti cellas, redit
ibidemque eadem sub sequente nocte post matutinum officium, in Domino quiete et ob-
dormivit. Tastus si preoccupatus fuerit morte in refrigerio erit. Sapiens. b. n. j. Post
discessum ex hac vita, qui contigit 27/1 Januarii anni 1639 tumulatus est in uno
sepulchro unius cum Ven. patre b. Joanne Georgio Brandt procuratore alias latel-
ens i. et cognitio necirensi. —

---

p. 164. - 1657. — De Nen. P. D. Henrico Godeck professo cartusio confuentino et
priore d. Friburgensis. —

Ven. Pater b. Henricus Godeck confuentio d. professus, vir vere spiritualis atque con-
templatrix ritore impensa deditus omnibus propter Deum, subjectus esse cupiebat, et tribu-
lominis ad varias functiones in ordine sub anno as ecclesiasticis postea caput ab
concesserat dicere: o Deus quam longe sum, a perfectione, nihil sum. Cum aliquam
d. Friburgi d. un, procedebat et ambulabat cum conventu per via et deviamonem
Friburgensis solito spatiamenti tempore, quod ibidem ex contractu diu extra carthe-
sian, certis diebus conceditur, in ipsi credita corpore et animo sanus defactus, san-
ctus, passus est omnibus qui ad eam obstruscentibus et admirantibus viri ca-
rissimi; nam sermonem, inducerat de divina beatitate, in quo d. un. dicitur hoc erat
ac necessarius raptus, mentis expertus est, cumque quasi fabricans se in terram
inclinarat, sic illus corporis motus, ne cibes sicut us a proestibus animadversus
est, quod d. un. fieret praesentes fratres cum stupore et admiratione, nec quisquam
interim aliquam ei apparet operi, cum ipse paulo post se rediret carthusianum
cum suis confratribus ut antea sanus restitutus. Pro certo scimus et vidimus ista
sacrificandum, communiter lachrimis abundasse et novitios alias que pressimis
sermonibus inter collaudamus sacrificasse, scilicet quod in fenestra nostra d. an-

essent novitatis portiones, sicut in die abstinentiae responderet, ut fugeret justus
antianus. In horto, in cella, in oratorio ac cubiculo nihil notabatur curiositas,
sed omnia erant humilia, abjecta ac vilia.

Ante hoc tempore cum in Friburgensi castellio amovaretur ageratio pri-
ororum (nam, antea circa sexaginta ibidem procuratoris officio fundata est ab
anno scilicet 1628 usque ad annum 1635) contingit suorum Friburgensium adven-
tare casuarinosque persecuti, quae tempestate turbula huc furiosa invenerunt.
Henricus orantem, quem simul et fratrem, Bernardum, donatumque apprehendentes
et crudeliter ac tyrannice tractaverunt, cum ne pacem non haberent, nec alia
ornamenta quae ad civitatem et alia opertina loca deportata erant ostenderen-
tibus, mox gradus et ambo rupulant, tunc autem et loris constringuntur, ad extre-
mum utrumque suspenduntur, sed D. Henricus truculentius et inveteratus,
Bernardus quidam loris humeris et brachii injectis ante oculorum ad genitorm
ligatus, truncus appenditus et torquetur, D. Henricus vero exutis per rini
toga atque vestimentis nisi turpissime fundit ad recrendam ligato aperiferis
illis latronibus in altum ad murum attollitur, atque ita meditata circumcidens
membris in alto ligatis ac suspenditis cecidit corpus dorsum, cadere permitti-
tur. Sit deinde omnium militum, indorum ac clamores cackinnes alii quidam
aberrantibus alii vero ad spectaculum istud ad dantibus, similius ne multo tem-
pore sic pendere donec circa noctem, quidam miles atriis humanior
fune prociso illam solvavit atque absire contulit. Mirum, certe est quod
pater ille pater inter tot concitatus ac tormentata tam graria non expiraverit.
Nam, toto corpore ad eos fuit delubratus ut vix assibus hoceret; ubique
lividus atque plaga tumens, siti ac fame ita fatigatus erat ut vix reponere
dicas, ambulare possit. Nihilominus dicit in gratia adjutus e manib[us] cu-
juslibet istorum clausus est, factusque ut aliquibus dicens mensibus in
Friburgensi civitate lecto ducendis nec prisone dampnata restauerat. Inter
hos carcer adcessos preclarus, patente specie exhibuit omnem a de manu
Domini cum gratiarum actione hiscifero, nam quia acceptus erat D[omi]n[u]s
necessariis attentatio eius probaretur. Porro etenim castus iamque in se
expressus, nam in observantia regularibus et alde erat gallois ita ut audebat
pro

pro virtute loque. In parte atque sphaera j'j' ualeat, silentio metas non excessus
colloquii sc̄e subtrahendo miti quando charitas aut utilitas aliis uaderent ac postu-
larent. Tocas, ridet atque inuenit gestus ritabat, ita ut rixarum uideret, collo-
quia et ana ritabat, hinc ea spiritualibus sermonibus impedibat. Denique
plus alius quam sibi ipsi fidebat, plurimeque alia commendatione digne
in eo reuisebant. Hoc puerum deo sunt expressa ut ab aliis, deo producente,
in exemplum trahi ac deduci valeant. Hoc omnia ex testimonio P. . . .
. . . . Sacristos qui cum eo habuerit, atque in mea fratris Nicolai experientia
cujus ipse magister fuit. —

Synopsis officiorum quo in Ordine obiit, de quibus solebat
dicere: Obitia etc..

Variis in diversis domib⁹ et funeris est officium, nō id dicitur vicariatus, proce-
ratoris, prioratus ac senioratus in Domib⁹ ad Nasaliensi, Rueamundensi,
Molskemensi, Friburgensi, Luticensi et Moguntinoe. Unum itaque genus
vicariatum, & Nasalioe antiquorum, Xantos transperpetrat dictum, & unde circa
anno 1620 institutus est vicarius Ruremundi usque ad annum 1625 inde-
sive, vel saltem pro majori parte. Postmodum Molskemini procuratorum agit
institutus 1626 a visitatoribus Latibus Uilmanno clout et Petro Haimo coloniis
si et Ruteniis prioribus, eodemque anno fuit a capitulo generali confirmatus.
Inde missus Friburgum ad den⁹ officium subeundum anno scilicet 1629, quo
et a capitulo generali confirmatus est. Ex eo autem officio ad Rectorem
q̄us den⁹ & uicerendum transiit institutus super annum a visitatoribus,
scilicet anno 1635, confirmatus a capitulo generali anno 1636 in priorey
a quo officio anno 1640 absolutus datus est in vicarium & Ruteniis sci-
licet anno 1661, et a capitulo generali confirmatus 1662, a quo officio
exauctioratur anno 1663 dum Gallorum exercitus Thionvilliam obderet
et que ab ea obdizione non liberaretur.

Hinc aliquandiu quis et in domo mol profess⁹ nisi, ex qua iterum ductus
anno 1668 in vicarium & Moguntiae a patrib⁹ ut visitatoribus datus et a
capitulo generali anno insiquenti confirmatus permanens it in ea obediens
tua usque ad annum 1652. Agnotempore usque ad diem obitū suū antiquorum
agit

erit in domo professio[n]is sue conuentus. ob i[st]u[m] autem ibidem anno 1659, 14^a
februario, aliis quidam hic sacerdos 16 januarii, sed alterum, verius est ob i[st]u[m]
d[omi]ni, jubilares, non quantum recordor anno 1602 vel 1603 venit ad Ordine[n],
et professus est, non recordor h[ab]itus ejus professionis anni vel diei tam stricte.

f. 69v. Memorabilia de Ven. P. D. Michaeli Arnoldi professo et Priore
cartusie breviensis ac provincie Rhenaneo Visitatore principale,
ob i[st]u[m] 25 augusti 1659, octatis 84, sacerdotie 55, religionis 54, prioratus
^{3/4}.

§. 1us Michael Arnoldus Arlunensis, hoc estis parentibus progenitus, cuius usp[ec]tatio[n]e
rei militaris non abat operam, qui tandem Parisii Litterarum decessit vita
in quadam parochia catholicis rite tumulatus. Hic Michaelus, nostrus, genuit
ex legitima uero anno 1584, pro ut manu scripta quidam testantur, cuius
que predictus pater sollicite filium suum educaret, itam, non per ostentum,
sufficerat suadens, sed i[st]u[m] lib[er]alib[er]al, eruditus tradidit, in quo u[er]o deinceps
u[er]o progressus facilius ad ecclesiasticum, canonico[rum] beneficium promovet
fuit, cui tamen mox promotioni animus non adjecit, sed cum tempore beneficium
ad eundem instarbat breviense in urbe sese ad alia ritae genit[er] inclinans, p[ro]le
resolvit. Postquam enim in eadem urbe in parochiali Sti Gangolfi martiris
primitias solemniter celebrasset sub amissione Domini ea in carnationis 1604,
mox eodem anno misericordia Dei procurates scalare canonicum beneficium
cum omni mendacio honore penitus rejectum et in cartu[m] breviensi die Iulii
octobris monachalem habitum induit, in vigilia namque Sti Bernardi cuius
habitum canonico ad probationem receptus, et probationem et novitiationem ala-
-citor sustinuit ac vicit. Inter ea varios socios magistros inter quos recens.
autem P. P. Anthanius Kemmerensis tum temporis Sti Albani martiris sa-
-crista, qui eodem anno Molsheimius ex obedientia missus est. Hic ut
refertur novitio suo Michaeli antequam ab eo discederet procedivit, Michaelus
ad huc priorem suum futurus, verbा formalia sunt. In eis adhuc meos priores
antequamus moriamur. Quod si ita erant, sic uideremus Anthanius predictus Molthe-
mii in cartu[m] ob i[st]u[m] 16 oct. anno 1622 quo eodem anno institutio P. Petrus
Michaelis

Michaelis in prioren, Molshamensis, a capitulo generali fuit ratificata et confirmata verso tempore.

S. 2us. — Rideo ad amum, nos ita tales D. Michaelis qui ait, inter a aliis, manu ascetatus directorum, eique in omnibus ceremoniis atque observantibus probe pareret, seseque accommodaret, exacto nositate, ad solemnitas, professiones, admissus est anno Domini 1605, die 10, octobris. quantum autem postea in devotionis gratia crevit, quantum in culte B^rnoe Virginis proficerit exercitique via potest exprimi; Interim, omnibus constat quanta devotione rapiebatur ad recitationes Rosarii, ita ut strans in lectulus diphys, ^{inposituram} misericordia atque via anguorum aliquem conseruacionis sine Rosario invicem ab, cumque quodcumque curiosus interrogaret cur ita fragrenter in manus gestaret Rosarium, dum invicem loquerentur, respondit: Gestatio illa etiam est meritoria, dum casum in laudem et gloriam Virginis gloriose. Quando quis Rosarium, tornaverat eique offerret mox extraordinarie jucundabatur de coro cuius rite suscipiendo illud. Propter hanc devotionem, in Scipianis j'aculatorias orationes plurimas frequentabat, vulnera Christi singulariter respicente tempore recolebat ad quae mire officiebat, quod et exercitium, et alii certis cum methodis processus et quam docebat eos tentatione aliquia preoccupatos aut in afflictione constitutos. Exercitium de presentia dei quantum, potuit amabat libros quae de ea tractantes insuper legebat, sed eique aliquando in comprehendens, redigebat, quod et alii utilia sunt ac describuntur, plus semper devotione tribuens quam exterioribus negotiis intendens; Inde exenti quod via anguorum, in domo proscens a divinis officiis nocte vel die abscessit, dum, sanus esset, neque principio negotiorum impeditus. Solabat dicere devotionem, rem esse deliciam, facilique negotio amittere, j'uxta illud, nichil te tenetis in timore Domini instantes, cito subversetur dominus tecu, ob quam causam, omnino. Dominus vigilabat ut vel saltem rationalem, si non sensualem, devotionem, continuo retineret, quod et discipulos suos docuit, ut quantitas, possibiliter semper devotione vacent, quia sine devotionis gratia facile succumbit impunitas humana, j'uxta illud psalmus: Regi dixi in abundatia mea non movebam.

bor in aeternum; moxque subjungit: Avantit faciam tuam a me offacter sum
conturbatus. — R^dus pater Laurentius sociatis tali theologicæ doctor quan-
dan, n^oice V. P. Michaelen, in cella invisit, cumque quicquid quomodo ei
succederat in inculta nostra vita remittere, respondit: o Pater puto me esse
in celo; prout dulio hoc dicens spiritualibus affuet at dicitur degustans
quam suavis sit dominus. In his igitur de rationis exercitu multo tempore
in cella privata agens commorabatur, donec in magistrum daretur alieni adolescenti,
qui quidem generose seculo valde fecit, sed tentationibus fatigatus in ipsius regnet,
magni quidem, pompa et resolutione de porta quod dictum non aegriens relati-
onen, quam manu per civitatem gloriabundus portabat in et alieni extra portas
project, et cum magno strepore cum cithara et symphoniacis carthusianis intravit,
sed non ita multum, post recordatus carnium, Egyptiacarum, pugnorum et aliorum,
et ita cartusianorum portavimus credidisse cogitamus, manus nihilominus aliquatenus
pote in carthusia, cuiusdam annus a patre Michael parenti manifestatus esset,
ipsi parenti in secreto ait ad eum, auscultante V. D. Michaeli in occulto de foris:
Si tu radieris domum, egipciorum egyptiorum, post eum baculum, tunc utita co-
-pian, ut tota vita tua tempore sanctias agere recognites. His auditis nihilominus
instabilis permanebat atque Aegyptum, regens in superiori Germania uocem
dedit. De quo quidem, antequam exiret cartusianus pater prior D. Hector Hoen huc
dicebat, O si ipsi non vult, apriesius ei portans, et accipiens, inservans talibus
ei opes non esse hominibus. Pater autem Michael predicti ad adolescentis instau-
tor humanum quid sentiens in gressu egestate desolationem multum incurans factus
est conturbatus, sed aliquid videlicet in eo datur, et operam prodidisse.

§. 3us. — Non dñe post hoc factus, a priore ad sacristiam, heretensque ad motus
esse legitur in quo tamen nos dñe servivit, nam in die palmarum, 16.6. mithilf
f. 192. tali usque ad dominicas infra octauas corporis christi gaudiem, anni permansit,
quo die dñs puer patrem Michaelen in vicarien, suorum, elegit atque instituit.
Tempore vicariatus sui in cartusia breviter procedere et alter etri plenaria et one-
rabilis sicut patres Nicolaus Boppardensis senior et alias vicarii, Joannes
carinis, Joannes Voerius, Joannes Bivens, Petrus casarius qui in Hectori Hoen
in prioratu successit alias vicarii, Gerardus Ruygen, Gisbertus Gatz, Georgius Sudius

S nollus instructor novitiorum, sed oratus sick, Frederickus Boppardensis postea leprosus,
Nicolaus Lottanus, Joannes Adamus, Joannes Vuitzius qui 18 annos sacerdotem ager
multoque tempore procuratorem, dominum vicarium coeum mortuus, dum enim paulo
ante fuisse in matutinis nomine processus ante antecessore accessit in senectute bona valde
conscientius et ut zelatus: Joannes Merlensis, Bartholomaeus Winteren, Georgius
Tondor et item valde zelatus et religiosus multo tempore et exercitus et dulcissime
vicarius ac novitiorum director valde acutes ac toreros; Vincentius Wiltz proclaims
cantor et librorum scriptor, et alii qui a libello defuncti sunt ut Valerianus Vuarnais
Hab'joli defunctus, ^{sic un non dicit the passus} et hoc dubitatur an sub patre Michaelis fuerit, putatus utrius
processus ad prioratum Molshemensium ubi ante matutinas a sorosis occidit et dum
erat ad choros in ostio cellic: Joannes coeurnus in præcie mortuus et Antonius
Kammelensis Molshemicus hospes ubi et obiit. Sub quibus processus Michael abscessus
etiam regularis strictissime observavit, ita ut non et alii permisent incor-
rectum et verbum transire, grossilantem ruptum, fuerat, nec patet auctoritate graves
logii sinebat in colloquio aut clauso quando speciemur recreatio concessa
erat. Habet atque sub inde hanc ob causam, variis incurrisse animi motus ob
quas durus cum quibusdam erat procedendum, quapropter libertatis ab illo vicaria-
tus munere amotus fuisse et quoniam talibus officiis malis, unde recte dicere potest
illud psalmus, Zelus domus tuæ comedit me. Atamen post aliquantibus tempori
ab hoc officio libet eratus et ad cartusion, Ruremundensem, transmissus j'us deqz
d' procurationis cura ei demandata est ubi ad aliud tempus strane suo offi-
cio incepit sub P. ac D. Todoxo Emilio illius d' priore, donec inde
Molshemium emissee est. —

§. I. ¹¹ — Navata it que Martino in dicta domo opera, contigit t. v. id.
alium, Rofffius professor, d'roguntice et priores d' Molshemicus anno
Salutis 1522 per capitulum generale pro administratione prioratus ad Santos
canam, cartusion, transferri, qua de causa processus d' Molshemensis
racabat. Hacque idem capitulum generale eadem acte P. A. Michaelis, bunc d' I
Ruremundensem adhuc procuratorem, in cartusion Molshemensis priorem instituit
similique more ordinis confirmavit. Postquam vero illud pastorale omnis ex ob-
dientia Ordinis suscepisset omnem mortitatem, omnemque hanc in eo ingredit oper-
ram.

rum at novae illius cartularie strueram, abs olveret, quapropter etiam quatuor
cellos novas reliquias ab aliis edificatis superaddidit atque exstine curavit; capel-
laz similius capituli cum novo altare de novo e fundamento erexit, pluraque
f. 193. aliae ibidem sicut numerum confratrem ad auxilium in ingue officia exactis
simile die nocturne sua in praesentia frequentari ac servare volebat. In sum-
ma pietate ille pater in omnibus scilicet absolute religiosum exemplar fideliay
illius cartularie administratores, perfectores, circumspectores economorum
atque totius ordinis cartularis amatores procerissimum exhibuit, nec miness
huc conscientiae exactus semper observato permanens it, ita & critice consone
dictum, alijus dico & delicit profecti hib. testorum, dum hoc modo ga-
manice sit, ille pater Michael sicut et ceteris niger (nam abbatis et
capilli cornu coloris erant) ita interies est albus, ita credo: Hoc ille.

§. 5us. — Propter plurimos etiam R^{er} Pater testis Perot hujus & viri fam-
iliariitate electos atque alde, quo circa cum personam ejusque integratam,
ex accessu ad capitulum generale jam ante proba expertum, habe-
ret, cumdem ad munus consistoris provinciae Rhenum anno 1636 pro
aliis licet domini elegit, atque & en^{do} patre christophoro Lubbelinch principali
visitatori declarato pro socio adjunxit, nam tunc uterque visitator provinciae
obierat, & delicit & en^{do} pater lilmannus Clout prior colomae et & en^{do}
Pater Hayman prior hestile. Quare cum capitulum generale tunc declarau-
s et visitatores provinciae nominando a R^{er} Pater, Idem R^{er} Pater sub nego-
tiis capitularibus hoc dicit rescriptum: Nos fratres testis P. et prior cartu-
riae ac totius cartularis ordinis & generalis minister iusta auctoritate no-
bilis a capitulo generali commissa, nominamus & visitatores provinciae Rhenu-
prios domorum Wesaliae et Molshanii etc. & aliam cartularie sub ex capitu-
laribus negotiis anno 1636. — Circa hoc tempus in unditam in German-
ia orta est ita ut canes mortuorum cadavera extremaverint et comedunt
una & alijs (ut ait trecentus) in Alsacia ad horam, cum, & iatore forte pugnaret,
cupient farnem, manu carnis us harmanum extatiare, cumque hoc calamitatem
in Alsacia una cum quidemque hinc civitatem degradata essent, civitas queque
laevioris iudiciorum facta est periculis, nam, et ex cartularia pectoris alij ipse
^{ren.}

Ves. pater prior Petrus Piles de medio subtulatus est. Quapropter domo horiensi
orbata suo pastore, mox feria quinta post Exaltationem, statu crucis canonice consecratus
Abbam' martini's Ves. patrem Michaelen, priorem, cartusie Molshamensis in
hunc priorem elegit, qui enim conventu' a visitatore et deinde a capitulo generali
moris ordinis confirmatus est. Sub eius us prioratu' stupendum accidentum in com-
modo pluribus aliis, quae ipsius ut credidimus mentis cartulice sublate sunt,
nam inter cetera mandatum, fuit ut cartusia destrueretur et alter lapicidio
erant accincti ut murum destruerent et mihilominus impeditum fuit quod eorum
laudes dominicas cartusianas protegente, quae non semel in talij pericolo demolitionis fuit.

S. - 6°. - In visitationibus mox provincialibus paragandis non nimis severus aut
asper fuit, sed ad formam statutorum, timorate procedere conseruit, carcer ne
aliquam turbaret aut traharetur, non terroraretur, magis conveneret ac socii sui no-
buntibus obsecrandis quam propriae iniunctiones scientiae ac sapientiae. Hinc nos
sobrium religiosi sed etiam multis proclaris nobilibus greci et his admodum gratus
acceptos quae existit, quod quidem plurimi exemplis locos protest, sed unius
sufficiat quod potest de aliis similiter ad idem fieri, quam scilicet in certioribus
dilecerint plurimi'. Inter quas eminens abbas Hectorus dicitur dicitur
Iacobus Drunkeler, a quo scriptio ista ab aliis ad mecum ait, raro tamquam illici conces-
sit ne dilectionem suam solitudinem relinqueret, et a gregi & belli commissione dictum
semigravi causa ab esse et cum aliquando orientem terram ad id inter commun-
icatus Hectorus et cartusianos propter necessarium nostrorum pastorum procedentes
Reps. d. Nicolai Abbas in gratiam R. P. nostri Michaelis contentiores, totidem
substabilit, et pastora determinante concessit. Quam vero in regulari observantia
strictus quamque super gregi duo vigili et attentus fuit et subiecto exemplo
patet. Nam cum quodam tempore R. P. d. Hectorus Mitter Doff decanus ab hospitiis
St. Anthoni intra muros leviores horologium, quod am. reparandum habebat,
illud reficiendi causa ad cartusianos substabilit ut cum am. religioso ex parte daretur
cum licentia prioris ut mons est. Accessit hucus Hector priorum, quod in vigili lic-
entiam, quae ei confestim a priora ex parte observantiae non auctoritate negata
est. Audebat enim ad Hectorum decanum, ac pastorem predictum: Quod habebat nos
turbare cum ista vestris horologii, debemus nos esse horologia reparare iste.
Hector

Hec et similibus, and ita quam primum, cum suo horologio quodcūd portans
 cartulice rediens unde veneratus. Hoc et similia alii etiam contingere possent,
 ipsi sibi subditis, cum enim subinde ipsius pro opere petenda accedentes, r. dulces
 ut mutua sejungarent in horto aut cella, aiebat: hoc facile potestis soli facere, si que
 sine imprestatione adjutorum eos ad cellas remittet. In officiis instituendis
 aut destinandis maturam, et circumspectam, adhibebat diligenter, prosecutus
 cum officia curam animarum habebat antem exarata, unde solitus erat dicere:
 Ego quando aliquod officium ad me conferendum dereliquerit, mente mea cir-
 cumeo totum provinciam, et considero quinque, pro tali officio possit esse option
 illigere sine personarum acceptione id ipsum exercendum, confiro. Eodem modo
 processit in destinandis officiis quando ratio postulabat, scilicet sine per-
 sonarum, ultra acceptione, quod aliquod exemplis facile probari posset, sed necesse
 foret. Itaque hoc in re erat sicut angulus Dei qui nec benedictione nec male-
 dictione moraberetur. — Infirmitatis plurimam compatiens ut et quod ipse
 expertus fuerat discentem compassionem, prout proficitatur, nam subinde scholasticis
 subinde pugnare alii que mortis excavatur, hinc ultimus ejus filius adhuc
 non tristus dum ad mortem, ferme infirmitatem nec quicquam deglutire possit
 filio paternis compatiens affectu ait ad illum: Ecce ego comedo quare tibi
 non vis? provocans eum, ad libidinum, prout adhuc supererat, ex
 quo factis patris filius r. al deficit edificatus, quia etrogas id ut ejus hoc do-
 ritas atque compassio huic ejus r. vita relatione inservet.

§. 7us. — His aliisque similibus pluribus quo subiecti possent prie sancte
 Iustitiae perfundit, nec solus spiritualibus sed et temporalibus preventibus pro
 multiplicazione religiosorum, non medio cetero multo raro pote uarij prie annos
 36 in prioratu, is prouinciate ultra 20 et in aliis officiis r. exercitare exigit
 et voluntatem Dei administrare et, j. ab olens, quo uenientem tam
 sacerdotem quo uenientem professionis eis multorum applause celebrasset (ut finit
 principio responderet nam teste Augustino non potest male mori qui bene vivit), ipsa
 decretita octate ingente quoque j. anna mortis est, non ad eo gravem agone
 exigitur, sed jam ambulans jam sedens, et r. exercitante mortem, aliquid
 adhuc gustans, attamen ex gravi casu in horto dolorum latens usque ad
 finem

finis, sentiens ac retinens, tandem tota litore deficiens, multis que luci dederat,
deriuers, relinguens, singularis societatis tenuem amator, circa 10 noctis horas,
in Domino obiit 25 angustie anno a parte Virginea 1659. Regnacrat in
sancta pace. Amen.

p. 195. De Ven. P. D. Gerardo Poeyn professore et priore leviorum.

Gerardus Poeyn, patris Ruremundi annus, natione Gelder, gente et subditione
Hispanus, ab honestissimis parentibus natus anno a parte Virginea 1621. hic
ab incunabulis ab iudeo, ad protestantem, ac deputationem, affectus atque ad studia libe-
ralia successu temporis applicatus et supremam, philosophican, theosocian, tandem
ad ultrem mundum cum flore reliquit, et apud leviorum st. Albani martyris incolas
conversiois et perfectionis ex angelico grana habitu, carthus saeculorum humilitate
expedit simulque post regalitas expostulationes impetravit. Elapsi novitatis
seu tunc anni anno sub ven. pate d. Gregorio consore vicio et magistro nota
carthus iuncta anno Domini 1642, die 12 octobris, quo erat dominica intra
octavas st. patris nostri Brunonis cursus initiali fervore edidit. Postmodum
aliquibus annis mortificationis, humilitatis et obedientie causa ad officium
sub acristo admotus, in quo quod practice nesciebat et intus et extra dedicit.

Anno salutis 1646 in Solemnitate Epiphanye primicias solemniter fecit
et pueris post intervallum temporis lapsu circa annos, 1647 instructoris noviti-
orum, munus suscepit a Ven. pate Michael Arnoldi priori iugulari, legato ad
presentationem prioratus Cantuariensis anno 1651 per capitulum generalis
carta obedientiarum datum, regalis est. In administratione duarum omniarum viri-
bus incumbens atque ad domus laden, suorum incrementorum in personis et rebus
coperet, rursum ad voluntatem capituli generalis 1660 Friburgensem in
prioratum translatum suo officio hanc quaque defuit, ubi pro le spiritali
multa fecundus ultra decenniam produxit, donec anno 1670 per cons-
ueta monumenta cartharorum, cum quadam metamorphosi permutata in
leviorum cartulice prolatarum transferretur, in qua installatus sedet
hunc, init die 25 junii anni prefati. In actionibus ordinis exemplarem,

Duxit

Dicitur itaque nocte dieque per vigil cum consentiret... nolo plus scribere non
p. 496. quidam, propter ingemian, atroxente, sed propter timorem alienus, clarissimus
et consultissimus Dns pater ejus Bartolomeus Pocoy regis catholici Hispani-
ae, in ducatu Geldriæ consiliarius juris utriusque doctor obiit 1659
^{xx} octobris. — Hoc d. Theodoricus Lurisch sacrae cartæ levicensis 1671.
(Actus d. Jos. caput. — 8 junii 1897 fo. Pal. B. —)

Tronus.

Necrologium
ex chartis Capituli generalis.

- ch. 1347. obit. D. Ja. monachus St Albani sacerdos, qui habet tricen. per totum.
- ch. 1383. " Domina Elisabeth de Lremonia mated D. Winandi, prioris D. brevirensis, sepulta in ambitu dicto domus.
- x " " D. Arnoldus prior D. Argentinas, professor D. brevirensis.
- ch. 1389. " R^{er} P. D. Cuno Archiepiscopus brevirensis, habet tricennium.
- " " Magister thomas de brevirens, habet tricen.
- ch. 1396. " D. Nicolaus monac. et sacerdos D. brevirensis, habens tricen.
- ch. 1399. " D. Hermannus de Berg monac. et lac. D. brevirensis, habens tricen.
- ch. 1401. " D. Hermannus monac. et lac. D. brevirensis, habens tricen.
- ch. 1408. " D. Georgius monac. et lac. D. brevirensis, habens tricen.
- + ch. 1410. " D. Winandus (de Stainbach) prior Basilea, 8° Idus Januⁱ, habens plenus monach. scribatur cum 1° anno. (alias Prior brevirensis etc. . .)
- ch. 1414. " D. Waltherus de Vita monac. lac. D. prope brevirens († 21 Aug. 1413. ^{Annales} ^{14.336.})
- " " D. Conradus de Indagine monac. lac. D. prope brevirens. (alias de Hoenig, " monachus sanctus, " ait D. Dominicus. obit 13 Mart 1413 (sic 1414) Ann. VII. 330.)
- + " " D. Henricus de Wattaria monac. et alias Prior D. brevirensis. (nisi probanda d. 7 uero p. gen. Annales VII. 330, le dit est mort 5 mart 1413, " cum stora sanctitate refunctus, " ait D. dominicus, post 60 et amplius annos in ordine exacto.)
- ch. 1425. " Fr. Joannes conversus D. prope brevirens.
- ch. 1428. " D. Jacobus de Nuysschenberg in Hassia, monac. D. prope brevirens.
- ch. 1429. " Fr. Joannes de Palz (Palat. t.c.) conversus D. prope brevirens.
- " " Fr. Simon conversus et addens D. —
- ch. 1430. " D. Cratarius vicarius D. prope brevirens.
- ch. 1436. " D. Henricus Wiss monac. profus D. brevirensis.
- + ch. 1440. " R^{er} in Xe P. D. Joannes Abbas St. Matthei prope brevirens. (D. Joan. Rode alias profatus et prior D. brevirensis. obit 12 Dec. 915. c. 6.).
- + " " D. Bernardus senior monachus D. coloniae qui fuit prior in acto donatus, habens plenus monach. per tot. ordinem, obit 15 Mart. (alias h. i. prior D. brevirensis)

~~chap. 1440 - Don adolphe
d'Assindia, sa date
a été promis par le ch de 1440
le chapeau suivant 1441 et pour
non 1451.~~

~~f Y.G.~~

- Trieras -

- ch. 1469. obiit. D. Petrus de Trajato
" " D. Joannes de Princia (de Prinice. t.c.) } monachus profectus. Abb. prob. brevirens.
- ch. 1470. " " D. Joannes Franchet (Franchet. t.c.) monachus profectus de brevirens.
- " " D. Joannes Roig (Roel. t.c.) monachus profectus dictus d.
- + ch. 1478. " " D. Stephanus Rayer (Rayer. t.c.) prior d. brevirens.
- " " Fr. Arnoldus conversus d. brevirens.
- + ch. 1479. " " D. Hermannus Appeldorn prior d. coloniae, qui alias fuit prior d. brevirens, visitator prov. Rheni, habens per totius ordinis plen. consil. p. monach. obiit 17 Sept.
- + " " D. Henricus de Piro monachus profectus d. coloniae, qui alias fuit prior in domibus propria dictis, prope Echtum, (Wesel), in Ruitela et prope brevirens, habens per totius ordinis plen. consil. p. monachat. obiit 19 febr. —
- ch. 1474. " " D. Joannes de Diestbach
" " D. Petrus de Lyrn (de Lyrn. schw.) } monachus profectus d. brevirens.
- " " Fr. Nicolaus conversus d. brevirens. —
- ch. 1477. " " D. Lambartus de Vinneia (de Vino. schw.)
" " D. Arnoldus de Hornordia (de Erfordia. schw.) } monachus profectus d. brevirens.
- " " D. Laurentius de Witz (de Bissel. schw.)
- ch. 1481. " " D. Theodoricus Ponte de Wurra (Bucida de Bonne. t.c.) monachus profectus d. brevirens.
" " Fr. Arnoldus redditus dictus d. —
- " " Fr. Joannes Gelpach conversus d. brevirens.
- ch. 1483. " " D. Theodoricus Brutta (Bunta. schw. Binta. t.c.) vicarius d. brevirens.
- " " D. Jacobus Epal monachus profectus dictus d.
- " " Fr. Joannes Lymbach (Limburg. schw.) conversus d. brevirens.
- " " Fr. Laurentius (Florentius. t.c.) conversus dictus d. Schwengeln apab.
- ch. 1484. " " Fr. Hilmannus de Vianta redditus laicus d. brevirens.
- ch. 1485. " " Fr. Henricus conversus d. brevirens.
- ch. 1486. " " Fr. Joannes Alstand conversus d. brevirens.
- x ch. 1488. " " D. Pacodus prior d. confluentiae, profectus d. brevirens.
- + ch. 1490. " " D. Albertus de Lippia monachus profectus d. confluentiae, qui alias fuit prior dictar d. et domorem, Hildesheim et brevirens, obiit 8 tanarie.
- ch. 1491. " " D. Niclaus Arlemo (de Almo. t.c.) monachus profectus d. brevirens. —

- Trieras -

- ch. 1469. obiit. D. Petrus de Trajacto
 " " D. Joannes de Primca (de Prinica.t.c.) } monachi profisi t. Alb. prof. brevirini.
- ch. 1470. " D. Joannes Franchal (Franch. t.c.) monac. profus t. brevirensis.
- " " D. Joannes Roig (Roel.t.c.) monac. profut dictor t.
- + ch. 1478. " D. Stephanus Ruyer (Royer.t.c.) prior t. brevirensis.
- " " Fr. Arnaldus conversus t. brevirensis.
- + ch. 1473. " D. Hermannus Appeldorn prior t. coloniae, qui alias fuit prior t. brevirensis,
 visitator prof. Rheni, hab' per tot. ord. plen. cum p. monach. obiit 17 Sept.
- + " " D. Henricus de Piro monac. prof. t. Coloniae, qui alias fuit prior in domibus
 proprieatis, prope Eaduern. (Wesel), in Reticula et prope brevirens, hab' per
 tot. ord. plen. cum p. monachat. obiit 19 Febr. —
- ch. 1474. " D. Joannes de Dielbach
 " " D. Petrus de Lys (de Lysan.schm.) } monachi prof. t. brevirensis.
 " " Fr. Nicolaud conversus t. brevirensis. —
- ch. 1477. " D. Lambartus de Vinnca (de Vimo.schm.)
 " " D. Arnaldus de Hornordia (de Erfordia.schm.) } monachi prof. t. brevirensis.
 " " D. Laurentius de Witz (de Bissis.schm.)
- ch. 1481. " D. Theodericus Ponta de Wuerna (Bucite de Bonne.t.c.) monac. profut t. brevirensis,
 Fr. Arnaldus redditus dictor t. —
 " " Fr. Joannes Yselbach conversus t. brevirensis.
- ch. 1483. " D. Theodericus Brutta (Buntert.schm. Binta.t.c.) vicarius t. brevirensis.
 " " D. Jacobus Epal monac. profut dictor t.
 Fr. Joannes Limbach (Limburg.schm.) conversus t. brevirensis,
 Fr. Laurentius (Florentius.t.c.) conversus dictor t. Schwang al n' apal.
- ch. 1484. " Fr. Lilmannus de Vianta redditus laicus t. brevirensis.
- ch. 1485. " Fr. Henricus conversus t. brevirensis.
- ch. 1486. " Fr. Joannes Alstand conversus t. brevirensis.
- x ch. 1488. " D. Facetus prior t. confluentiae, profut t. brevirensis.
- + ch. 1490. " D. Albertus de Lippia monac. profut t. confluentiae, qui alias fuit prior
 dictor t. et domoreum Hildesheim et brevirensis, obiit s. Tamarie.
- ch. 1491. " D. Niclaus Arlano (de Arlno.t.c.) monac. profut t. brevirensis. —

- Travaux -

- (a) ch. 1493. obit. b. Toannes de Notte castro (n.c.t.c.) monac. prof. d. St Albani prope
Travinius, qui alias fuit prior domorum, Portae Montis et Rutileae, habens per
tot. ord. anniv. perpet. sub 27 oct. (et pless. monach. in prov. Rheni).
- (a) ch. 1492. D. Toannes Halmensis (Hamensis t.c.) monac. prof. d. Ervirensis.
- ch. 1494. D. Martinus monac. prof. et vicarius d. Ervirensis.
- " " D. Haberlaus ut Debegim monac. prof. d. Ervirensis.
- ch. 1495. D. Adane monac. prof. d. Ervirensis, ultmo d. Fulburgi, et obit 16 oct.
- + ch. 1497. D. Toannes prior d. Ervirensis, habens pless. monach. in prov. Rheni
(Fr.) Hubertus. } + 27 dec.
(Fr.) Matthaeus } donati d. Ervirensis.
- ch. 1499. D. Toannes Svallicus
- " " D. Jacobus de colonia } monachi prof. d. St Albani prope Erviriensis.
- ch. 1500. D. Toannes Svallicus monac. prof. d. Ervirensis. fortis jam d. 1499.
- " " D. Talobutus de colonia monac. prof. quidam P. (dant la Msc. 3216 talabill.
de Bruxelles il est tit delui: obit circa festum St. Martini 1499, aetatis
pare 80 et professio eius 58 circiter. 27.
- " " D. Toannes Waten monac. prof. quidam d. Ervirensis.
- " " Fr. Conradus Vethild conversus prof. d. Ervirensis, hab. anniv. in prov. Rheni
sub 31 dec.
- ch. 1501. (Fr.) Toannes de Guengen (Kengen. T.c.) Donatus d. Ervirensis.
- x ch. 1502. D. Petrus de Colonia vicarius d. Ervirensis, alias prior d. Rutileae.
- ch. 1503. R. in N. P. et b. Toannes de Baden archiepiscopus Ervirensis magnus
benefactor et puerorum ordinis.
- ch. 1505. D. Henricus Schoenhag monac. prof. d. Ervirensis.
- " " (Fr.) Nicoldus (Nicolau)
- " " (Fr.) Eucharius } donatus d. Ervirensis.
- " " (Fr.) Culmannus (Clement. T.c.) }
- ch. 1506. D. Jacobus de Godria procurator
- " " D. Jacobus Brant } monachi prof. d. Ervirensis.
- ch. 1507. D. Franciscus de Colonia monac. prof. d. Ervirensis.
- + " " D. Lilmannus prior d. Ervirensis.
- " " D. Toannes de Colonia monac. prof. quidam S.

66

— Trèves —

- ch. 1507. obit. Fr. Joannes Clementarius,
" " Fr. Joannes Hymnus } conversi profecti d. brevirensis.
" " Fr. Artimanus redditus laicus profectus ejusdem d.
" " (Fr.) Joannes Capicita } donati d. brevirensis. —
" " (Fr.) Joannes de Limburg } donati d. brevirensis. —
ch. 1508. " (Fr.) Nicolaus Sutor donatus d. brevirensis. —
ch. 1509. " (Fr.) Christianus donatus d. brevirensis.
ch. 1510. " Fr. Godfridus redditus d. brevirensis.
ch. 1511. " Fr. Joannes Culemburg conversus profectus d. brevirensis. —
" " (Fr.) Willibrordus donatus d. brevirensis.
ch. 1512. " Fr. Conradus conversus profectus d. brevirensis. —
" " (Fr.) Antonius } donati d. brevirensis.
" " (Fr.) Nicolaus } donati d. brevirensis.
ch. 1513. " (Fr.) Nicolaus donatus d. brevirensis. — Idem ac ch. 1512.
ch. 1515. " Fr. Theodoricus Hayren conversus heres in d. brevirensi, profectus d. Rutilio.
+ ch. 1516. " D. Joannes de Francordia monac. profectus Maguntiae, qui alias fuit prior
ipius d. et demorun. Argentino d. brevirensis, et obiit 28 dec. 18. s. c. —
ch. 1517. " D. Bernardus Beruin (Baroni, Beconi, s.c.) monac. profectus d. brevirensis.
" " Fr. Petrus redditus laicus profectus d. brevirensis. —
" " (Fr.) Winandus } donati d. brevirensis.
" " (Fr.) Nicolaus } donati d. brevirensis.
ch. 1518. " D. Urbanus monac. profectus d. brevirensis, alias prior d. Rutilio.
" " Fr. Joannes de Vozalia (de Vozala, s.c.) conversus profectus d. brevirensis.
" " (Fr.) Joannes Wader donatus d. brevirensis. —
ch. 1519. " D. Romanus monac. profectus d. brevirensis.
ch. 1520. " D. Petrus da Colonia } monachi profecti d. brevirensis.
" " D. Joannes de Baccaraco } monachi profecti d. brevirensis.
" " Fr. Petrus redditus laicus profectus d. brevirensis.
" " Dni Petrus Steynhusen magnus benefactor d. brevirensis.
ch. 1521. " D. Marcus de Crovia monac. profectus d. brevirensis.
ch. 1522. " D. Joannes Numagan (Menragos, s.c.) monac. profectus d. brevirensis.

— Träves —

- ch. 1522. obiit. (Fr.) Bartholomaeus Donatus d^r brevirensis. —
" " Alayd^r magna benefactrix d^r brevirensis. —
ch. 1524. " (Fr.) Petrus donatus d^r brevirensis. —
+ ch. 1526. " D. Georgius Effram (de Effram) prior d^r brevirensis. (alias prior compassioneeris)
" " D. Engelbertus monac. profut d^r brevirensis.
x " " D. Henricus prior d^r in Heriboli, profut d^r brevirensis.
ch. 1527. " D. Matthias monac. profut d^r brevirensis.
" " Fr. Jacobus conversus profut d^r brevirensis.
(Fr.) Nicolaus donatus d^r brevirensis.
ch. 1528. " D. Michael senior profut d^r brevirensis.
ch. 1531. " R^{ab} in X^o P. et D.D. Richardus Archiepiscopus treverensis, magnus factor
et benefactor d^r brevirensis, cuius justae restaurata fuit dictat^r brevirensis
in tumultu rusticorum lutheranorum exulta, habens tricennium.
" " Fr. Petrus Rosbach conversus profut d^r brevirensis, qui 50 annis laudabiliter vicit
Fr. Joannes conversus profut apud d^r brevirensis. (in ordine)
ch. 1533. " Fr. Joannes Halleck (Halbach. Contalbach. t.c.) conversus profut d^r brevirensis.
ch. 1535. " D. Barnardus monac. profut d^r brevirensis.
" " Fr. Henricus conversus profut d^r brevirensis.
ch. 1536. " R^{ab} D.D. Christophorus de Reynach metropolitane ecclesiae treverensis
decanus, habens missam de B^e Ma^{re} per tot. eis.
(Fr.) Nicolaus donatus d^r brevirensis. —
ch. 1538. " R^{ab} in X^o P. et D.D. Christophorus de Reynach cathedraliculae treverensis
decanus, magnet benefactor d^r brevirensis et totius ordinis factor et
promotor, habens per tot. eis plen. emp. monach. obit 12 Nov. Voi ch. 1536.
" " D. Petrus monac. profut d^r brevirensis, hospes in d^r Argentinae.
" " Fr. Matthias rotulus laicus profut d^r brevirensis.
" " (Fr.) Nicolaus donatus d^r brevirensis. forte jam in d^r 1536.
ch. 1539. " D. Conradus monac. profut d^r brevirensis, qui annis plus 50 laudabiliter vicit
" " (Fr.) Gotscaldus donatus d^r brevirensis. (in ordine)
ch. 1540. " D. Weynandus (Reynaudus. t.c.) monac. profut d^r brevirensis, 2° d^r Argentinae.
" " Fr. Petrus rotulus laicus profut d^r brevirensis, pro quo dieatus per totum ordinem
notitiam

→ Travels. —

- 83
- nostrum, a singularis personis ipsius ordinis semel Paternoster et Ave Maria.
- ch. 1540. obit. (Fr.) Joannes Donatus de Trevirensis.
- " " R. d. D. Matthias Asarcosa (Asarcotro, c.f.) decanus ecclae Trevirensis,
juris utriusque doctor ac officialis curia Trevirensis, habens mth. de B.M. fertat.
^{cad.}
- ch. 1541. " D. Henbrutus (Gewaldus, t.c.) monachus prof. et procurator de Trevirensis.
- " " D. Theodoricus monachus prof. de Trevirensis.
- ch. 1542. " D. Thos. monachus prof. senior de Trevirensis.
- " " D. Theodoricus Ranestachy ^{Anastachy, t.c.} monachus prof. de Cantavii, hospes in de Trevirensi.
- " " Fr. Joannes Bischeyn } conversi prof. i de Trevirensi.
" " Fr. Henricus } conversi prof. i de Trevirensi.
- " " (Fr.) Antonius Donatus de Trevirensi. —
- ch. 1543. " R. in X.P. N... Abbat monasterii St. Matthei Trevirensis.
- " " Coquianus Tomus St. Matthei Trevirensis.
- " " Van ^{de} in X.P. Petrus Prior, subprior, cellararius de St. Matthei Trevirensis.
- ch. 1552. " Fr. Nicolaus conversus prof. de Trevirensis.
- ch. 1553. " R. d. Petrus abbas Tuncensis, factor de Trevirensis.
- " " Fr. Stephanus redditus laicus prof. de Trevirensis.
- " " (Fr.) Joannes Donatus de Trevirensis.
- " " Dnius Georgius Rayneck factor de Trevirensis.
- ch. 1554. " D. Leonardus monachus prof. de Trevirensis, hospes in de Grunau.
- " " Fr. Petrus conversus prof. de Trevirensis.
- " " Fr. Matthias redditus laicus prof. de Trevirensis.
- " " (Fr.) Nicolaus Donatus de Trevirensis, nonagenarius, in ordine Septuaginta.
- " " (Fr.) Christianus Donatus de Rethice, hospes in de Trevirensi.
- + ch. 1557. " D. Christophorus Rynack prior de Trevirensis et visitator pro Elbani,
habens post tot. ord. plan. cum fr. monarch. et miss. de B.M. obit 20 Dec.
- " " D. Nicolaus monachus prof. de Trevirensis.
- " " (Fr.) Warardus Donatus de Trevirensis.
- ch. 1558. " D. Wilhelmus monachus prof. de Rethice, hospes in de Trevirensi. —
- " " Fr. Simon redditus laicus de Trevirensis.
- ch. 1560. " D. Georgius de Trevorei monachus prof. de Trevirensis. —

- Trierer -

- ch. 1560. obit. Anna probantaria T. brevirensis. —
- ch. 1561. " D. Joannes Wainfach monac. prof^{us} T. brevirensis.
Wambgut. 16m.
- x ch. 1562. " D. Georgius monac. prof^{us} T. brevirensis, olim prior T. in Arbach.
- " " Fr. Matthias redditus laicus profes et coquinaries T. brevirensis
(Fr.) Matthias Emelmaier (Emelmalde, t.c.) donatus T. brevirensis.
- ch. 1563. " Fr. Nicolaus redditus laicus T. brevirensis.
- ch. 1564. " D. Nicolaus novit^{us} profes et non promoted T. brevirensis.
- ch. 1565. " D. Laurentius Ediger monac. profes et sacrista T. brevirensis.
" " Fr. Petrus redditus laicus prof^{us} T. brevirensis.
- ch. 1567. " D. Joannes Dallburg monac. profes et canonicus T. brevirensis.
- + ch. 1568. " D. Petrus prior T. brevirensis et concubitatus prior^e Rheni, habens
miss. eccl. M^a per tot. ord. et plan. monach. in proximis Rheni, Lautonie et utriusque
ch. 1569. " Fr. Jacobus Wolf sacerdos redditus T. Ratibor, hospes in T. brevirensis,
(Allemanniæ)
- ch. 1570. " Fr. Jacobus Aquensis clavis redditus et sacrista profes T. brevirensis, 2° d. Ratibor.
(Fr.) Nicolaus de Eglar } donatus T. brevirensis.
(Fr.) Nicolaus de St. Vito } donatus T. brevirensis.
- ch. 1571. " Fr. Joannes Faber (Dabor. t.c.) redditus laicus profes T. brevirensis.
- ch. 1572. " Fr. Jacobus redditus profes T. brevirensis. —
- ch. 1574. " Nobilit^{us} furent D. Jacobus ab Als nupt. Regine et Illam D. D. Archigp^{tc}. brevirensis.
- ch. 1578. " (Fr.) Nicolaus Bartor donatus T. brevirensis.
- ch. 1579. " Fr. Theobaldus Pistor
" " Fr. Theodoricus a Vertibitz } redditus profes T. brevirensis.
" " Fr. Simon Tamerus }
- " " Matthias Averallus probantarius T. brevirensis.
- ch. 1580. " D. Petrus Custodis prof^{us} S. Gaudavi, hospes in T. brevirensi.
- x ch. 1581. " D. Joannes Borecholtz (Bogeldi. t.c.) prof^{us} et vicarius T. brevirensis,
olim prior T. Moguntia.
- ch. 1582. " Fr. Hector redditus profes T. brevirensis. —
- ch. 1585. " Fr. Joannes redditus profes T. brevirensis.
- x ch. 1586. " D. Joannes Bruno prof^{us} T. brevirensis, hospes et procurator T. Ratibor.
(alias prior Lichthausen, Hector in Ilmbach et p[ro]p[ter]e prior de Ratibone).

— Triennas —

- x ch. 1586. ob it. D. Philippus profut^{us} brevirensis, prior^t Argentinee.
- ch. 1587. " Fr. Joannes Gartzwiler reddidit profut^{us} brevirensis. —
- " " R. d^o D. Nicolaus Mambourgh canonicus eccl^{iae} Viennensis, factor proceperit^t brevirensis.
- ch. 1590. " (Fr.) Joannes Molitor donatus^t brevirensis. — Repete d^o ch. 1591.
- ch. 1593. " D. Conradus professus^t brevirensis, olim procurator^t Moguntiae.
- ch. 1594. " (Fr.) Petrus donatus^t brevirensis.
- ch. 1595. " (Fr.). Nicolaus factor donatus^t brevirensis. —
- + ch. 1597. " D. Christophorus Coberus profut^{us} et prior^t brevirensis.
- ch. 1598. " (Fr.) Joannes Schleich (Soleich. schw.) donatus^t brevirensis, cui dū fidelissime intercessit.
- x ch. 1603. " D. Lambertus Ninglus profut^{us} t. brevirensis, prior^t Paraceti Marie in Prussia, abbas prior^t Moguntiae et consistorioprocurator^t Alem, habens plan. monach., et miss. de Be. Ne per tot. ord. in quo 17 annis laudabiliter vixit, et in iteru obiit pro ordinis obedientia et negotiis. (3 Aug. t.c. 4 Aug. schw. qui met^u obiit in iteru obediencia pro edificante domo Praemissioni, & opibus Praemissionis)
- " " D. Gerardus profut^{us} t. brevirensis.
- x ch. 1604. " D. Joannes Schulten ^{Dieim. schw.} reddidit profut^{us} t. brevirensis alias prior^t Molshaei prope Argentinam.
- " " Fr. Joannes reddidit^t confluentice, hospes in t. brevirensi. —
- ch. 1605. " Fr. Petrus Haider reddidit^t t. brevirensis, hospes in t. Moguntiae.
- ch. 1606. " D. Nicolaus Waldrach (Waltrach. schw.) profut^{us} vicarius t. brevirensis. (+ 1606. schw.)
- " " D. Georgius Snellius (Snellius. schw.) profut^{us} ejusdem t. brevirensis. (+ 12 Aug. 1605. schw.)
- ch. 1607. " D. Leutoricus (Kirch. schw.) profut^{us} t. brevirensis. (prior^t t. bre. olim proct. t. brevirensi, obiit 8 Mart. 1607. schw. angl.). —
- ch. 1608. " D. Fratricus Boppardensis profut^{us} t. brevirensis.
- " " Fr. Henricus Lisch (Lers. schw.) convertit profut^{us} t. brevirensis.
- + ch. 1612. " D. Bernardus Boppardensis profut^{us} et alio prior^t t. brevirensis, hospes in t. Molshaei.
- " " (Fr.) Georgius Boppardensis donatus^t t. brevirensis, hospes in t. brevirensi. (obiit 20 Sept. 1611. schw.)
- ch. 1613. " D. Hector (Hoer) Vitensis profut^{us} t. brevirensis, habens miss. de B. e. Meyer et. al. (dim profut^{us} bantisci + 12 Mai 1612. schw.)

- Triennat -

- ch. 1613. obiit (Fr.) Joannes de Ste Matthia donatus & brevirostris.
- " " Consultissimus D. Joannes Paxius juris etiusque licentiatus singularis amicus et factor d. brevirostris.
- ch. 1614. " (Fr.) Petrus Reiner (Reuter. Schw.) } donatus & brevirostris,
" " (Fr.) Petrus Olivianus }
" " Consultissimus D. Joannes Haunius ob eisdem, utrumque juris Doctor,
Reu. D.D. Archiepiscopi brevirostris consiliarius, et proctor ordinis civitatis
singularis amicus et factor cartularia B. Alani martyris.
- ch. 1616. " D. Guillelmus Mellerstorff (Mellerstorff. cf.) profut & brevirostris.
- " " Fr. Leonardus Crombach (Crombach. Schw.) redditus laicus profut & brevirostris,
- ch. 1617. " D. Valerianus Warnach profut & brevirostris, vicarius in d. Heiligenkreuzi.
- " " D. Georgius Hosterus profut procurator d. brevirostris, hab. miss. ex B.M. in Provin.
" " D. Gilbertus
" " D. Joannes Crocius (Carrius. Schw.) } profut ordinis & brevirostris.
- ch. 1618. " (Fr.) Thomas } donatus & brevirostris, hospitatus in d. Moltenii.
" " (Fr.) Matthias }
x ch. 1619. " D. Joannes Leuchter profut & brevirostris, prior d. Moltenii, hab. miss. do B.M. per
" " Fr. Petrus Barn (Barn. Schw.) conversus profut & brevirostris.
- ch. 1620. " D. Nicolaus Boppardius et profut & brevirostris.
- ch. 1621. " D. Joannes Collarius Cochemensis profut & brevirostris hospes in d. Tantibei
obit 26 junii 1620. (Schwengel, sed autres le disent profut & brevirostris.) hab. miss. do B.M. in Provin.
(Nov. d' Alemanie)
" " (Fr.) Arnoldus donatus & brevirostris.
- + ch. 1622. " D. Hector Hoan profut et prior d. brevirostris, visitator priorum Akeni, alias prior
d. Rutilae, qui ultra 53 annos laudabiliter vixit in ordine habens plus. monach.
miss. ex B.M. et annis. perf. vel 2 ofdr.
- " " D. Antonius profut et antiquior d. brevirostris.
- " " Fr. Joannes conversus profut & brevirostris.
- ch. 1623. " D. Servatius Reineri profut & brevirostris, non non promovetus.
- " " D. Antonius profut et antiquior d. brevirostris, cuius obitus fuit anno post morte
denuntiatus, sed non bengtien, miss. ex B.M. quod habet prius profut Alemaniae.
- + ch. 1624. " D. Todocus profut & brevirostris, hospes in d. Kurenfeld, alias prior cariss.

— Triers —

- caecum tamorum, qui ultra 57 annos laudabilitas visat in ordine. (Schm. 2. au)
- obit. D. Joannes Emmelius ^{ad. t.c.} (Emmelius. n.v.) prof. d. brevirensis. Schm. n. apud.
" " (Fr.) Nicolaus Donatus d. brevirensis. —
- " " Illus. Th. mus. et. D. Lotharius principi elector et archiepiscopus treverensis
magnum fætor certarum brevirensis et confluenter, hab. eus per tot.
etiam annis. postea sub 7 sept. —
- ch. 1624. " D. Joannes Voerman prof. et vicarius d. brevirensis, hab. eus miss. aay
de Be. Me. in 7 provinciâ Alamanica. (olim vicarius d. Dant. apud 29 Dec. 1625)
ch. 1628. " D. Joannes Bierens prof. et antiquior d. brevirensis qui ultra 52 annos
laudabilitas visat in ordine. — Schm. n. apud.
- " " (Fr.) Arnoldus Donatus d. brevirensis. —
- ch. 1629. " D. Valentinius prof. d. Maguntiae, hospes in d. brevirensi.
- ch. 1631. " D. Vincentius Witz (Witz. cl.) prof. d. brevirensis.
- " " (Fr.) Antonius Donatus d. Tantice, hospes in d. brevirensi. + 29 July 1630
- ch. 1632. " D. Nicolaus Clotanius (clotonus. idem.) prof. et procurator d. brevirensis. (Schm.)
- ch. 1633. " D. Joannes Emmelius prof. et sacrista d. brevirensis.
- " " D. Joannes Merleensis prof. et senior epistola d.
- " " D. Matthias prof. et sacrista d. brevirensis. Schm. n. apud.
- " " Fr. Stephanus
- " " Fr. Joannes Schütz } conversi professi d. brevirensis, habentes
" " singuli miss. de Be. Me. in 7 provinciâ Alamanica.
- " " Fr. Joannes Karsch }
- " " (Fr.) Petrus senior }
- " " (Fr.) Petrus junior } donati d. brevirensis, —
- " " (Fr.) Joannes (locut. schm.) }
- x ch. 1636. " D. Petrus Braet prof. d. brevirensis, prior d. Fulvige.
- " " D. Nicolaus Hoen prof. et antiquior d. Rutile, hospes in d. brevirensi, habens
miss. de Be. Me. per tot. ord.
- " " D. Gerardus Boelen (Boelen. schm.) prof. d. brevirensis, hospes in d. Rutile,
- " " (Fr.) Joannes Eber } donati d. brevirensis.
- " " (Fr.) Petrus } donati d. brevirensis.
- " " (Fr.) Joannes Hunter nov. fuit donatus quidam d. —

— Trivæs —

- + d. 1637. ab iis. D. Petrus Cusenius profut et prior T. Trevirensis.
" " D. Michael Mabert profut et procurator dicto T.
" " D. Conradus profut T. Hildesii, hospit in dicto T. Trevirensi.
" " (Fr.) Fridericus Donatus T. Culmanie, hospit in dicto T. Trevirensi.
" " (Fr.) Nicolaus Victor donatus dicto T. Trevirensi.
- d. 1638. " D. Gasparus profut T. Trevirensi.
" " D. Georgius (Garnfelt) profut T. Coloniae, hospit in T. Trevirensi. + 27 Aug. 1637.
" " (Fr.) Joannes Donatus T. Trevirensi.
- d. 1639. " D. Georgius Schön profut et antiquior T. Molshemii, hospit in T. Trevirensi.
" " D. Jacobus Varamont (Wagmont. schw.) profut T. Trevirensi.
- d. 1640. " D. Bartholomaeus Wintzen profut et antiquior T. Trevirensi, qui ultra 50
annos laudabiliter vicit in ordine.
- " " D. Jacobus Hoff profut et procurator ejusdem T.
" " D. Nicolaus Rautschae profut dicto T.
" " D. Georgius Brandt profut ejusdem T., procurator in T. Rutiæ.
" " D. Petrus Greff novitius in domo Trevirensi.
" " Fr. Nicolaus Fisch (Frisch) conversus profut T. Trevirensi, hab. miss. de B. Ma
(particulare)
" " Fr. Georgius Schleich conversus profut ejusdem T.
" " (Fr.) Nicolaus Alffansus Donatus T. Trevirensi.
- d. 1641. " D. Arnoldus (Münsterman. schw.) profut T. Trevirensis nouum, promotedus.
- d. 1644. " D. Gregorius Tonsor profut et vicarius T. Trevirensi.—
- d. 1647. " Fr. Matthias Donatus T. Trevirensi.
- d. 1648. " D. Nicolaus Adamau profut T. Trevirensi.
- d. 1653. " D. Joannes Wilz (Walz. u. Wilzgau. schw.) profut et antiquior T. Trevirensi,
- d. 1658. " Fr. Leonardus Imitz conversus profut T. Trevirensi,
" " Fr. Stephanus Dickopf (Dickopf. n. v.) donatus T. Trevirensi, d. non sapit.
- d. 1659. " Fr. Petrus Drechsler conversus profut T. Trevirensi, hab. miss. de B. Ma in Thronveld Alemanie
- + d. 1660. " D. Michael Arnoldi profut et prior T. Trevirensi, ac visitator provincie
Rheni, alias prior T. Molshemii, hab. plan. monach. at miss. de B. Ma per locum
Chamiv. sub 25 Augo
- " " D. Laurentius Kastl (Kastl. schw.) profut T. Trevirensi, sub diaconus,
- x d. 1663. " D. Joannes Wilhelmus Brocqard profut T. Trevirensi, prior T.
Ratibonnae

— Trévois —

- Ratiborus, comis. statutorum pro eccl. Mem. & Inferi., alias prior T. Friburgi, p. miss. abbe (probator).
- ch. 1664, obit. D. Nicolaus Föder profut. trivirensis.
- " " Fr. Martinus. } donatus d. trivirensis.
- " " Fr. Georgius } donatus d. trivirensis.
- " " Nobilis una Maria Conrad benefactrix d. trivirensis habuit annos.
perp. per tot. ord. sub 11 Tammaru.
- ch. 1667, " Fr. Petrus donatus d. trivirensis.
- " " Fr. Petrus Butor novitius donatus d. trivirensis.
- x ch. 1670, " D. Michael Hau profut. trivirensis, prior d. in Grunau.
- ch. 1672, " Fr. Bernardus Abbat donatus d. Cantav., hospes in d. trivirensi.
- x ch. 1674, " D. Theodoricus Doekendorff profut. d. trivirensis, prior d. Wosalice, habens
miss. d. 8 & 11 & per tot. ord.
- " " Fr. Jacobus Hoch donatus d. trivirensis.
- ch. 1675, " D. Andreas Vanner (Vanner, schw.) profut. d. trivirensis.
- ch. 1676, " D. Antonius Dichirichs profut. d. trivirensis.
- " " Fr. Guillelmus Martini } donatus d. trivirensis. —
- " " Fr. Paclut } donatus d. trivirensis.
- ch. 1677, " D. Petrus Hogius (Hogius, schw.) profut. d. trivirensis. —
- ch. 1679, " D. Antholmus Broequart profut. d. trivirensis, cuius obitus anno prostant
non fuit dementicatus.
- " " D. Lambardus Probst profut. trivirensis, hospes in d. Culmannie.
- " " Fr. Conradus March comarchus profut. d. trivirensis, qui 50 annos lau-
tabilitas rite in ordine. —
- x ch. 1680, " D. Joannes Caspari profut. trivirensis, prior d. Ruitloes, alias prior
domorum, Friburgi et in Althaim.
- " " Fr. Nicolaus Bettengen (Bettinger, schw.) donatus d. trivirensis.
- + ch. 1684, " D. Gerardus Poyen profut. d. trivirensis, prior d. Melshamici, alias prior domum
Juliacensis, Friburgensis et trivirensis ac comit. prov. & Rheni.
- " " D. Joannes Nau profut. d. trivirensis, hospes in d. Ruitloes.
- " " D. Antholmus Moringer profut. d. trivirensis. —
- ch. 1685, " Fr. Joannes Hoffman donatus d. trivirensis. —

— Travers —

- + ch. 1687. obit. D. Paulus Darchem prof^{us} d. brevirensis, alias prior epistol. domus
at St. Friburgi.
- ch. 1688. " D. Gasparinus Monheim prof^{us} d. brevirensis, hospes in d^o cantavie,
cujus obitus anno prosterito non fuit documentatus.
- ch. 1689. " Fr. Iacob aliam Mampas (Mampas. schw.) donatus d. brevirensis.
- ch. 1690. " Fr. Georgius Rettberg (Rettberg. schw.) donatus d. brevirensis.
- ch. 1691. " Fr. Laurentius Colgat donatus d. brevirensis. —
- ch. 1692. " D. Josephus Eisinger prof^{us} d. brevirensis, procurator d. Hildeshei.
- " " Fr. Stephanus Kauff donatus d. brevirensis. —
- ch. 1694. " D. Matthias Naltgauß (Naltgauß. schw.) prof^{us} et antiquior d. brevirensis,
qui ultra 51 annos laudabilitate visit in ordine.
" " David Nicolaus Müller und auctor d. brevirensis, habens anniv. fest. sub 28 Maii.
- + ch. 1696. " D. Martinus Schirz prof^{us} et prior d. brevirensis, visitator province Rheno,
alias prior d. Erfordiae, habens plan. comp. monach. et miss. de B. M. part tot. o. d.
et anniv. fest. sub 28 dec. ab. at flores (23 dec. schw.)
- ch. 1698. " Fr. Dominicus donatus d. brevirensis, hospes in d^o Barazde. + 25 iun 1697. schw.
- ch. 1699. " D. Everhardtus Haegerath (Haegerath. schw.) prof^{us} et sacra^{23 dec. cf.} d. brevirensis
cujus obitus anno prosterito non fuit documentatus.
- " " Fr. Fredericus Manheim donatus d. brevirensis, cuius obitus a pater non fuit doc-
umentatus.
- ch. 1701. " D. Thaddeus Lorsch
- " " D. Franciscus Saurbronn (Saurbronn. schw.) } professio^r d. brevirensis.
- ch. 1703. " D. Bartholomeus Herbst prof^{us} d. brevirensis. —
- " " Honesta mulier Agnes Morbachae benefactrix d. brevirensis, habens
miss. de B. M. part tot. o. d. et anniv. perfect. sub 31 dec.
- ch. 1704. " D. Bartholomeus Bersart (Bersart. fr.) prof^{us} et antiquior d. brevirensis. Voir 1703.
- + ch. 1708. " D. Bruno Bacquet prof^{us} et prior d. brevirensis, habens miss. de B. M. part tot. o. d.
- ch. 1711. " D. Adamus Wirtz prof^{us} d. brevirensis, hospes in d^o Molsheim.
- " " Fr. Joannes Mayer donatus d. brevirensis.
- (a) ch. 1712. " D. Joannes Zell prof^{us} et antiquior d. Ratze, hospes in d^o brevirensi. —
- ch. 1713. " Fr. Petrus Funch donatus d. brevirensis. —
- (a) ch. 1711. " Calvissimus et Rarus D. Joannes Hugo Arlespillerus brevirensis
Sacri Romani Imperii Elector, habens tricenarium, biquinque per tot. o. d.

91

— Triennia —

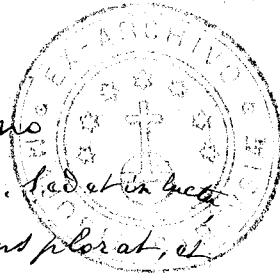
- ch. 1715. obiit. D. Jacobus Müller prof. et procurator T. Trevirensis. —
- ch. 1718. " D. Matthias Kerlbach prof. et vicarius T. Trevirensis, qui ultra 55 annos
laudabiliter vicit in ordine, habens miss. de B. & M. eis in provincia Alemanna.
- + ch. 1720. " D. Fredericus Kneipp prof. et prior T. Trevirensis, alias convictor
provincia Rheni, habens miss. de B. & M. part. ord.
- ch. 1721. " D. Ludovicus Esselin prof. et sacrista T. Trevirensis. —
- " " Honesta Domicella Margarita Maurbach benefactrix T. Trevirensis.
- ch. 1724. " D. Petrus Frederici prof. T. Trevirensis. —
- " " D. Gabriel Hentz (Hauter. schw.) prof. et subdiaconus T. Trevirensis.
- " " Fr. Joseph Grissmont (Grisaman. schw.) donatus T. Trevirensis. —
- ch. 1725. " D. Antonius May prof. T. Trevirensis, cuius obitus a fratreto non fuit demonstratus.
- " " Fr. Nicolaus Bauer (Bauer. schw.) donatus T. Trevirensis. —
- ch. 1729. " D. Matthaeus Reimbach prof. at antiquior T. Trevirensis qui 58 annos
laudabiliter vicit in ordine. —
- " " Fr. Philippus Hahn donatus T. Trevirensis. —
- ch. 1730. " Fr. Matthias Thais (Theis. schw.) donatus T. Trevirensis.
- " " Rev. et illius D. D. Alayt episcopus Romanensis suffraganus et vicarius
generalis Archidiocesis Trevirensis, habens annos. p. 50 sal 27 Nov.
- ch. 1731. " Fr. Petrus Adami donatus T. Trevirensis. —
- " " Fr. Bruno Gallus donatus T. Trevirensis.
- ch. 1732. " Fr. Antonius Trager donatus T. Trevirensis. —
- ch. 1738. " Fr. Jacobus Obazinal (obaz Kirch. schw.) donatus T. Trevirensis, cuius obitus
anno fratreto non fuit demonstratus.
- " " Perillustris Dna Dna Mater Iesu et Regis D. D. Emmanuel episcopi, decanii
Archidiocesis suffragani, singularis amicis ordinis, habens annos. p. 50 sal 28 tam.
- ch. 1739. " D. Joannes Fehr prof. T. Trevirensis, hospes in deo Walde.
- + ch. 1741. " D. Ernestus Zang prof. T. Dulmenia, prior T. Walde, alias prior T. Trevirensis.
- + ch. 1745. " D. Gottfridus Bottemichus prof. at 2us coadjutor T. Remondie,
alias prior qui dem 5. et T. Trevirensis. —
- " " D. Carolus Finger prof. T. Trevirensis. —
- " " Fr. Joachim Müller donatus T. Trevirensis. —

— Trieres —

- + ch. 1746. Bl. ut. D. Joannes Niertz (Wiertz. Schw.) profut & Rectificat, prior & Exarientis.
- ch. 1748. " D. Joseph Holgerath (Holgerath. Schw.) profut & Exarientis,
- * ch. 1752. " D. Nicolaus Paulli profut & coadjutor & Rectificat, alias prior & donatus & almonorum
Exarientis et Remandator, vocatio coniuncta prov. Elbene, habens miss. ex B. M. p. tot. ord.
Ill. ac R. ac R. D. D. Fridericus Lotharius a Nalbach episcoput in Immaculata,
electoralis & situacionis Exarientis suffraganeus, singularis amicis ordinis
habentes miss. ex B. M. p. tot. ord. et amicis. perpet. ab 11 Maii 1748,
- ch. 1754. " Fr. Bruno Clauster donatus & Exarientis.
- ch. 1757. " D. Albanus Maurer profut & Exarientis.
- " " Fr. Wendelinus Reiff donatus & Exarientis.
- ch. 1759. " D. Jacobus Zilz profut & Exarientis, hospes in D. Westphalia.
- ch. 1760. " D. Franciscus Ewer profut & coadjutor & Exarientis.
- " " D. Joannes Peitz (Pittl. Sint) profut & Exarientis.
- " " D. Bernardus Urichen (Urichen. c. b.) profut & Cantavii, hospes in D. Exarientis.
- ch. 1764. " Fr. Nicolaus Knitwitz donatus & Exarientis.
- ch. 1768. " D. Philippus Zentet profut & antiquior & Exarientis.
- " " Em. ac R. ac R. D. D. Joannes Philippus a Waldendorff archiepiscopus
Exarientis, Sacri Romani Imperii Elector, habens miss. ex B. M. p. tot. ord.
- ch. 1769. " Fr. Modestus Schumacher donatus & Exarientis.
- ch. 1770. " D. Hugo Engel profut & procurator & Exarientis.
- " " Fr. Hugo Weber donatus & Exarientis.
- ch. 1771. " D. Petrus Bucholtz profut & Exarientis.
- ch. 1772. " D. Nicolaus Goraß profut & Exarientis.
- " " Fr. Albanus Mayer donatus & Exarientis.
- * ch. 1773. " D. Modestus Leytacker profut & procurator & Exarientis. (Lachmeyer)
- " " D. Franciscus Müller profut & Exarientis.
- " " Fr. Athalamus Weber donatus & Exarientis.
- ch. 1775. " D. Josephus Schmit profut & procurator & Exarientis.
- " " D. Andreas Geiger profut & Exarientis.
- " " Fr. Clemens Böck donatus & Exarientis.
- ch. 1779. " Fr. Ignatius Bernard donatus & Exarientis.

- Trivias -

- + ch. 1781, obiit. D. Antonius Welcher prof_us at prior_t bavarientis, visitator provincialis
Rheni, hab_und plan_u camp_u monach_u et miss. de Belli oper_u tot. ord. et annos. sed 15 fols.
- " " D. Henricus Faulbecker prof_us at vicarius_t bavarientis, qui 51 annis laicu
abilitate rixit in ordine.
- ch. 1783, Fr. Antholmus Schmitt donatus_t bavarientis.
- " " Fr. Felix Hillbrand donatus_t Hildesii, hospit_uis de bavarientis.
- ch. 1785, " D. Antholmus Killor prof_us at vicarius_t bavarientis.
- " " D. Nicolaus Holling prof_us_t bavarientis.
- ch. 1789, " D. Albrecht Otto prof_us_t bavarientis. —
- ch. 1791, " D. Franciscus Sacerdot prof_us_t bavarientis. —
- ch. 1793, " D. Benedictus Lathaus prof_us_t bavarientis.
- ch. 1794, " D. Michael Hillbrand prof_us at procurator_t bavarientis.
- " " D. Bruno Klockner prof_us at sacrista_t bavarientis. —
- ch. 1797, " D. Joannes Haust prof_us_t bavarientis.
- ch. 1803, Illius D. Paulus Davora Senator bavarientis, hab_und participationem in ordine.
- ch. 1805, " D. Modestus Grans prof_us_t bavarientis.
- ch. 1806, " D. Matthias Dahm prof_us_t bavarientis. (nuntium renuntiatus, dicitur Partition)

Tenuit.

Maria.

Bruno.

Oblecta est caligine gemebunda solitudo nostra. Sed etiam balaustri
sqmalore et tristitia, et oppressa est amaritudine. Plorans plorat, et
lachrymæ ejus in maxilla ejus. Iblata est lacrima et exultatio de
corde nostro. Caudit corona caput nostri. Misit hostis in amorem, manu
ad omnia desiderabit ha nostra. Audeo universi, ut videte dolorem
nostrum: exterminans, inimica mors 1781 die 16^a Februario,
mane hora 8^a, suum nostram in crux, fatale detorxit spicu-
lum, illo que confudit omnibus H. Ecclesie sacramentis, necno
generali oblatione preemunitum, plenissime in Divinâ voluntate resigna-
tum, plurimorum reverendorum in Christo patrum,

D. Antonium Welcken Priorum, et professorum, cartusianorum
superiorum, per provinciam Rheno Visitationem, primarium et ordinaria-
rem, etc. conversionis et sacerdotii jubilariem, natum anno 1704.

Nemo est laudabilior, quam qui ab omnibus laudari potest: quos
homines, tot processos. D. Landes. tanti viri aliqd ad Sid iste, sane
decerpisse est. Nobis etiam tacentibus, memoria ejus in Benedictione, Pan
ejus in ore singulorum erit. Hic quoniam in ritu eraderat, ipsa etiam in
eo angustab autem religiois primordiis, vocatus enim a pate lumine,
anno 1725 ad tantum ordinis nostri institutum, votorum factis compres-
ut socii fluctibus eruptus, et in tranquilla solitudinis statione collacatus
ad destinatum, omnium virtutum, et vita sanctioris fatigum, concito gradu
adolaret. Cumque amj ans post religiosa nota monastici disciplinis
indies magis que imbucret, non rara virtutum specimen a novelli
Brunonis filii animum prodierant. Mox per varios officiorum gradus
ascendere jussus; ac primo angelicam sacristie officium humeris
ejus imponitur, quo in numero assidua negligenter affatum
cunctis satis fecit. In quo anno 1734, aq' acunditate ritus solitardis
ad culinæ profectus, et rerum temporaliis curam erogatus, pri
quo in officio præmonasterii utilitate totas in cubitu, et erat vir
in cunctis prospere agens. Procedente tempore 1738 denuo ad alterum el
ille grave munus procuratoris, in quo quidem, licet exemplo Martino
circa multa turba et sollicitus abeavit, solitudinis amena
nullatenus

nullatenus abicit, sed rebus, causisque compotitis, vel compunctionis
quantum negotia patibantur, ad quietis inuenit, cellos simum, securis
ut per recollectionem spiritus, turbulentus animi motus extremus
exteriorum cura exurgentes sedare, et in sarcana pectoris sui aliquam
sclubre proxima aliorumque salute ruminare posset. Sedas Prioratus
anno 1745 vocabatur. De superiori eligendo agebatur. Et en. Iun.
monuna in Antonio considerabat virtus, quam raro animi Dotis,
quem probitas, quem merita, quem religios a modestia unctis con-
mendabant, in eum vota confluent, et in Defuncti locum subrogatus.
collocatur in Prioratus patigio, e quo tangunt, et specula contra-
turn morum prosperitati, et aeternae eorum saluti prespicere
quaquam aversum. Supra virum sane meliorum, sors cadere non
poterat, eminebat enim, quod confratribus testibus, agendis ratione
religiosis virtutibus supra coeteros, quasi super omnes, brach-
iat semper. Dum viscit, moribus ingenuis; vita exemplaris, caritate
prudentia, eximia comitate, pater pauperum, humilitate dedicatus,
in altaris angelus, animo mansuetus et mitis quasi Moyses,
oratione Samuel, zelozelatus pro honore Dei. Erat hinc manus
Dona ei concessa liberaliter, at perfecta dei gratia, cuius efficacia
excoluit singula. A confratribus hunc sibi Domini natalem ingue-
unquam recessit, et nonnisi cum vita exiit. Spiritales filios suos
vero ut pater totius conditacionis complectebatur omnes in vice
ribus charitatis Christi. Erat cunctis amabilis, et sacra reverentia
reverendus. Precebat non austoritate et potentia, sed lenitate: nur-
quam durus in verbis, sed blandus eloquens: non rigidus vulnus, sed
jucundus aspectus. Non erat illud spiritus! Rectorum te pomerunt
nolle extollit, sed esto quasi unus ex Iesu. Iantam viri modestiam
cum tot virtutibus conjunctam. Ipsi Magistrates saepe obsequuerunt quan-
plurimi, admirati et ex reverendo clero, et Domini confatis, qui quis eum
viro unquam conversato, depredicauit ad unum omnes. Pone dixer-
imus: quod omnes divi Patris nostri virtutem praerogavat Antonius
nostrensis: si facerit hereditariis, vix humeros suos Prioratus oneri
stab potebat, monachis Domesticis coelos aridantes feliciorem induit
faciem

pacem. quis cur à eadipicā vel sacra, vel profana vel funditus vel ex
audibiles surrexere plurima. claustris ambitam, supra madritatem,
similat curia, undecim religiosorum cellis funditus extraxit. Viginti re-
ligiosis sacrum ordinis habitum tradidit, et quatuor p. laicis. Varum,
dum et temporalibus intendat, cur ad divini cultus ipsi a corde non cesset
diligens. Deocrem dominus dei, illam proiectam facit et quodcumque re-
lectile plurimum exornavit. Sacri ordinis postea erat prima columna.
Experiens laicarum, perperiens plurimum, pro capitulo generali
annuatione celebrando ad cartas an majorum, aliorum omnium matrem
novies projectus est, cuius dux Bruns ipse architectus fundamenta
posuit in montibus sanctis, in loco hororis et mortis solitudinis. Bis
procedit capitulo memorato quia primus, sexies quia secundarius
diffinitus, semel quia cancellarius. Nam in alterum cum viro inest
iudicium, et vera vetera prudentia, quem hisce domini ipsa natura
cunulare novit, et plus cum cunulare religio consentit; Hancit R^{eg}
Pater ordinis Minister generalis cum protacto capitulo lucernam or-
dinet, ponere super altius candelabrum, ut luceret universis, et de-
mum alter ei officium, visitatoris per provincias, hunc anno 1754
atque in hoc officio in venerandis patribus sui, hoc officio perficit, patribus
jubilarum domini Michaelis Walcken Prioris cartuariae Moguntinae
locum subrogatus. Pro quanto hi fratres nostro in ordine soles, gravi
hoc sub onere, ne Antonius patisceret, aspiciebat quotidie in pasto-
rem animarum Terreni, quo absolutionem fieret, jani formagragis,
cartularum nempe duodecim, sibi commissarum. Suis in officiis
sibi semper similiis, illud nullum fonderet: Prelatus non supra
regulam est, cui semel atque spontanea et se professione subiecit.
Mentis aciem illuc dirigebat, quam arduam, quam rem inserviet,
negare animat, et tam multorum service moribus, cum sapienter
patitur emittibus inenarrabilibus: Domine! Domine! sed cum tra-
-re, amictum, sapientiam, ut regnare possim, regnum tuum, hunc plu-
-rimum. Ita et sapienter ita per totas provincias, per honestos via-
-rum, confectus, per stipendia monteas, jugas, vinos, si cuncta pro-
-ficia essent erga confitentes nos et pecora. Ubique vivendi integrata
7 aco.

2 aro exemplo producens, nesci' tua disciplina omnium corda rapuit, sibique derivata
Visitatum fragantia Antonii nostre inter a provincias limites continei non potuit,
et quæ visitator commissarius novicet alias ad alteras provincias per capite-
lum generale deputatur; at hanc secundum ac angelus apocalypticus per medium
calix habens Evangelium, eternum volabat: sic vir venerans ut provincias
Islamianas inferioris, Iautonias, Francias, majoris cartagine, zelo ordinis per-
volutabat, ut edificet et plantat in fertiliissimis nostris armen, solitudo agri.

Parcite ergo item, venerabilis Domini confratres, ceteri que Domini Domi! hi
fiamus plantam, magnus supervisione, et quasi super unigenitum. Parcite
si producamus lachrymas in mortuum nostrum, quas i' die a patre. Occubuit
occidit, occidit ictum, decus nostrum, noster amarissimus Pater. Dignatus
memoria, quod cedro et marmori insculptus, omnis religiositas, aliarum
que virtutum, quod sparsit jubar, adhuc impulgeb' in oculis nostris.
Non dubitamus, quin portantes prodolab' os, et risam, religiosissime
actans in celum, translatus sit, receptus a sanctorum mercede, ut flet
geat in perpetuas cœternitates. At, cum incomprehensibilita' hunc iudicem
Dei, qui eum j' uita' j' uicabit; hinc, si propter omnesque tales quae
Dom' habent residuas in Peccatorio lucidas, animam ejus omnium
sum' sacrificis et precibus vel ex paterna obligacione, vel ex christiana
charitate enixa commandamus, ad recipere paratissimi

Filius longentes.

(Copie d'un obit imprimé, en cadre de De mon. Abls. S. Hain.)

Significatur s.v. pro parte humilium oratorum
vestrorum prioris et conventus mon. S. Albani
extra muros Breveren., Cartujien. Ord.^{is},
quod olim abbas et conventus mon. S. Mathie
apost. iuxta Breveren. [sic], Ord.^{is} S. Ben., ca-
pellam S. Albani extra muros predictos
cum suis attinentiis, ubi prefatum mon.
S. Albani nunc ad Dei laudem erectum
existit, bo. me. Baldewino archiep.^{is} Breve-
ren. pleno iure liberaliter donaverunt,
ac deinde, in donatione huiusmodi interve-
niens episcopus archiep.^{is} auctoritate, decani,
que et capituli eccl. Breveren. ad id acce-
dente consensu, prefatus archiep.^{is} in capel-
la et loco huiusmodi sic sibi donatis mon. S.
Albani predicti ad usum fratrum Ord.^{is} Cartu-
sien., cum necessariis officiis construi fecit,
ipsumque alias de bonis seu possessionibus ad
mergam suam archiep.^{is} spectantibus dotavit,
volens tamen quod si predictam domum per-
sonis dicti Ord.^{is} Cartujien. quocunque casu
destitui, vel ad desalacionis casum, sine
sua vel successorum suorum culpa, perveni-
re contingeret, quod ex hinc eadem domus
cum omnibus pertinentiis curibus et bonis suis

tunc datis vel imposterum conferendis, ad
archiep. breverem, qui esset pro tempore
dispositionem devolveretur liberam atque plenam.

Cum autem, pater Simeone dicti prior et con-
ventus pro eo dubitent de predictis, quia
nec archiep.^{us} nec abbas memorati donare
vel alienare bona huiusmodi, nec archiep.^{us}
ipse autorizare in hoc, utpote in facto
proprio, potuerint; dignetur dicta fratres pre-
missa, que ex caritatis et spiritualis affectus
fomite prodierunt, efficaciam habeant, [et]
predicta omnia et singula de gratia speciali
auctoritate apostolica ex certa scientia confir-
mare. Supplentes prefatos et quoscumque
alios, si qui in predictis intervenient, defectus
de plenitudine potestatis. Constitutionibus aposto-
licis in contrarium editis non obstantibus qui-
buscumque, cum ceteris non obstantibus et
clausulis oportuni.

— Sublata conditione supradicta confirma-
mus et approbamus, si de voluntate et con-
senso archiep. et capituli breverem, ac dicto-
rum abbatis et conventus procedat. G. Simeone
alii lectione. — Fiat. G.

Dat. Aviunione V monach. octobr. anno III.